

[1986 மே 5]

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1986-87 வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் 1,06,23,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ். இராசாராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், பாபநாசம் நகரில் காவல் துறை காவலர்கள் குடியிருப்புக்கள் கட்ட நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டும், குடியிருப்பு கட்ட மதிப்பீடு தயார் செய்யப்பட்டு அரசிற்கு காவல் துறை தலைமை அலுவலர் மூலம் அனுப்பப் பட்டுள்ளதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,06,23,53,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நெல்லையில் காவலர் பயிற்சி பள்ளி ஒன்று அமைக்க வேண்டியதின் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,06,23,53,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரம், எழும்பூர் தொகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ள தாவலர் குடியிருப்புகள் பழமையானவைகளாத இருப்பதால்

1986 மே 5]

[திரு. சு. பாலன்]

அவைகளை இடித்து விட்டு புது குடியிருப்புகள் கட்ட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15 — காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,06,23,53,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,34,06,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

டாக்டர் ந. மாசிலாமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜெயங்கொண்டம் தொகுதியில் உள்ள ஜெயங்கொண்டம் தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு வாகனங்களை புதிதாக வாங்கிக் கொடுப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,34,06,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாததான்குளம் தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு தீயணைப்பு வண்டி ஒதுக்கிடு செய்யவேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,34,06,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புனியந்தோப்பு வ.உ.சி. நகரில் ஏற்படுத்தி உள்ள தீயணைப்பு நிலையம், ஓலையால் கட்டப்பட்டு காற்று மழையால்

[திரு. சு. பாலன்]

[1986 மே 5]

எழுந்துள்ள கொட்டகையை மாற்றி பாதுகாப்பான இடமாக கட்ட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,34,06,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பும், தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பும்** மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேருமக்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையே முன்னுரையாக ஏற்று நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவாதத்திற்குப் பிறகு பதில் உரைக்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை மானியக் கோரிக்கை எண். 15, மற்றும் தமிழ்நாடு தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை எண். 16 ஆகியவைகளின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை அவைமுன் வைக்கின்றேன்.

நாட்டு மக்களுடைய உயிருக்கும், உடைமைக்கும், உரிமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பினை அரசு ஏற்றிருக்கின்றது. அந்த முழுப் பொறுப்பினையும் காவல் துறையிடம் ஒப்படைத்து, அந்தப் பணி எவ்விதம் நடைபெறுகிறது என்பதை அரசு கண்காணிக்கிறது. பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப காவலர்களுடைய தொகையையும் அதிகரிக்கச் செய்து, நவீன முறையில் நடைபெறுகின்ற குற்றங்களைப் புலனாய்வு செய்திட, அறிவியல்

* 158-266-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I 653-670 ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன

1986 மே 5]

[திருமதி டி. யசோதா]

சாதனங்களை அமைத்துக் கொடுத்தும், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஏற்படும் கால விரயத்தைக் குறைப்பதற்காக 'ஆயிரக்கணக்கான கைரேகைப் பதிவுகளை ஏற்படுத்தியும், அதிலே குற்றவாளிகளைக் குறுகிய காலத்திலே கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கம்ப்யூட்டர் முறை மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் நவீன வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கத் தக்கதுதான்.

(முற்பகல் 10-00)

இருப்பினும்கூட, குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றனவா என்பதை நாம் பார்க்கின்றபோது 1984 ஆம் ஆண்டு 62 கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன; 42 கொலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1985 ஆம் ஆண்டு 76 கொலையாக உயர்ந்துள்ளது. 1984-ல் 62 கொலைகளில் 42 கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்றால் 20 கொலைகள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. 1985-லே 76 கொலைகள் என்று உயர்ந்துள்ளது. அதைப்போல வழிப்பறியும் கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகரித்து இருக்கிறது. சிறு திருட்டுகள் மட்டும் தான் 1984-ல் 1,378 ஆக இருந்தது. 1985-ல் 1,788 என்று 90 சிறு திருட்டுகள் குறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் பெரிய திருட்டுகளோ 110 அதிகரித்து இருக்கிறது. 90 சிறு திருட்டுகள் குறைந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் பெரிய திருட்டுகள் 110 ஆக உயர்ந்திருக்கின்ற நிலைமையை பார்க்கின்ற போது சிறு திருட்டுக்காரர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதோ என்ற நிலை தோன்றுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கையில் கண்டுபிடிப்புகள் 4.3 விழுக்காடு உயர்ந்து இருப்பது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். திருவள்ளூர் கூறியதுபோல் குடிமக்களுக்கு துன்பம் வராமல் அவர்களைப் பேணிக் காப்பதும், சமுதாயத்தில் காணப்படும் குற்றங்களை தக்க தண்டனையால் ஒழிப்பதும் மன்னனின் பெருமையாகும்.

‘குடிபுறங் காத்தலும்பிக் குற்றம் கடிதல்

வடுஅன்று வேந்தன் தொழில்’

என்ற வள்ளுவர் வாக்குப்படி பார்த்தால் தக்க தண்டனையால் குற்றங்களை ஒழிப்பதில்லை. நடக்கின்ற குற்றங்கள் வழக்கம் போல் சுபிட்சமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. காவல் துறையின் தலையாய கடமை கண்டுபிடிப்பது. அதுவும் வழக்கம்போல் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. குற்றங்கள் அதிகரிப்பதைத்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தால் மக்களை துன்பம் வராமல் பேணிக் காக்க முடியும் என்கின்ற சூழ்நிலையை நாம் கவனித்தாக வேண்டும். இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். சிறிய சிறிய சச்சரவுகள் ஏற்படுமானால் அந்த சிறிய சிறிய சச்சரவுகளை காவல் துறையிலே ஒருவருக்கொருவர் சமாதானம் செய்து அதை உடனடியாகத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது சிறிய சிறிய சச்சரவுகளைத் தீர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் காவல் நிலையங்கள் இல்லை. ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சிறு சிறு சச்சரவுகள் எல்லாம் காவல் துறைக்கு போகின்றபோது அங்கே தீர்த்து வைக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்தாலும்கூட—சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருப்பார். ஆனால் அவர் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்க்கச் சொல்வார். இன்ஸ்பெக்டர் அநேகமாக வெளியிலே போயிருப்பார். முன்பெல்லாம் 5 போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் என்ற நிலைமை இருந்தது. அதை மாற்றி ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் என்ற நிலைமை இருந்தும் கூட, இது போன்ற சிறிய சச்சரவுகள் இன்ஸ்பெக்டர் காவல் துறையில் இல்லாத காரணத்தினால் தீர்க்கப்படமுடியாமல் இந்த சிறிய சச்சரவுகள் பெரிதாகக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சிறு குற்றங்களை செய்கின்றவர்கள் எச்சரிக்கை செய்து விடப்பட வேண்டும் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறிய குற்றங்கள் செய்கின்றவர்களை காவல் நிலையத்தில் மிகக் கடுமையாக நடத்துகின்றார்கள். ஜாமீனுக்குப் போகின்றவர்களைக் கூட ஒரு கௌரவமான முறையிலே ஒரு நாகரிகமான முறையிலே காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் நடத்துவது கிடையாது. அவர்களை கேவலப்படுத்தி தகாத வார்த்தைகளால் பேசி அவர்களை அவமானப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒரு சிறு தவறு செய்தால் கூட ரூ. 50 செலுத்தாமல் ஜாமீனிலே வெளியே வரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

1986 மே 5]

[திருமதி டி. யசோதா]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல் என்னால் ஒரு சம்பவத்தை சுட்டிக்காட்ட முடியும். நான் பெயரைக் கேட்டால் சொல்வதற்குக்கூட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடித்துவிட்டு ஒருவர் தெருவிலே போய்க் கொண்டிருக்கும்போது 2, 3 பேர் சேர்ந்து அவனை அடித்து ரத்தக் காயப்படுத்தி, அவன் ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட போலீஸ் நிலையத்திற்குப் போகின்றான். போலீஸ் நிலையத்திற்குப் போய் அங்கே இருக்கின்றவர்களிடம் புகார் கொடுக்கும்போது இன்னின்னார் என்னை அடித்தார்கள் என்று சொல்லி புகார் கொடுக்கும்போது காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யார் அடித்தார்களோ, ரத்தக் காயம் ஏற்படுத்தினார்களோ, அவர்களை எச்சரிக்கை செய்யவில்லை. சமாதானப்படுத்தி அனுப்பியிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, அடித்தவர்கள் போலீஸ் நிலையத்திலே வந்து பார்க்க வேண்டிய முறையிலே பார்த்த காரணத்தாலே பிறகு நடந்தது என்ன என்று சொன்னால், ஏற்கெனவே அடிபட்டு ரத்தக் காயத்தோடு உள்ளே நுழைந்தவரையே பின்னர் போலீஸார் உள்ளே தள்ளி லாக் அப்பிலே வைத்துவிடுகிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது வேறு எங்கும் நடந்தது இல்லை. சென்னை மாநகரத்திலே ஏழும்பூர் காவல் நிலையத்திலேதான் இதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் உள்நுழைந்து வருகின்றன என்பதை என்னால் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. இப்படி சாதாரணமாகக் காயம் உண்டாக்குகிறவர்களைக் கூட எச்சரிக்காமலும், சமரசப்படுத்தாமலும் இருந்து பாதிக்கப் பட்டவர்களையே உள்ளே வைக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால், இப்படி சிறு சூழ்நிலையிலே ஆரம்பிப்பது பெரிதாக நாளைக்கு வளரக்கூடிய நிலைமை உருவாகாமல் போகுமா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீதிக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டிய காவல்துறை இன்றைக்கு நாயையத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். இங்கே கூட நான் ஒரு புகாரைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

எஸ். கே. ஜி. வீரமணி என்பவர் சிதம்பரம் தாலுக்கா, பறங்கிப் பேட்டை வட்டார காங்கிரஸ் கட்சியின் முன்னாள் தலைவர். இவர் அண்மையில் நடந்த தேர்தலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு கட்சி

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

வேட்பாளரை வெற்றி பெறச்செய்தார். தோல்வியுற்றவர்கள் ஆத்திரம் தாளாமல் வீரமணிக்கு ஆதரவாக இருந்து உழைத்தவர்கள்மீது பொய்ப்புகார் கூறி லஞ்சம் கொடுத்து வழக்குப் போட புதுச்சத்திர போலீசாரைத் தூண்டினார்கள். பொய் வழக்கும் போட்டு விட்டார்கள். இதை அறிந்த வீரமணி அவர்கள் போலீசாரின் இந்த நிலையைக் கண்டித்த காரணத்தால் சாராய வியாபாரி ஒருவரைத் தூண்டிப் பொய்ப்புகார் ஒன்று கேட்டு வாங்கி அதன்பேரில் வீரமணியைக் கைது செய்து குற்றப்பிளிவு 307-ன் கீழ் வழக்கு போட்டுள்ளார்கள். தற்போது வீரமணி அவர்கள் கண்டிஷனல் பெய்ஸில் உள்ளார்கள். அவர்கள் கொடுத்த புகாரைக்கூட இங்கே நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): நீங்கள் இப்போது சொல்வதைப் பார்த்தாலே, அதுபற்றிப் புகார் கொடுக்கப்பட்டு அந்த வழக்கு விசாரணையில் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆனால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தான் அவ்வாறெல்லாம் செய்யவில்லை என்று சொல்லக்கூடும். அதை யெல்லாம் இங்கு வந்து நாம் சொல்வது என்பது சரியாக இருக்காது. ஆகவே அது சம்பந்தமான வழக்கு நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்று நீங்களே சொல்வதால் அந்த லீபேக்குக்கு உள்ளே போக வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) . . . அதுபற்றி நிரூபிக்க வேண்டியது கோர்ட்டிலே தானே தவிர இங்கு இல்லை.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாக இங்கே பேசுகிறபோது போலீஸ் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வது உறுப்பினர்களின் உரிமை. அந்த உரிமையை நீங்கள் பறிக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): போலீஸ் நடந்துகொண்ட முறையைப் பற்றி விமர்சிக்கலாம். ஆனால் அந்த கேஸ் எந்த வகையில் போடப்பட்டது என்பது பற்றி குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் பேசக்கூடாது. கோர்ட்டிலே தான் அதெல்லாம் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். இங்கே அந்த பேரீக்ட்டுக்கு உள்ளே போய் பேச வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 5]

திருமதி டி. யசோதா: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் உண்மை நிலவரம் என்று வாதாடுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. போலீஸ் நடந்துகொள்ளும் முறை பற்றி நான் போலீஸ் துறை மானியக் கோரிக்கையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த வழக்கின் உள்ளே நான் போகவில்லை. 307-ன்கீழ் கேஸ் போட்டது பற்றியும் நான் சொல்லவில்லை. போலீஸ் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் சொல்கிறேன். போலீஸைப் பொறுத்தவரையில் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்பது இருக்கக் கூடாது. அப்படி நம்பித்தான் அவர்களிடத்திலே அரசாங்கம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து இருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை மக்களின் உயிருக்கும், உடமைக்கும், உரிமைக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பில் காவல் துறை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட விருப்பு, வெறுப்பு என்பது இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற உணர்வு இருக்கக்கூடாது என்பது பற்றி இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சொல்வது தவறாக இருக்க முடியாது. மேலும் காசு உள்ளவர்கள் எதைச் செய்தாவது தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு நிலைமை வளரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். காவல் துறை இருக்கிறது; தண்டனை கிடைக்கிறது என்ற அச்சம் இல்லாமல், காசு இருக்கிறது, அது நம்மைக் காப்பாற்றிவிடும் என்ற நிலைமை மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டால், அது உண்மையாக சட்டம், ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துமா என்பதைப் பற்றி அவர்களுக்கே நான் விட்டுவிடுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

இந்தச் சூழ்நிலையை ஒட்டி நான் சில விவரங்களை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். வியாசார்பாடியிலே தன் நண்பரின் தாயாரை கேலி செய்தார்கள் என்கிற காரணத்தால் கட்டாரி என்பவர் வெட்டி கொலை செய்யப்படுகிறார். அந்தக் கொலை அங்கே நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்படி கொலை நடந்திருக்கிற நிலையில் அது தொடர்பாக வேறு எந்தவிதமான அசம்பாவித சம்பவமும் நிகழாமல் இருப்பதற்காக போலீசார் உஷார் படுத்தப்பட வேண்டுமா, வேண்டாமா? அப்படி போலீஸ் துறை பாதுகாப்பாக உஷாராக செயல்பட்டு இருக்குமானால், அந்தக்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

கட்டாரி என்பவரின் கொலை நடந்த 4-வது நாளிலேயே அது தொடர்பான தளபதி என்பவர் கடத்திச் செல்லப்பட்டு அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டு, மூன்று சக்கர வண்டியிலே கொண்டு போய் மாதவரம்—எருக்கஞ்சேரி ரோட்டில் உள்ள சினற்றிலே வீசி எறிந்து, பழிக்குப் பழி என்ற படலத்தை நடத்தி முடித்திருக்க முடியாது. ஆகவே கட்டாரி என்பவர் கொலை செய்யப்பட்ட உடனேயே காவல் துறை உஷார்பட்டிருந்தால், அல்லது உஷார் நிலையில் இருந்திருந்தால், முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், தளபதி என்பவர் கொலை செய்யப்படாமல் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்று அரசு காவல் துறையை நவீனப்படுத்தி வருகிறது. ஆனால் பொதுமக்களுக்கு காவல் துறையிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இல்லை, நம்பிக்கை இல்லவே இல்லை. பொதுமக்களுக்கு காவல் துறையிடம் இருந்த நம்பிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஒரு குற்றத்தைக் கண்ணாலே கண்டவர்கள் கூட கண்டதை வெளியிலே சொல்ல அஞ்சுகிறார்கள். சாட்சி சொல்ல முன் வா அஞ்சுகிறார்கள். போலீஸ் எப்போதும் தங்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்குத் துளி அளவு கூட கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை பொதுமக்களிடம் வளர வளர, யாரும் எப்படி வேண்டுமானாலும் பகிரங்கமாக குற்றங்களைச் செய்யலாம் என்று துணிச்சலோடு குற்றவாளிகள் அதிகரிக்கிறார்கள். கொலை செய்யக்கூடிய துணிச்சல் ஒரு பக்கம் வளர்ந்து வருகிறது என்பது மாத்திரம் அல்ல; ஒரு உயிரை சில்லு சில்லாக சிதைத்து, சித்திரவதை செய்து, கொலை செய்யக் கூடிய ஒரு மிருகத்தனமும் அதிகமாக பரவ ஆரம்பித்துள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட, அண்மையிலே நடந்த ஒரு சம்பவத்தை இந்த அவைக்கு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

17-4-1986 வியாழக்கிழமையன்று இரவு சென்னை எழும்பூரில் ஆல்பர்ட் தியேட்டருக்கு எதிரில் நடைபாதையில் சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகின்ற சாமந்தி என்பவர் தன்னுடைய மனைவி கிருஷ்ணவேணியுடன், தன்னுடைய 3 வயது ஒரே மகன் பாலாஜி

1986 மே 5] [திருமதி டி. யசோதா]

என்பவனுடன், மற்ற 3 பெண் குழந்தைகளுடன் தூங்கிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார். அன்று அவர் படுத்திருந்த இடம் ஆல்பர்ட் தியேட்டரின் வெளியே பக்கத்திலே போலீஸ் கம்ஷனர் அலுவலகமும் பாந்தியன் ரோட்டிலே இருக்கிறது. பக்கத்திலேயே இருக்கிற ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் ரயிலுக்கு போகின்றவர்களும் வருகின்றவர்களுமாக, இரவு என்றும் பகல் என்றும் பாராமல் விளக்குகள் வெளிச்சம் கக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை. அந்த இடம் ஆட்கள் நடமாட்டம் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பகுதி. அந்த இடத்திலே பட்டப்பகல் போல விளக்குகள் எரிந்துக் கொண்டு காட்சி அளிக்கும் அந்த இடத்திலேயே தூங்கிக் கொண்டிருந்த சிறுவன் பாலாஜியைக் கடத்திச் சென்றிருக்கிறார்கள். காலையில் விழித்திருந்து ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு -வேலைக்கு, ரிக்ஷா இழுத்து செல்ல வேண்டிய அவன் தன் மகனைப் பார்க்கிறான், காணவில்லை. உற்றார் உறவினர்கள், தெரிந்தவர்கள் எல்லோரையும் விசாரிக்கிறார்கள். சொந்த பந்தங்களையெல்லாம் போய் பார்க்கிறார்கள். சுற்றிச் சுற்றி தேடுகிறார்கள். குழந்தையைக் காணவே இல்லை. குழந்தை காணாமல் போகிறது 17-4-1986 அன்று. ஆனால் பின்னால் அது கண்டு பிடிக்கப்படுகிறது. போலீசிலும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். போலீசார்கள் அதைக் கண்டு பிடித்தார்களா என்று சொன்னால் இல்லை. போலீஸ் நாய் வரவழைத்து மோப்பம் பிடிக்கச் செய்தார்கள். அந்த போலீஸ் நாய்கண்டு பிடித்ததா என்று சொன்னால் இல்லை.

அப்படியானால் யார் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று சொன்னால், எழும்பூரின் அருகில் உள்ள கிரவுண்டிலே பன்றி மண்ணை கீழே தோண்டியிருக்கிறது. அதைப்பக்கத்திலே உட்கார்ந்து பார்த்திருந்த சிலர், அது மண்ணைத் தோண்டித் தோண்டி துண்டு துண்டாகக் கிடைத்த ஒரு சடலத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் போய் இப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே 3 வயதுச் சிறுவன் பாலாஜியை கண்ணைத் தோண்டி, கையை துண்டு துண்டாக வெட்டி, அவினுடைய உடல் அங்கே கொலை செய்யப் பட்டுப் போடப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு பயங்கரமான நடவடிக்கை அங்கே நடந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு போலீசார் அங்கே வந்திருக்கிறார்கள்.

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

இந்த நிலைமை சென்னையில் மட்டும் தானா என்று கேட்டால் இல்லை. மீனாட்சி அம்மன் வீற்றிருக்கிற மதுரை மாநகரிலே கூட இப்படிப்பட்ட கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. இராமசாமி என்பவருடைய 6 வயது மகன் லோகாம்பாஸ் என்பவன் கடத்திச் செல்லப்பட்டு, தலையை மொட்டை அடித்து, இரண்டு கைகளும் துண்டிக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டு, அனுப்பானடி, ஐராவதநல்லூர் என்ற இடங்களின் இடையிலே ஒடுகிற ஒரு ஓடையின் கீழ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்திகளைப் பார்க்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடிய செயலை செய்ய மனம் வந்தாலும், எப்படித் தரியம் வந்தது என்றுதான் புரியவில்லை. எங்கோ காடுகழனி்களில் நடக்க வேண்டிய சம்பவங்கள் நகர்ப்புறங்களில் நடக்கின்றன என்றால் யாருடைய கவனக்குறைவால் இந்த கொலை பாதகச் சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன? பெற்றோர்களின் கவனக்குறைவா அல்லது காவல் துறையினரின் கவனக்குறைவா என்பதை அறிய விரும்புவது தவறாக இருக்க முடியாது என்றே கருதுகிறேன்.

அதைப்போல சாலை விபத்துக்கள் கட்டுக்கடங்காமல் நடைபெறுகின்றன. சாலை விபத்துக்களைக் குறைக்க நடவடிக்கைகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டும் விபத்துக்கள் குறைந்த பாடில்லை. அன்றாடம் ஆம்னி பஸ்கள் காதைத் துளைக்கும் பாட்டுகளோடும் கண்ணைப் பறிக்கும் வீடியோ படக்காட்சிகளோடும் சாலைகளில் தூசு பறக்கிற வகையில் செல்கிற காட்சிகளெல்லாம் காட்சியாக சென்னை எழும்பூரில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு பேருந்துகள் நிற்க இடமில்லை. ஆம்னி பஸ்கள் எல்லா இடங்களையும் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. கேட்டால் எல்லா ஆம்னி பஸ்களும் கட்சிக்காரர்களளுக்குச் சொந்தமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் காவல்துறையும் கட்சிக்காரர்களுக்குச் சொந்தமாகி விடுகிறது. பொதுமக்கள் சாலையில் நடக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாலை வேளையில் எழும்பூர் ரெயில் நிலையம் பக்கம் போனால், எலுமிச்சை பழம் காவும், தேங்காய், பூசணிக்காய் உடைப்பதும், தூபதீப ஆராதனையும் வழியை மறைத்துக் கொண்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. உடைந்து சிதறும் தேங்காயைப் பொறுக்குவதற்கு சிறுவர் பட்டாளம் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆர்பாட்டம் தினமும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அமளிகளை பொதுமக்கள் கடப்பதற்குள்

[திருமதி டி. யசோதா] [1986 மே 5]

படும்பாடு பெரும்பாடாய் இருக்கிறது. வெளியே சென்றவர்கள் வீடு திரும்புகிற வரையில் நம்பிக்கையே இல்லை. இந்த வாகனங்களின் விபரீதங்களால் போக்குவரத்தில் ஏற்படும் எல்லா இடையூறுகளையும் களைந்து, கட்டுப்படுத்தி சாலை விபத்துக்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அன்றாட சம்பவங்களில் ஒன்றாக துப்பாக்கிச்சூடும் நடடைபெற்று வருகிறது. கடந்த ஆண்டில் 17 முறைகள் துப்பாக்கிச்சூடு நடந்திருக்கிறது. இனக்கலவரத்தைச் தடுக்க ஆறு முறை துப்பாக்கிச் சூடு நடந்துள்ளதாக இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற 11 தடவைகளில் அரிசி கடத்துவதாகக் கருதப்பட்டு, நிறுத்தச் சொல்லியும் லாரிகள் நிறுத்தாத காரணத்தால் இரண்டு முறை அவைகளை நிறுத்துவதற்கு துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியது தான். ஆனால் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியதால் என்ன பலன்? அரிசியை கடத்திக் கொண்டு லாரிகள் செல்கின்றன. அந்த லாரிகளை நிற்கச் சொல்லியும் நிறுத்தவில்லை. அவைகளை நிறுத்துவதற்காக துப்பாக்கியெடுத்து சுடுகிறோம். அப்படி சுட்டதற்குப் பின்னால் லாரி நின்றதா, பிடிபட்டதா, என்றால் இல்லை. துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியதற்குப் பிறகும் லாரிகள் ஐக்கிரதையாக, மிகத் திறமையாக, தந்திரமாக தப்பி யோடி விட்டன என்பதைத் தான் நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியும் பிரயோஜனம் இல்லை. நம்மை விட ஐக்கிரதையாக, திறமையாக லாரி டிரைவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, திருச்சி மாவட்டத்தில் நெற்குப்பை வழியாக பொம்பலூர், திருவனந்துறை ஆகிய ஊர்களுக்கு பேருந்து வசதி கேட்ட மக்கள் மீது துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியிருக்கிறீர்கள். பொதுமக்கள் பஸ் வசதி கேட்கிறார்கள். அப்படி கேட்டதற்காக அவர்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியிருக்கிறீர்கள். துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தும் அளவிற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் கொதிப்படையும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, அந்தக் கோரிக்கை அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு வேகம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் பஸ் கேட்டார்கள் என்பதற்காக துப்பாக்கியால் பதில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

அதேபோல பெரியார் ஆயக்கட்டிலே திருமங்கலம் பிரதான கால்வாயில் தடங்கலற்ற தண்ணீர் விநியோகம் கோரி மதுரை ஊரக மாவட்டம் உசிலம்பட்டி தாலுக்காவில் உள்ள செல்லம் பட்டி மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற கிராமங்களைச் சார்ந்தவர்கள் 11-12-1985-ல் உசிலம்பட்டியில் வாகனப் போக்குவரத்தை தடுத்தும், கல் எறிந்தும் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள், தனியார் பேருந்துகள், மற்றும் லாரிகள் முதலிய வற்றை சேதப்படுத்தியதால் துப்பாக்கிச்சூடு நடந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் பேருந்து கேட்பதற்கும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம், தண்ணீர் ஈட்டாலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அதே மதுரை மாவட்டத்தில் செல்லாப்பிரதத்தைச் சேர்ந்த தனுஷ்கோடி தேவாரம் காவல் நிலையத்தில் கழிப்பறையில் உள்ள மேல்நிலை ஜன்னல் வலைக்கம்பியில் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு செத்திருக்கிறார் என்ற செய்தி கேட்டு கொதிப்படைந்த மக்கள் நீதி கேட்க, துப்பாக்கியால் பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-20)

இத்தனை துப்பாக்கிச் சூடுகளுக்கும் காரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிற போது 4-12-1985 அன்று அயோத்தியாகுப்பம் மீனவர்கள் எதற்காக வாகனப் போக்குவரத்தை தடுத்தார்கள்? குடிசைமாற்று வாரியத் தலைவர் என்ன கருதினார் என்பதற்கான் காரணங்களை ஏன் குறிப்பிடவில்லை. கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் என்ன என்றால், 5 பேர்கள் உயிரிழக்கவும், 4 பேர்கள் காயம் அடைவும் நேர்ந்தது என்றும் காவல்துறை ஆணையாளர், துணை ஆணையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள், காவலர்கள் என்று இப்படி 89 பேர்கள் காயமுற்றதாகவும் மற்ற 18 காவல்துறை வாகனங்கள் உட்பட மொத்தம் 49 வாகனங்கள் சேதமானதாகவும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஆதி காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிவிப்பதில் தயக்கம் ஏன்? ஆனால் சொன்னை மக்கள் அறிந்திருப்பதிலே இருந்து குடிசை மாற்று வாரியத்தில் வேலை செய்கிற ஒரு நபருக்கு அயோத்தியாகுப்பத்திலே

1986 மே 5]

[திருமதி டி. மசோதா]

சாராயக் கடை வைக்க இடம் ஒதுக்கியதாகவும், அதைத் தடுத்த மீனவர் பிரதிநிதி ஒருவர் தாக்கப்பட்டதால், தாக்கிய குடிசை மாற்று வாரிய உறுப்பினர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்படி குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவரிடம் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படித் கேட்டவர்களிடம் குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் கொஞ்சம் கடுமையாகப் பேசி, விரட்டியதன் காரணமாக, ஆத்திரம் அடைந்த அந்த மீனவர்கள் போராட்டத் திலே ஈடுபட்டார்கள் என்பதுதான். இப்படி ஒரு அடிப்படைக் காரணத்தை குறிப்பிடாமல், மொட்டைத் தலையன் குட்டையில் விழுந்தான் என்பதைப் போல சொல்லி, மீனவ நண்பர்களைக் கொடியவர்கள் போல சித்தரிக்கக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுமக்களோடு தல்லுறவை ஏற்படுத்துவதில் காவல் துறையினுடைய பங்கு மிகச் சிறந்ததாக உள்ளதாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது. இது உண்மையாக இருக்குமானால், இத்தனை துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏன்? துப்பாக்கித் துரைத்தனத்தை அகற்றியதற்குப் பிறகுமா, ஆண்டுக்கு 17 துப்பாக்கிச் சூடு என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கோவை ஐயாசாமி காலனியில் உள்ள வேலாயுதம் செட்டியார் என்பவருடைய மனைவி தனலட்சுமியினுடைய மகள் துளசி என்பவர் 31-8-1985-ல் திருச்சி ஆட்டுக்காரத் தெருவில், தன்னுடைய மருமகன் செல்வராஜ் இல்லத்தில் கொலை செய்யப் பட்டதாக சந்தேகிக்கிறார்கள். 28-1-1980-ல் 13 பவுன் நகை மற்றும் நல்ல முறையில் சீர் வசதிகளோடு திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட மகள் துளசியை அடிக்கடி வாதட்சனை கேட்டு துன்புறுத்தியதன் காரணமாக தாய் வீடு வருவதும், சமாதானம் செய்து அனுப்புவதுமாக இருந்து கடைசியில் இறந்துவிட்டாள் என்கிற தந்தி வத்ததால், அவளுடைய மரணம் குறித்து சந்தேகம் எழுந்தபோது அந்தத் தாயார் பாலக்கரை காவல் நிலையத்திலே புகார் கூறியிருக்கிறார்கள். புகார் கூறிய நேரம் இரவு நேரம். காவல் துறை போலீசார் சொல்லிவிட்டார்களாம், ஒப்போது ராத்திரியாக இருக்கிறது. இரவு நேரத்திலே ஒன்றும் செய்ய முடியாது, பொழுது விடியட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பிறகு அந்த அமையார் திருச்சி டி.எஸ்.பி. அவர்களிடம் முறையிட

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

அவர்கள் தலையிட்டு, பிரேத பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது. ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, காலம் கடத்துகின்றார்கள் என்று அந்த அம்மா மிகவும் வேதனையோடு சொல்கிறார்கள். என்னுடைய மகளை எரிக்க வேண்டுமா அல்லது புதைக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள், நாளைக்கு நடவடிக்கை எடுக்க உதவியாக இருக்கட்டும் என்பதற்காக நான் எரிக்க வேண்டாம், புதையுங்கள் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும், அந்தச் சடலத்தை புதைக்காமல் எரித்து விட்டார்கள். ஆனால் இன்றுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, நாங்கள் பலமுறை போய்ப் பார்த்தோம், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். திருமணம் முடிந்தபிறகு வரதட்சணைக் கொடுமையினாலே இது போன்ற கொலைகளும் தற்கொலைகளும் நடைபெறுவதை சொன்னால் போலீஸ் நிலையத்திலே உள்ளவர்கள், அலட்சியப்படுத்துவது என்பதை நாம் தடுத்தாக வேண்டும்.

திருமணம் நடந்து 2, 3 மாதங்களில் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, பெற்றோரிடம் வந்து சேர்ந்த மகளை மீண்டும் தாவி கட்டியவனிடம் சேர்க்க பணம் இல்லாமல், வேறு ஒருவருக்கு மணம் செய்து விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு ஏற்கனவே வரதட்சணை கேட்டு அனுப்பிய அந்த மருமகன் வேறு ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்கிறான். திருமணம் செய்த பிறகு, இரண்டாவது பெண்ணையும் இதுபோன்ற வரதட்சணை கேட்டு தொல்லைப்படுத்துகிறான். தொல்லையைப் பொறுக்க முடியாத அவள், வேறு ஒருவனோடு ஓடிவிடுகிறாள். மூன்றாவதாக அவன் புதுமாய்பிள்ளை போல், மூன்றாவது திருமணம் செய்துகொள்கிறான். மூன்றாவது திருமணமும் செய்து கொண்டபிறகு, இந்த வரதட்சணை கேட்டு தொல்லை செய்கின்ற போது, அவனுடைய தொல்லை தாங்காமல் தாய்விட்டுக் குடி அவள் வந்துவிடுகிறாள். இந்த வழக்கை காவல் துறையில் நிரூபிப்பவர்கள் அடாய்கிறார்கள். கடைசியில் பெண்கள் சாட்சி சொல்வதற்கு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் ஏற்கனவே இவனாலே வரதட்சணை கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, மற்றொருவனிடம் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற அந்த நல்வாழ்க்கை கெட்டுவிடுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, கன்னடைய கடந்த கால வாழ்க்கையை, கான் தொல்லைப்படுத்தப்பட்டதை அவர்கள் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். இரண்

1986 மே 5]

[திருமதி டி. யசோதா]

டாவதாக வந்தவரும், அதே நிலைமையில் அவனை விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டோம், சனியன் தொலைந்துவிட்டது, இப்போது வேறு ஒருவரோடு நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம், நாம் போய் தற்போது சாட்சி சொன்னால், ஏற்கனவே தவறாக வேறு ஒருவருடைய மனைவி என்பதை ருசப்படுத்துவது போல் இருக்கும் என்பதை விரும்பாமல், சாட்சி சொல்ல வரவில்லை. அதேபோல், மூன்றாவது திருமணம் செய்து கொண்டவரும், ஐயோ, நம்முடைய வீட்டுக்காரனைப் பற்றிக் குற்றம் சாட்டி விட்டால், இருக்கின்ற வாழ்க்கையும் போய்விடுமே என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, அதைத் தாங்கிக் கொள்ளுகின்ற நிலைமையும், பெண்களுக்கு பாதுகாப்பற்ற நிலைமையும் இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு பெண்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினுடைய நிலை இருக்கிறது.

இன்னும்கூட ஒன்று. சமீபத்தில் ஏழுகிணறு பகுதியில் நடந்தது. திருமண வயது அடையாத ஒரு பெண்ணை, திருமண வயது அடையாத ஒரு ஆண் கடத்திச் சென்று விட்டான். இருவரும் கணவன் மனைவியாக இருந்து இருக்கிறார்கள். பிறகு போலீஸ் நிலையத்திலே புகார் செய்யப்பட்டு, அந்த இரண்டு பேரையும் ஏழுகிணறு காவல் நிலையத்துக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு திருமண வயதை அடையாத அந்தப் பெண்ணை அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய சமூக குற்றவாளிகளைப் பாதுகாக்கின்ற பெண்கள் பாதுகாப்பு இல்லத்தில் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதற்கு காவல் துறையினர் முயற்சித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்ணைப் பெற்றவர்களே அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. இரண்டு பேரும் சமாதானமாகப் போய் விடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு வாரத்திற்குள்ளே எந்தப் பெண்ணுக்கு வயது நிரம்பவில்லை என்று சொல்லி காவல் துறையினர் கொண்டு வந்தார்களோ, எவனை வயது நிரம்பாத இளைஞன் என்று சொன்னார்களோ அந்த வயது நிறையாத பெண்ணுக்கும், வயது பூர்த்தியாகாத அந்தப் பெண்ணுக்கும் திருமணத்தை பெற்றோர்களே நடத்தி வைத்து விடுகின்றார்கள். ஆக திருமண வயது நிரம்பாதவர்கள் தன்னிச்சையாகப் போனால் இந்தச் சட்டம் பிடிக்கிறது;

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

அதையே பெற்றோர்கள் செய்தால் இந்தச் சட்டம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல் நம்முடைய காவல்துறை அதிகாரி ஒருவர் பெயரில் 'கபாடி ஆட்டக் குழு' ஒன்று இயங்கி வருகிறது. காவல் துறையின் அனைத்து மட்டத்திலே உள்ளவர்கள் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட சுவரொட்டியில்கூட 'இதய தெய்வம்' என்று அந்தக் காவல்துறை அதிகாரியினுடைய பெயரைப் போர்ட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை குறை சொல்லவில்லை. அரசியல்வாதிகள்தான் தங்களுடைய தலைவர்களை 'இதய தெய்வம்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளும் இதைப்போல 'இதய தெய்வம்' என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலைகள் வருமேயானால் அந்த 'இதய தெய்வம்' என்று சொல்கின்றவர்கள் எவ்வளவு சலுகைகளை இந்தக் காவல்துறை அதிகாரிகள் மூலமாக பெறவேண்டுமென்று எச்சரித்து, நடவடிக்கை மேற்கொள்வார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அதேநேரத்திலே பொதுமக்களிடத்திலே அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு அச்ச சூழ்நிலைகள் ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்போல இன்னொன்று, நம்முடைய காவல்துறை தலையிட வேண்டிய தற்கு தலையிடாது; தலையிடக்கூடாததற்கெல்லாம் நம்முடைய காவல் துறை தலையிடுகின்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன.

இப்போது என்னுடைய தொகுதியிலேகூட, தண்டலம் பகுதியில் கோயில் நிலம் இருக்கிறது. அந்தக் கோயில் நிலத்திலே அரிசனங்கள் குடிசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பகுதி, கோயிலுக்குச் சொந்தமானது. அதை அனுபவிக்கின்ற உரிமை அரிசனங்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகவே உண்டு. அப்படி இருக்கின்ற போது அரிசனங்கள் குடிசைபோட்ட அந்த இடத்தை—கோயில் நிலத்தை, போலீஸார், யாரோ ஒருவர் புசார் கொடுத்திருக்கிறார் என்னுடைய நிலம் என்று சொல்லி, ஆகவே அங்குள்ள அரிசனங்களை அப்புறப்படுத்தப் போகிறார்கள். நான்கூட சொன்னேன், நீங்கள் இதிலே தலையிடவேண்டாம் என்று. அது கோயில் நிலம்; கோயிலாளர்கள் பார்த்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தட்டும் என்று, தனிப்பட்டவர்கள் கொடுக்க

1986 மே 5]

[திருமதி டி. யசோதா]

கின்ற புகாரின் மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொன்னேன். ஆனாலும்கூட, தனிப்பட்ட நபர் அந்த அரிசனங்கள்மீது கோர்ட்டிலே வழக்கு போட்டிருக்கிறார். வழக்குக்கூட நடைபெற இருக்கிறது. ஆக, அந்த இடத்திலே அரிசனங்கள் குடியிருக்கின்றார்கள் என்பது உண்மையாகி விட்டது; உறுதியாகிவிட்டது. இன்றைக்கு 'பொஸஸன்' அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது. ஆக, வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் அங்கே நியாயம் நிலைபெறப்பட்டு, அதற்குப்பிறகு அந்த நியாயத்தினுடைய அடிப்படையிலே நீங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பீர்களேயானால் அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைவிட்டு 100 பேர் 'கொட்டகை' போட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒருவர் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு அதுவும் அவருக்கு அது பட்டா நிலமாக இருந்தாலும்கூட பரவாயில்லை, நீங்கள் தஸ்தாவேஜுகளைப் பார்த்து அவர்களை நீக்குவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதுகூட இல்லாத சூழ்நிலையிலே கோயில் நிலத்திலே குடியிருக்கின்ற அரிசனங்களை அகற்று வதற்கு போலீஸார் முன் வருகிறார்கள்.

அதைப்போல மாங்காட்டிலே மாரியம்மான் என்ற ஒரு அரிசனத் தாய் இருக்கிறார். அவருக்கு இருக்கின்ற வீட்டை மற்றவர்கள் அப்புறப்படுத்த முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்கு அவர் கோர்ட்டுக்குப்போய் இந்த இடம் எனக்கு உரியதுதான் என்றும், அது மாரியம்மாளுக்கு சொந்தமான இடம் என்று சொல்லி தீர்ப்பு வாங்கி வந்ததற்குப் பிறகும்கூட, அந்தத் தீர்ப்பை நான் குன்றத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேசனில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த இடம் அவர்களுக்கு உரியது, அவர்களை யாரும் தொந்தரவு செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும்கூட அந்தச் சூழ்நிலையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அங்கே இருக்கின்ற நிர்வாகம் தயாராக இல்லை. காரணம் மாரியம்மான் ஏழை; யாரும் தெரியாத ஒரு அப்பாவி. இந்த சூழ்நிலை அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மைலாப்பூரிலே 'இந்த சாஸ்வத சகாய நிதி' என்று இருக்கிறது. அங்கேகூட தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கின்ற தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியவர்களிடத்திலே தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்களுடைய பொருள்களெல்லாம் அங்கே இருக்கின்ற பாதுகாப்புப் பெட்டகத்திலே இருக்கின்றன. அந்தப் பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தி

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

(முற்பகல் 10-30)

னுடைய சாவி, தலைவரிடம் ஒன்று, செக்கரட்டரியிடம் ஒன்று என்று இருக்கும்போலிருக்கிறது. ஆகவே அந்த சாவி இருவரிடம் இருக்கும்போதே அந்த பூட்டை உடைத்து அதை ஆப்பரேட் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அதை மயிலாப்பூர் காவல் நிலையத்தில் சொன்னால்கூட நடவடிக்கை எடுக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் யாராக இருந்தால் என்ன, நீங்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் பின் தங்குவிர்களானால் பொதுமக்கள் இவர்கள் மேல் நம்பிக்கை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இறுதியாகக் கூறி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ்நாடு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுடைய குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டிய அதே நேரத்தில் என்ன இருந்தாலும் அவர்கள் நம்முடைய தமிழகத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால், அவர்களும் நம்முடைய மக்களில் ஒருவராக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய நலன்களைப் பற்றி கருத வேண்டியது இந்த அவையினுடைய கடமை என்ற காரணத்தால் அவர்களைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் மன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தனியாக வீட்டு வசதி வாரியம் திறுவப்பட்டுள்ளது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதை துரிதமாக்கி காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உடனடியாக வீடு கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல எங்கு பார்த்தாலும் ஜாதிக் கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன. தமிழகம் முழுவதும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். சிற்சில இடங்களில் இந்த மாதிரி ஜாதிக் கலவரங்கள் நடக்கின்ற இடங்களைத் குறித்துக் கொண்டு இந்த இடத்தில் இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களை வரிசைப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டு அந்த காவல் நிலையங்களுக்கு வேண்டிய டெலிபோன் வசதி, வண்டி வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் காவல் நிலையங்களையும் நாம் பலப்படுத்தி ஆக வேண்டும், ஆக அதிக

1986 மே 5]

[திருமதி டி. யசோதா]

மான காவலர்களையும், அதிகாரிகளையும் நியமிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கிராம சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதிகளை எல்லாம் வரிசைப்படுத்தி எங்கெங்கே இதுபோன்ற குற்றங்கள் நடைபெறுகிறதோ அந்தக் குற்றங்களை எல்லாம் வரிசைப்படுத்தி அந்தக் காவல் நிலையங்களுக்கு நீங்கள் அதிகமான பலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கேயும் வண்டி வசதியையும், டெலிபோன் வசதியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக டி.எஸ்.பி. 101 பேர் இருக்கிறார்கள். காவல் நிலையங்களோ 984 இருக்கின்றன. ஒரு டி.எஸ்.பி.க்கு 9 முதல் 10 காவல் நிலையங்கள் என்று பொறுப்பு கொடுத்து இருக்கிறோம். ஆனால் என்னுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலோ ஒரு டி.எஸ்.பி.க்கு 15-க்கு மேற்பட்ட காவல் நிலையங்கள் வருகின்றன. அப்படி வருகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற ஒரு டி.எஸ்.பி.க்கு 9 முதல் 10 காவல் நிலையங்கள் தான் பொறுப்புக்கு வருகின்றன. ஆனால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள டி.எஸ்.பி.க்கு 15, 16 காவல் நிலையங்கள் என்று வருகின்றன. இதனால் வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கின்றது. எப்படி நாம் மாவட்டங்களைத் தனியாக பிரிக்கிறோமோ அதைப் போல இந்த போலீஸ் நிலையங்களையும் பிரித்து அவர்களுக்கு ஒரேவிதமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு உண்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜனவரி மாதத்திலிருந்து நாம் மது விலக்கை அமல் செய்ய இருக்கிறோம். கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்போம் என்று சொல்லி நல்லச் சாராயம் கொண்டு வந்தோம். இப்போது நல்லச் சாராயத்தை எடுத்து விட போகிறோம். மறுபடியும் கள்ளச் சாராயம் வராமல் இருக்காது என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. கள்ளச் சாராயம் வரும். இந்த கள்ளச் சாராயம் எப்படி காய்ச்சுகிறார்கள் என்று சொன்னால்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே 5]

பானையில் காய்ச்சுகிறார்கள். போலீஸ் ஒரு கம்பியை எடுத்துக் கொண்டு போய் அதை உடைத்து விட்டு வந்து விட முடியும். அந்த நல்லச் சாராயம் போகப்போகிறது ஜனவரி மாதத்திலிருந்து என்று சொன்னால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு பர்மனென்டாக பேக்டரியை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். பர்மனென்டாக கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு என்ன வழி? பானையில் இருந்தால் போலீஸ்காரர்கள் உடனே உடைத்து விட்டுப் போகிறார்கள். அதற்காக சிமெண்டில் இப்போது கட்டலாம் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. சிமெண்டில் அவர்கள் கட்டலாம் என்ற நிலை ஏற்படும்போது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புதிதாக எதையும் கற்றுக் கொடுக்காமல் இருப்பது நல்லது.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இரவு நேரத்தில் கூட்டத்தில் வந்தார்கள். மதிய நேரம் அப்படி சுற்றுப்புறமாக வந்தார்கள் என்றால் அந்த குன்றத்தார் பகுதியில் எவ்வளவு பெரிய பானையில் காய்ச்சுகிறார்கள் என்பதை கண்கூடாகக் கண்டு களித்துவிட்டு வந்து இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கண்டு விட்டு என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. களித்து விட்டு என்று சொல்லுவது சரியாக வராது.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அந்த வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன. சாதாரண பானைகளை யெல்லாம் தடியால் அடித்து உடைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் இதுபோன்று சிமென்ட் கான்கிரீட்டினால் போடப்பட்ட பானைகளை உங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆக அடிக்கடி அவைகளை தகர்க்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும்போது போலீசாரின் எண்ணிக்கை கூடுதலாக இருக்க வேண்டும். போலீசாருடைய

1986 மே 5]

[திருமதி டி. யசோதா]

வசதிகள் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். போலீசாரின் பலமும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இதைக் கூட்டித்தான் ஆகவேண்டுமென்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று தேவைகளுக்கேற்ப பணிகளுக்கு அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் காலதாமதத்தைக் குறைத்து உடனுக்குடனே உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கூட, சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு இன்டர்வியூ செய்து கிட்டத்தட்ட 10 மாதங்களுக்கு மேலாகியும் கூட, இது வரையில் அதற்கான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. அந்த உத்தரவுகள் உடனாக வந்தால், மக்களுக்கு சேவைசெய்கின்ற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை உயரும். குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அவற்றின் எண்ணிக்கையும் குறையும்.

இப்போது போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போனால், சப் இன்ஸ்பெக்டர் உட்காருவதற்கு ஒரு சேர் இருக்கும். இன்ஸ்பெக்டர் உட்காருவதற்கு ஒரு சேர் இருக்கும். ரைட்டர் உட்காருவதற்கு ஒரு சேர் இருக்கும். அதற்கு மேல் பர்னிச்சர் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் யாராவது போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனால், அந்த ரைட்டரை, அல்லது எட்டையாவை எழுந்திருக்கச் சொல்லி, அந்த நாற்காலியை எடுத்துப்போட்டு உட்கார சொல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. 1984 காவல் நிலையங்கள் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும், ஒரு ஸ்டீல் சேரும், ஒரு பெஞ்சம் வாங்கிப் போட்டால், நம்முடைய போலீஸ் மானியத்திலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு விடப் போகிறதா? ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும், ஒரு பெஞ்சம், ஸ்டீல் சேரும் வாங்கிக் கொடுத்தால், மொத்தம் 3,000, (பெஞ்ச் 1,000 ஸ்டீல் சேர் 2,000) வாங்கிக் கொடுத்தால், அங்கு போகின்றவர்கள் கௌரவமாக உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உருவாகும். அதை நீங்கள் உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக முதல்வர் அவர்கள் விளையாட்டில் பிரியமுள்ளவர், விருப்பமுள்ளவர். அதிலே அதிகமான அக்கறை காட்டக் கூடியவர்கள். அப்படி இருக்கிறபோது, காவல் துறையிலே உள்ளவர்களை

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 மே]

இந்த விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுத்துவதில், முழு முயற்சியை அதிகமான அளவில் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், முன்பு குசைநாதன், பிரான்சிஸ் போன்ற அகில இந்திய ஹாக்கி விளையாட்டு வீரர்களை தமிழ்நாட்டு காவல் துறையிலிருந்துதான் பெற்றிருந்தோம்.

இன்றைக்கு ஹைதராபாத்திலிருந்து ஃபுட் பால் டீம் வருகிறது என்று சொன்னால், கூட்டம் கூட்டமாக அதைப் பார்ப்பதற்கு மக்கள் திரண்டு போகிறார்கள். இதுபோன்று சென்னையிலே நம்முடைய காவல் துறையினரை ஏற்படுத்த முடியாதது அல்ல. அதை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காவல் துறையினரை அதிகமான அளவில் ஊக்கப்படுத்தி, அதிலே குறைபாடுகள் இருந்தால், அதை நீக்கி, காவல் துறையினரை அதிக அளவில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான சூழ்நிலையை இந்த மானியத்தின் மூலமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதல்வர், தமிழ் மக்களுடைய நெஞ்சங்களிலே நிறைந்திருக்கிற இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற காவல் துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் இங்கே ஏடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி, மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கமும் அடி என்று சொல்வார்கள். அதுபோன்று காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குத் திரும்பிய பக்கம் எல்லாம் அடி என்கின்ற அளவில் பல்வேறு வீமர்சனங்களுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டு, ஒரு துறையாக இன்றையதினம் காவல் துறை விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தவித காரணமும் இல்லாமல், இந்தச் சமுதாயம் குறிப்பாக யசோதா அம்மையார் போன்றவர்கள் காவல் துறையை ஏதோ சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தோடு, தவறான கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு இது காவல் துறையின் குற்றமா? சமுதாயத்தின் குற்றமா? என்று ஆராய்ந்து

: 1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

பார்த்தால், நடந்துவிட்ட திகழ்ச்சிகளுக்கு காவல் துறையினரை மட்டும் பழிபோட்டு, சமுதாயம் தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்ப்பது, எந்த விதத்திலேயும் நியாயமல்ல, அது சரியானதுமல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மற்றத் துறைகளுக்கும் காவல் துறைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் பார்த்தாக வேண்டும். . . .

(முற்பகல் 10-40)

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் காவல் துறையை சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கவில்லை. தவறான கண்ணோட்டத்தோடும் சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தோடும் நான் பார்ப்பதாக அவர் சொல்வதை நான் மறுக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கொடுத்துள்ளவை பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொன்னேன். அது இந்தக் காவல் துறைக்கும் அரசுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேதான் சொன்னேனே தவிர யாரையும் எந்தக் கண்ணோட்டத்துடனும் பார்க்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. ஆறுமுகம் :

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது எப்படி, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்? இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், இல்லை. இது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. செ. செம்மலை : சமுதாயம் என்று நான் சொல்வது தமிழ்ச் சமுதாயத்தைக் குறிக்கும் (குறுக்கீடு) ஒட்டுமொத்தமாக தமிழ்ச் சமுதாயத்தைக் குற்றம் சொல்வதாக திரு. ஆறுமுகம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே உள்ள சில சந்தேகப் பிராணிகளைத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லவில்லை. உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்களும் கூட போலீஸ் துறையைப் பற்றிய சந்தேகத்தை விட்டுவிட்டிருப்பார்களானால் நான் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒன்றை நாம் இங்கே

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. செ. சேம்மலை]

[1986 மே 3]

பேசுகின்றபோது உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். மற்றத் துறைகளுக்கும் காவல் துறைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மற்றத் துறைகளில் ஒரு தரப்பினர் மட்டுமே வந்து தனக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொள்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் இரண்டு தரப்புகளும் சம்பந்தப்பட்டதாகத்தான் இருக்கும். அதிலே ஒரு தரப்பினருக்கு நியாயம் வழங்குகிற போது இன்னொரு தரப்பினர் அதியாயம் இழைக்கப் பட்டுவிட்டதாக நினைக்கிறார்கள். அதே காரியத்தை மற்றத் துறை செய்திருந்தால் அப்படிப்பட்ட இழிசொல் அவர்களுக்கு வருவது இல்லை. இப்படி இருக்கிற நிலைமைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய சி.பி.ஐ. முன்னாள் டைரக்டராக இருந்த திரு. சி. வி. நாகிம்மன் ஒரு பேட்டியிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் நல்லதும் செய்கிறார்கள், கெட்டதும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற கெட்ட விஷயத்திற்கு அதிகமாக பப்ளிசிட் கிடைக்கிறது. போலீசாருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களை விட மற்றவர்கள் மூலம் தெரிந்துகொண்டவர்கள் தான் மோசமான இமேஜை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை அது முற்றிலும் உண்மையாக இருக்கிறது என்பதைத் தான் காட்டுகிறது. இவ்வளவு பிரச்சினைகளிலும் தமிழகத்திலே இருக்கிற காவல் துறை மிகத் திறமையாக, பாசபட்சம் இல்லாத முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பெருமையோடு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எப்போதுமே வெயிலில் இருந்தவர்களுக்குத்தான் நிழலின் அருமை புரியும் என்று சொல்வார்கள். வெளி மாநிலங்களிலே உள்ள காவல் துறையோடு நம்முடைய காவல் துறையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது தான் நம்முடைய காவல் துறையின் சிறப்பு தெளிவாக விளங்கும். இன்றைக்கு அகில இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடுதான் சட்டம் ஒழுங்கைப் பொறுத்தவரையில் அமைதிப் பூங்காவாக இருக்கிற முறையிலே நம்முடைய காவல் துறை இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். அதேபோல் வெளிநாடுகளிலேயே உச்ச கட்ட அளவில் வளர்ந்து இருக்கிற அமெரிக்க நாட்டில் உள்ள நியூயார்க் நகரில் கூட

1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

மாலை 6 மணிக்கு மேல் யாரும் 5 டாலர்களுக்கு மேல் எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்ற உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இரவு நேரங்களிலே பெண்கள் பயமின்றி சென்றுவரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருப்பது கர்வல் துறை சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நிரூபிப்பதாக இருக்கிறது. டெல்லியிலே நடைபெறுகிற ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியா, தமிழ்நாடு காவல் துறையினர்தான் அழைக்கப்படுகிறார்கள். முன்பு இந்தியத் துணை ஜனாதிபதியாக இருந்த திரு. இதயதுல்லா அவர்கள் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஆறுமுகம், நீங்கள் உட்கார்ந்து பேசுவது முறையல்ல.

திரு. செ. செம்மலை : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் துணை ஜனாதிபதியாக இருந்த திரு. இதயதுல்லா அவர்கள்கூட தங்களுக்கு கார்டு டேட்டியாகத் தமிழ்நாட்டு போலீஸ்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தமிழ்நாட்டுப் போலீசைத்தான் தங்களுடைய கார்டு டேட்டிக்கு வைத்துக் கொண்டார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், பாரதப் பிரதமர் இராஜிவ் காந்தி அவர்களுடைய மெய்க்காப்பாளராகத் தமிழ்நாட்டு எஸ்.பி. தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்னை நகரத்தில் 1985 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளத்தில்—என்றைக்கும் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்ட் தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யும், ஆனால் அந்த நேரத்தில்—காவல் துறையினர் மீட்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டு சென்னை நகரத்தில் உள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களினுடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போப்பாண்டவர் அவர்கள் சமீபத்தில் வந்தபொழுது கட்டுக்கடங்காத கூட்டத்தில் எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் இல்லாத அளவிற்குக் காவல் துறை பாதுகாப்பை வழங்கியது என்பதைப் போன்ற காவல் துறைக்குப் பெருமை சேர்க்கின்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை என்னாலே சுட்டிக்காட்ட முடியு

[திரு. செ. செம்மலை]

[1986 மே 5]

தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் Organised violence என்ற அளவுக்கு எந்த சம்பவமும் நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டு நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் சம்பல் பள்ளத்தாக்கு கொள்ளையர்களின் கூடாரமாக இருக்கிறது. ஆந்திராவில் முதழுடிக் கொள்ளைகள் நடக்கின்றன; டெல்லியிலே நடக்கின்றன; உத்திரப் பிரதேசத்திலே நடக்கின்றன. அங்கெல்லாம் அந்தக் கொள்ளைக்காரர்கள் ரூட் அவுட் செய்யப்பட்டதாக மாநில அரசுகளிடமிருந்து செய்திகள் வரவில்லை. அங்கே கொள்ளைக்காரர்கள் விடப்படுகிறார்கள் அல்லது தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து காரியங்களைச் செய்கின்றபொழுது பிடிபடுகிறார்கள்; தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத்தான் இன்றைக்கு வரலாறு நமக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வடநாட்டுக் கொள்ளைக்காரர்கள் இங்கே வந்து கொள்ளையடித்தபொழுது, கொள்ளையடித்தவன் ஒரு இடத்திலே விட்டுச் சென்ற சாதாரண பீடித் துண்டை வைத்து, அதில் இருக்கின்ற லேபிலை வைத்து, அது எங்கே தயார் செய்யப்பட்டது, அந்தப் பீடி எங்கே தயார் செய்யப்பட்டது, எந்த மாநிலத்திலே தயார் செய்யப்பட்டது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவரின் கை ரேகைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, தமிழ் நாட்டில் திருடியவனை, கொள்ளையடித்தவனை வட நாட்டில் பிடித்த காவல் துறை தான் தமிழ்நாட்டுக் காவல் துறை என்பதை நான் பெருமையோடு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் கூட மற்ற மாநிலக் காவல் துறையைவிட தமிழ்நாட்டுக் காவல் துறை தான் இன்றைக்கு சிறப்பாகச் செயல்பட்டு கொண்டு வருகிறது. இதற்குச் சில உதாரணங்களைக்கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

1984 ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் Crimes detected இதன் சதவீதம் 65.5 தமிழ்நாட்டில்; அதைப் போன்று 1985 ஆம் ஆண்டு குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விழுக்காடு 69.8. ஆனால் அகில இந்திய சராசரி 50-க்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். properties recovered என்ற வகையில் களவு போன சொத்துக்களை மீட்பதில் அகில இந்திய சராசரி 40 விழுக்காடுதான்; ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது 61.5 விழுக்காட்டாக இருந்து வருகிறது.

சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் களவு போன சொத்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் விழுக்காடு 78 என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது வங்கி கொள்ளைகள் என்ற வகையில் பார்த்தால் நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மத்திய அமைச்சர் Minister of State for Finance, அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபொழுது சொல்கிறார், 1984 ஆம் ஆண்டு ஜூனிலிருந்து 1985 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி வரையில் உள்ள 6 மாத காலத்திற்குள் இந்தியா முழுவதும் 50 வழக்குகள் Bank Robberies என்ற வகையில் நடந்திருக்கின்றன: ஆனால் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தமிழ் நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு Bank Robbery என்ற அளவிற்கு சம்பவமோ அல்லது குற்றமோ நடைபெறவில்லை. இதை அவருடைய பதிலில் இருந்த புள்ளிவிவரங்கள் காட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே குற்றங்களே நடக்கவில்லை, எப்படித் தமிழ் நாட்டினுடைய காவல் துறையினுடைய சாதனையாகும் என்று கூட இங்கே சிலபேர் கேட்கக் கூடும். ஆனால் எப்பொழுதுமே தந்தை கண்டிப்பானவராக இருந்தால் பிள்ளையும் கட்டுப்பாட்டோடு வளரும் என்று சொல்லுவார்கள். அதைப் போல தவறுகள் அதிகமாகச் செய்யாத இந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தினுடைய பண்பாட்டை நம்முடைய தமிழகக் காவல் துறை காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1986 மே 5]

(முற்பகல் 10-50)

இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு படப்பாடல் மூலம் அன்றைக்கு வலியுறுத்தியதெல்லாம், “திருடனாய்ப் பார்த்துத் திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது” என்பது. ஆகவே, திருட்டை முழுவதுமாக ஒழிக்க முடியாது. ஆனால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்; குறைக்க முடியும். சிறுபிள்ளைகள் விளையாடுவார்கள்; அப்பொழுது ஒருவன் ஓடி ஒளிந்து கொள்வான்; இன்னொருவன் அவனைக் கண்டுபிடிப்பான். ஆனால், கண்டுபிடிப்பவனை விட ஒளிந்து கொள்பவன் திறமையானவனாக இருந்தால் இவனால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. காவல் துறையைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு குற்றம் செய்கின்றவர்கள், குற்றங்களை புரிவதில் திறமையானவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சைன்டிபிக் முறையிலே திருடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறை ரெக்ரூட்மென்ட் செய்கின்றபோது அதை மறுபரிசீலனை செய்து அந்தத் தேர்வு முறையை நீங்கள் மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் இன்றைக்கு திருடர்கள் வெகு சாமார்த்தியமாக அந்தக் குற்றங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்வு முறை செய்யும்போது, காவல் துறைக்கு ஆட்களை நியமிக்கும்போது குற்றவாளிகளை விட சாமார்த்தியமானவர்களை, திறமையானவர்களை தேர்ந்தெடுத்து, அந்தக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு சக்தி படைத்தவர்களாக அவர்களை உருவாக்கிவிட வேண்டும். அப்போதுதான், காவல் துறைக்கு கிடைத்துள்ள டி.ஜி.பி. ரவீந்திரன் போன்ற பல ரவீந்திரன்களை உருவாக்க முடியும். மோகன்தாஸ் போன்ற பல மோகன்தாஸ்களை உருவாக்க முடியும். கமிஷனர் தேவாரம் போன்ற பல தேவாரங்களை உருவாக்க முடியும். ஐ.ஜி. ஸ்ரீபால் போன்ற பல ஸ்ரீபால்களை உருவாக்க முடியும். இந்த ரெக்ரூட்மென்டிலே நீங்கள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பள்ளிப் பருவத்திலிருந்து விளையாட்டு வீரர்களை தயாரிப்பதில் ‘கேட்ச் தெம் யெங்’ (Catch them young) என்று சொல்வார்கள். மாவட்டங்களில் கூட, காவல் துறையினர் போலீஸ் ஸ்கூல் அரம்பித்து சிறு வயதிலிருந்து அந்தத் துறையிலே பணியாற்ற விரும்புகிற ஆர்வம் உள்ளவர்களை சேர்த்து தயார் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். எனவே தேர்வு

1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

முறையை தயவுசெய்து மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே நான் சொன்னதுபோல் இந்த நவ நாகரிக உலகத்திலே ஓயிட்டு காலர்ட் கிரிமினல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் குற்றவாளிகளை உருவத்தை வைத்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு சாதாரணமாக சைன்டிபிக் முறையிலே மிக நுட்பமாக அந்தத் திருட்டுக்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் காவல் துறையை குறையாகச் சொல்லவில்லை. இன்வெஸ்டிகேஷன் பவர் அவர்களுக்கு குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பீஹார் முன்னாள் ஐ.ஜி. சின்ஹா அவர்கள் ஒரு பேட்டியிலே சொல்கின்றபோது “போதுவாக இப்போது காவல் துறைக்கு இன்வெஸ்டிகேஷன் திறமை அவ்வளவாக இல்லை” என்ற கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆட்களைத் தேர்ந்து எடுக்கும்போது பயிற்சி கொடுக்கும்போது நல்ல முறையிலே தேர்ந்தெடுத்து பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பி.டி.சி. பி.ஆர்.எஸ். போன்ற பயிற்சி பள்ளிகளில் பணிபுரிகின்ற இன்ஸ்பெக்டர்கள் விருப்பத்தோடு பணி புரிபவர்களாகத் தெரியவில்லை. அங்கே போட்டாலே பணிஷ்மெண்ட் என்று கருதுகிறார்கள். இங்கே கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம்தான் அங்கேயும் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே பயிற்சி கொடுக்கும்போது அதில் ஆர்வம் உள்ளவர்களை தேர்ந்தெடுத்து, அதிக சம்பளம் கொடுத்து, அந்தப் பயிற்சி காலத்திலே இதுபோன்ற இன்வெஸ்டிகேஷன் முறைகளை எப்படி எப்படியெல்லாம் திறமையாக குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய பாடங்களையெல்லாம் பயிற்சி மூலம் சொல்லித் தருவது நல்லதாக இருக்கும். அந்த வகையிலே பயிற்சியை அளிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காவல் துறையைப் பொறுத்தவரை பெரிய பெரிய குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க உயிரையும் பணயம் வைத்து போராடி வெற்றி பெறுகின்ற காவல் துறையினர் சின்ன சின்ன பிரச்சனைகளில் பொது மக்களுடைய முகச் சுளிப்பிற்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. உதாரணமாக இந்த பெட்டிஷன் என்கொயரி, நான்-காக்கிசுபுள்

[திரு. செ. செம்மலை]

1986 மே 5

அஃபீன்ஸ் போன்றவை, பெட்டி கேசஸ், சிறு வழக்குகளை பதிவு செய்து முடிப்பதிலே சில தவறுகள் நடப்பதாகச் சொல்வதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. மனுக்கள் மீது விசாரணை என்று கூறி, இரு தரப்பினரையும் தனித்தனியாக காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு வந்து விசாரணை செய்வதில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இதனால் பொது மக்கள் மத்தியிலே போலீசினுடைய இமேஜ் குறைந்து விடுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அன்-டச்சபிலிட்டி என்ற அந்த சட்டத்தின் கீழ் புகார் கொடுக்கும்போது, அதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் சில சமயம் அதை பழி வாங்குவதற்கு பயன்படுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட புகார்கள் மீது அல்லது மனுக்கள் மீது விசாரணை செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற புகார்கள் மீது விசாரணை செய்வதாக இருந்தாலும் சரி என்னுடைய வேண்டுகோள் இந்த விசாரணையை காவல் நிலையத்தில் வைத்து நடத்தக்கூடாது. காவல் துறையில் விசாரணை நடப்பதால் தான், அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட விமரிசனங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு காவல் துறை அதிகாரியை அனுப்பி, பொது மக்கள் மத்தியிலேயே அந்த விசாரணையை நடத்தி அங்கேயே டிஸ்போஸ் செய்ய வேண்டும், பைசல் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையை தயவுசெய்து கையாள் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காவல் துறையில் ஆட்கள் அதிகம் இல்லை என்று கூட ஒரு குறைபாட்டைச் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு போலீஸ் என்று நாம் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொன்னாலும் கூட 80 ஆயிரம், 85 ஆயிரம் என்று மக்கள் தொகை இருக்கின்ற சரகத்தைக் கொண்டிருக்கிற ஒரு காவல் நிலையத்தில் 12 ப்ளஸ் 1, 11 ப்ளஸ் 1 என்ற வகையில் தான் காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக்

1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

காவலர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டும். புதிய காவல் நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். புதிய ஆட்கள் எடுப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பழைய காவல் நிலையத்துக்கு இன்னும் அதிகமான ஆட்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த சிறு, சிறு வழக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றைப் பைசல் செய்வதற்கென்று ஒரு தனி அமைப்புக்கு விட்டால் கூட நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற முறை ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகளை மீண்டும் அமைக்க இருக்கிறோம், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்க இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகளை கிராம அளவிலே அமைத்து அதற்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்து இப்படிப் பட்ட சிறிய வழக்குகளை அதாவது நான்-காக்கிசபின் அபிபன்ஸ்-ஆக இருந்தாலும், பெட்டி கேஸஸ்-ஆக இருந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் அந்தக் கோர்ட்டு பைசல் செய்கிற, முடித்து வைக்கிற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தனி அமைப்பை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதனால் பொது மக்களுக்கும் பிரச்சினை தீரும்; காவல் துறைக்கும் சுமை குறையும்.

காவல் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் காவல் நிலையத்திலே பணியாற்றுகிறவர்களுடைய நடவடிக்கை பற்றிய ஒரு லீட்டர் பேக் காவல் துறை அதிகாரிக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை. இன்றைக்கு ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் அந்தக் காவல் துறையினுடைய இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கான்ஸ்டபிள்ஷியல் ரிப்போர்ட்டை மேல் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் பற்றிய கான்ஸ்டபிள்ஷியல் ரிப்போர்ட்டை டி.எஸ்.பி. மேல் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார். டி.எஸ்.பி. பற்றிய ரிப்போர்ட்டை எஸ்.பி. மேலே அனுப்பி வைக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நடைமுறைதான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நடைமுறையின் காரணமாக அனுப்பப்படுகின்ற அந்த ரிப்போர்ட் நிச்சயமாக பாசபட்சமான ரிப்போர்ட்டாகத்தான் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1986 மே 5]

அதுபோல் பொது மக்களின் அபிப்பிராயம் என்ன, ஒரு காவல் நிலையம் எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறது, காவலர்கள் எந்த அளவுக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆய்வு நடத்துவதற்காக ஒரு தனி அமைப்பு நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு ஆய்வு நடத்தி, அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அந்தத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய காவலர்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு எச்சரிக்கை விடுவதாக அது இருக்கும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு ஒரு மாரல் டீயர் நிச்சயமாக இருக்கும். அது பொது மக்களுக்கும் வசதியானதாக இருக்கும். காவல் துறையின் சேவையும் நிச்சயமாக பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை இப்படிப்பட்ட ஆய்வுகளைக் காவல் நிலையத்தில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, ஓய்வு பெற்ற இராணுவ அதிகாரிகள், ஓய்வு பெற்ற காவல் துறை அதிகாரிகள் ஆகியோர் செக்யூரிட்டி பிரோ என்ற அமைப்பை அமைத்துக் கொண்டு, தனியார்கள் பாதுகாப்புக்கு ஆட்களை அனுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை அமைத்து வருகிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏன் இதை அரசாங்கம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும். திருவிழாவாக இருந்தாலும் சரி, திருமண வைபவமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தந்த சரகத்தில் இருக்கிற காவல் நிலைய அதிகாரிகள்தான் பாதுகாப்புக்குச் செல்கிறார்கள். அப்படிச் செல்வதன் காரணத்தால் அவர்களுடைய பணிகள் பாதிக்கப் படுகின்றன. அவர்கள் இல்லாத அந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு குற்றங்கள் அதிகமாக நடைபெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை அரசே அமைத்தால் நல்லது. செக்யூரிட்டி கார்ப்பரேஷன் என்ற அமைப்பை அமைத்து அதிலே ஓய்வு பெற்ற உயர் அதிகாரிகளைத் தலைவராகப் போட்டு ஓய்வு பெற்ற காவல் துறை அதிகாரிகளையும், ஓய்வு பெற்ற இராணுவ வீரர்களையும்

1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

வைத்து இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நியாயமான ஊதியமும் கிடைக்கும்; பொது மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும், நானும் நீங்களும் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கிற காலத்திலே Ignorance of Law is no excuse என்று படித்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு சட்டங்களை மீறுபவர்களுக்குத் தண்டனை உண்டு. ஆனால் சட்டங்களைப் பற்றியே மக்களுக்கு சில நேரங்களில் தெரிவதில்லை. எவ்வளவோ சட்டங்களை இந்த மன்றத்தில் நாம் போடுகிறோம். ஆனால் அவை மக்களுடைய பார்வைக்கு வருவதில்லை என்பது நான் என்னுடைய கருத்து. மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படைச் சட்டங்களைப் பற்றி மக்கள் தெரிந்துகொள்கிற வகையில் சிறுவர்களின் பாடத் திட்டங்களோடு சேர்த்து அந்த வகையில் அனைவரும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவது நல்லதாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 11-00)

அடுத்து, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் வரதட்சிணை பற்றிச் சொன்னார்கள். வரதட்சிணைக் கொடுமையால் ஏற்படும் கொலைகள் இந்தக் காவல் துறைக்கு ஒரு சவாலாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அவர்களுடைய கருத்தோடு என்னுடைய ஒரு கருத்தையும் நான் இணைத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கெல்லாம் நடந்த பிறகு பரிகாரம் தேடுவதை விட ஆதம்பத்திலேயே எப்படித் தடுப்பது என்பதைப் பற்றி காவல் துறை யோசித்த வேண்டும். எனவே எனது ஒரு யோசனையாக நான் சொல்ல விரும்புவது, அனைத்துத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாக, அத்தாட்சி பெற்ற ஒரு அதிகாரியிடம் பதிவு செய்ய வேண்டும். பதிவு செய்கின்றபோதே வரதட்சிணை சம்பந்தமாக இருக்கின்ற பிரச்சனையை அங்கேயே தீர்த்துவிட முடியும். அதற்குப் பிறகு ஏற்படுகின்ற சம்பவங்கள் போன்றவற்றை காவல் துறைமீனர் கண்காணித்து அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே எல்லாம் திருமணங்களையும் கட்டாயமாக பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1986 மே 5]

இறுதியாக நான் முடிக்கும் முன், தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அதனை விட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இது மக்களோடு தொடர்பு இல்லாத ஒரு துறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பொது மக்களுக்கு, தீ விபத்து திடீரென்று ஏற்பட்டால் அந்தத் தீயை அணைக்க முன்னெச்சரிக்கையாக எப்படி எப்படி செய்ய வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து இந்தத் துறை பயிற்சி அளிந்தால் நல்லது. அல்லது அப்படிப்பட்ட பயிற்சி முகாம்களையாவது ஆங்காங்கே நடத்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எங்காவது விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால், அந்தப் பகுதியைப் பற்றிய தன்மைகளை அந்தத் தீயணைப்புத் துறையினர் முன்பாகவே தெரிந்து வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு குழந்தையை நடைப்படுத்துகிறார்கள். அதற்கென்று ஒரு ஆக்ஷன் பிளான் என்ற வகையில் ஒரு முன் நடவடிக்கை குறிப்புகள் அவர்களிடத்தில் இல்லை. அந்தந்த சரகத்தில் உள்ள குடியிருப்புகளில் எங்கெங்கே தீ விபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படும், அதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்பதை ஸ்டடி செய்து, எப்படி எப்படி அதனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், எந்தெந்த இடத்திற்கு என்னென்ன சாதனங்களை இயந்திரங்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும், எந்த எந்த இடங்களிலே வண்டிகளை நிறுத்த வேண்டும். எந்தெந்த இடங்களிலே தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், எந்த எந்த இடங்களிலே தீ பரவாமல் தடுக்க வேண்டும் என்பவைகளையெல்லாம் குறித்து முன்னதாகவே விவரங்களைச் சேகரித்து, முக்கியமான இடங்களில் சர்வே செய்யப்பட்டு ஒரு ஆக்ஷன் பிளான் தயாரித்து, அதன்படி நிர்வகிக்கச் செய்தால் தீ விபத்து ஏற்பட்டவுடன் உடனடியாக வண்டி அங்கே விரைந்து சென்று தீயை அணைக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் தர்ப்புறமைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புபட்சிந் தலைவர் அவர்களிடம் நான் சென்ற முறை ஒரு வேச்டுகோரை வைத்திருந்தேன்.

1986 மே 5]

[திரு. செ. செம்மலை]

என்னுடைய தொகுதியில் துளசம்பட்டியில் ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். அதை கவனத்தில் வைத்து நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் அங்கே காவல் நிலையத்திற்கான கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டி வருகிறார்கள். எனவே இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இனிமேல் காவல் துறையின் பிரிவோ, 3 அணைப்பு நிலையமோ ஆரம்பிப்பதற்கு இடமே இல்லை. அப்படி அந்த அளவிற்கு, கோரிக்கைகள் வைத்தால் தான் காரியங்கள் ஆற்றப்படும் என்ற நிலை இல்லாது, தாய் உள்ளத்தோடு எல்லா இடங்களிலும் காரியங்களை ஆற்றி, திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மான்முக்கு தமிழக முதல்வர், இதய தேய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளையும் வரவேற்று, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ப. பொன்னுமங்கம்: மான்முக்கு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் மற்றத் துறைகளிலே பேசுகிறபோது பாஸ்சி தோட் என்றும் டிமாண்ட் என்றும் குறிப்பிட்டு பேசுகிறோம். ஆனால் இந்தக் காவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் லேபையர் சர்வீஸ் டிமாண்ட் என்றும், பேரலிஸ் டிபார்ட்மெண்ட் டிமாண்ட் என்றும் சொல்லாமல், ஒரு “ரேய்யூ” என்ற முறையில் ஒரு ஆய்வே செய்கிறோம். கடந்த காலங்களில் எல்லாம் எப்படி இந்தக் காவல் துறை பணி ஆற்றியிருக்கிறது என்பதற்கு இங்கே ஒரு ஆய்வையே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அத்தோடு கோரிக்கையாகவும் வைத்து, அந்தத் துறையின் செலவிற்கு தேவையான பணத்தை ஒதுக்கித் தருகிற வழியிலும் ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். ஆகவேதான் அதை ரேய்யூ என்று சொல்ல வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

நான் இதிலே முதலிலே சொல்ல விரும்புவது, இந்த ரேய்யூவை படித்துப் பார்த்த போது இதிலே உண்மைகள் நிரம்ப இருக்கக்கூடும் என்றுதான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் சென்னையிலே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி படிக்கும்போது, சென்னையிலேயே இருந்து கொண்டு, அதை நேரில் பார்த்து

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1986 மே 5]

வந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, ஒரு சமயம் இதில் கொடுத்திருக்கும் எல்லா செவ்வூக்களுமே அப்படித்தானோ என்றுதான் என்னைத் தோன்றியது.

உதாரணத்திற்கு மெரினா மினவர் துப்பாக்கிச் சூடு. இந்த மெரினா மினவர் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு முழு பொறுப்பும் போலீஸ் துறையினுடையது தான் என்று நான் எண்ண மாட்டேன். அரசுக்கும் அதில் பொறுப்பு உண்டு. ஏனென்றால் ஒரு மாத காலமாக காவல் துறையினர் அதன் சங்கடங்களை கண்டறிந்தனர். மினவர்களுடைய வயிற்றெரிச்சலையும் தாங்கிக் கொண்டு அவர்கள் பணியாற்றி வந்தார்கள். ஆனால் அரசு அந்த ஒரு மாத காலமாக அந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணாமல் இருந்ததோடு, அதில் 6 பேர்கள் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு பிரச்சனையைக் கொண்டு சென்றதால் போலீசாரும் கடுமையான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார்கள். அதற்கும் இந்த அரசுதான் காரணம் என்கிற குற்றச்சாட்டை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

ஒரு மாநிலத்தில் காவல் துறையும், தீ அணைப்புத் துறையும் சரியாக முறையாக இயங்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தேவையான அத்தனை சாதனங்களையும் சேகரித்துத் தந்து, உரிய நேரத்தில் அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிட வேண்டும். ஏனென்றால் மற்றத் துறைகளைப் போன்றது அல்ல இந்தத் துறை. எனக்கு முன்பு பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அருமை சகோதரர் ஒருவர் கூட, அவர்கள் செய்கிற நல்ல காரியங்களை யாரும் பாராட்டுவதே இல்லை. ஆனால் செய்கின்ற தவறுகள் மட்டும் உடனே பேசப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட துறை அது. மற்ற துறைகளைப் போன்றது அல்ல அந்தத் துறை. மக்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற ஒரு பொறுப்பு, உயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய ஒரு பொறுப்பு அந்தத் துறைக்கு இருக்கிறது. மற்றத் துறைகளுக்கு கிடையாது. பயர் சர்வீஸுக்கு வேண்டுமானால், விபத்து ஏற்படும்போது அந்தப் பொறுப்பு இருக்கலாம், மற்றவைகளுக்கு கிடையாது. அதனால் தான் சிறு தவறு நடந்து விட்டாலும் அது மிகையாக்கிப் பேசப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய காவல் துறை மானியத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 1984 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஒரு வாக்குறுதியை, உறுதிமொழியைத் தந்தார்கள். ரெவியூவில் பார்க்கிறபோது பல்வேறு பகுதிகளில் காவல் துறையினர் சமூக விரோதிகளை, குற்றவாளிகளை கைது செய்யப் போகிறபோது குற்றவாளிகள் அவர்களை கத்தியால் குத்துவது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு கான்ஸ்டேபிள் தென்நிலை பலமுறை குத்தியிருக்கிறான். ஆதிலேயிருந்து காவல் துறையினரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குரிய ஆயுதங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நல்ல எண்ணத்தோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1984 ஆம் ஆண்டு காவல் துறையினருக்கு துப்பாக்கி வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழக காவல் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

நாமெல்லாம் சென்னையில் இருக்கிறோம். 1984 ஆம் ஆண்டில் போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையின்போது முதலமைச்சர் பேசியதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை நகரில் இரவு ரோந்துப் பணிக்காக தற்போது பணிபுரியும் 350 முன்னாள் இராணுவத்தினரைத் தவிர கூடுதலாக 250 முன்னாள் இராணுவத்தினர் பகலில் நடக்கும் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கென நியமிக்கப்படுவார்கள். இதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆகும் செலவு 9 லட்சம் ரூபாய். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரிய கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நாங்கள் அறிந்த வரையில் சென்னை மாநகரத்தில் முன்னாள் இராணுவத்தினர் ரோந்து வருகிறார்களா என்றால் இல்லை. அப்படி வருகிறார்கள் என்றால் என்னுடைய தொகுதியில் 20 பேர்களாவது வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பகலில் 10 பேர்களாவது வா வேண்டும். அப்படி வருகிறார்களா? தோகை ஒதுக்கியாகி விட்டது. முதலமைச்சர் இதே மானியத்தில் பேசுகிறபோது அறிவித்தாகிவிட்டது. இந்த மூன்றாண்டுகளாக முன்னாள் இராணுவத்தினரை எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. கர்க்காக்களைத் தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இரவு நேரத்தில் ரோந்து வருவதற்காக பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே இப்படி அறிவிப்பாக காவல்

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்].

[1986 மே 3]

துறையினருக்கு வேண்டியதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு போதிய வசதி செய்யாத காரணத்தால் தான் இந்தத் துறை பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு அறிவிப்பையும் செய்தார்கள். என்ன தெரியுமா? முகமூடி கொள்ளையர்கள் அதிகமாகி விட்டார்கள். ஆகவே அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக துறையில் இருக்கிற ஆயுதங்களோ, வாகனங்களோ போதுமானதாக இல்லை. அவை சரியானவையாக இல்லை. பணிகளை துரிதமாக சோபிஸ்டிகேட்ட முறையில் செய்வதற்கு எலிகாப்டர் வாங்கப்படும் என்று கூட அறிவிப்பு செய்தார்கள். நடந்ததா, எத்தனை எலிகாப்டர்கள் வாங்கப்பட்டன என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாடு காவல் துறையினருக்கு யூனிபார்ம் வழங்கப்படும் என்று 1984 ஆம் ஆண்டில் அறிவித்தார்கள். அவர்கள் அறிவித்ததை அப்படியே படிக்கிறேன். தமிழ்நாடு சிறப்பு காவல் படையினர் பிரிவில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு மட்டும் ஆண்டிற்கு இரண்டு செட் உடைகள் வழங்கப்படும். இயற்கைச் சேற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் பணிபுரியும் காவலர்களுக்கு, சார்நிலை அதிகாரிகளுக்கு அந்தந்தப் பணிகளில் ஈடுபடும்போது மழை கோட்டும், கம்-பூட்ஸ்களும் குறிப்பிடப்பட்டவர்களுக்கு முதல் கட்டமாக ரூபாய் 7.50 இலட்சம் செலவில் வழங்கப்படும். அவை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ரெவியூவில் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பழைய காட்டன் துணி என்றால் அது சீக்கிரத்தில் நைந்து விடுகிறது. ஆகவே டெரி காட்டன் துணியாக வழங்க உத்தேசித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக உதோ ஒருசில இடங்களில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைக்கு கூட மதுரையில் இதுகுறித்து விசாரித்தேன். பல ஆண்டுகளாக யூனிபார்ம் வழங்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சென்னையிலும் அப்படி அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அதை எப்படி வழங்கியிருக்கிறீர்கள்?

1986 மே 5]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

5 அடி 6 அங்குலம் இருப்பவர்களுக்கு 5 அடி 3 அங்குலத்தில் சட்டை, ட்ரவுசர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போட்டுக் கொண்டால் மேலே தூக்கி விடுகிறது. இப்படி பெரியதாகவும், சிறியதாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்களின் கோரிக்கை என்னவென்றால் ஒன்று துணியாகக் கொடுத்து அதைத் தைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அல்லது பணமாகக் கொடுத்து யூனிபாரம் பர்ட்யூஸ் பண்ண வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டும். அதுதான் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அந்த முறையில் அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அடுத்து, காவல் துறையில் அப்பாயின்ட்மென்ட்ஸ் கூட முறையாக செய்யவில்லை. இந்த ரெஜியூவில் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

I.P.S. Cadre Post on :

“However, the 13 candidates allotted for the year 1982-83. . . எப்போது அப்பாயின்ட்மென்ட் நடக்கிறது தெரியுமா? 1982-83-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த அதிகாரிகளுடைய அப்பாயின்ட்மென்ட் நடந்தது 1985-ல்.

They were appointed in 1985.

அப்பாயின்ட்மென்டிலே டிலே அப்படிப்பட்ட நிலை. 1979-80, மற்றும் 1982 ஆகிய கால கட்டங்களில் எஸ்.ஐ. செலக்சனை நாம் நடத்தினோம். 1 வருட காலமாக அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இருந்தோம்.

அதற்குப் பிறகுதான் திருப்பித் தந்தார்கள். ஆனால் அப்பாயின்ட்மென்ட் நடந்ததா என்றால், இல்லை. 1984-லே செலக்சன் வைத்தோம். இந்த 1984 செலக்சனுக்கு எல்லோரும் வந்திருந்தார்கள். 1985-லே ரிட்டன் டெஸ்ட் கூட வைத்தோம். ஆனால் இதுவரைக்கும் அந்த இன்ஸ்பெக்டர் களுக்கான அப்பாயின்ட்மென்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. இப்படி இருக்குமானால் எப்படி இந்தத் துறை சரியாக, முறையாக இயங்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1986 மே 5]

மேலும் வெளியிலேதான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்று பார்த்தால், உள்ளேயும் இதேமாதிரி நிலைமைதான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டுக்கு முன்பு என்று கருதுகிறேன். டிபார்ட்மென்ட் டெஸ்ட் என்ற பெயரில், டிபார்ட்மென்ட் டில் உள்ள குவாலிபைட் பெர்சன்களுக்கு எஸ்.ஐ. போஸ்டுக்காக அவர்களை செலக்ட் பண்ணுவதற்காக அழைக்கிறார்கள். அவர்களும் வருகிறார்கள். செலக்சனும் முடிகிறது. ஆனால் அப்பாயின்ட்மென்ட் உண்டா என்றால், ஓர் ஆண்டுக்காலமாக இல்லை. எனவே வெளியிலே பார்த்தால்தான் இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை இருக்கிறது என்றால் உள்ளேயும் இதே கதைதான். ஆகவே இந்த நிலைமையில் இந்தத் துறை இயங்கிக் கொண்டு இருப்பது வேதனை அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

நான் ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1985-86-ல் நடைபெற்ற சம்பவங்களை மட்டும் சொல்ல வேண்டும் என்றால் நிரம்ப இருக்கிறது. ஆகையினாலே ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களை மட்டும் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். உங்களுடைய ஆய்வு உரையில் பயங்கரமான 'sophisticated method is being adopted by the Police department' என்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்றபோது, இந்த துறையில் நானொரு மேனியும் பொழுதுொரு வண்ணமூடாக நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. குற்றங்கள் ரோட்டிலே நடைபெறுகின்றன. வீட்டிலே நடைபெறுகின்றன; டிரொபினிலே நடைபெறுகின்றன; கல்யாண வீட்டில் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் இந்தக் குற்றங்கள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இதுவரைக்கும் நான் அறிந்த வரையில் இல்லை. ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நான் ஒன்றைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு அம்மையார் படத் தயாரிப்பாளர். அவருடைய செயின் திருட்டுப் போகிறது. மயிலைப் பகுதியில், அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேசனிலே கம்ப்ளெயின்ட் செய்கிறார்கள், என்னுடைய செயின் திருட்டு போய்விட்டது என்று. ஆனால் கம்ப்ளெயின்டை பதிவு செய்துவிட்ட காவல்துறை, இதுநாள் வரையில் சிட்டத்திட்ட 6 மாதங்கள் ஆகின்றன, எந்தவிதமான

1986 மே 5]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனக்கு பக்கத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர் செல்வராஜ அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அணுகி ஐயா, இப்படி ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நீங்கள் உரிய நடவடிக்கையை, துரித நடவடிக்கையை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டும் கூட, 2, 3 மாதங்கள் ஆகியும் கூட மக்கள் பிரதிநிதியே சென்று முறையிட்டும் கூட, அந்தக் காரியம் நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருக்கமுகுன்றத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற செட்ராஸ் என்ற பகுதியில் இரண்டு பிரிவினருக்கு, அதாவது மீனவர்களுக்கும் மீனவர் அல்லாதவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட பிரச்சனையின் காரணமாக வழக்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது, இது 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்போதுதான் எனக்கு தகவல் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். என்ன என்று வழக்கு பதிவு செய்கிறார்கள், வழக்குக்கு மீனவர்கள் மட்டும் சென்று வருகிறார்கள் 2, 3 வருடமாக, அவர்கள் வருவதில்லை. என்னிடம் முறையிட்டார்கள். கலவரம் என்றால் இரண்டு தரப்பார்களும் வருவார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அவர்கள் வரவில்லை என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். நான் சார்ஜ் சீட்டை வாங்கி பார்க்கிறபோது, அங்கே இருக்கிற காவல் துறை ரொம்ப அருமையாக வழக்கு தொடுத்து இருக்கிறது. எப்படி இருக்கிறது என்றால், 2 குழுப்புகளைச் சார்ந்தவர்கள் சண்டை போட்டுக் கொண்டால், ஒரு குழுப்பை சாட்சியாகவும், இந்த மீனவர்களை குற்றவாளியாகவும் ஆக்கி, வழக்கு போட்டு இருப்பதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. ஆகவே இதுபோன்ற முறையில் காவல்துறை முறைகேடாக நடப்பதை கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே போலிஸ் துறையினுடைய அணுகு முறை எப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1986 மே 5]

அண்மையிலே ஒரு சம்பவம், 7, 8 நாட்களுக்கு முன்புதான் நடைபெற்று இருக்கிறது. உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய காவல்துறை உயிரை வாங்குகிறது. காவல்துறை லாக்கப்பிலே தூக்குப் போட்டுக் கொள்கிறான். கொளுத்திக் கொள்கிறான் என்றால் உங்களுடைய அணுகு முறையினாலே, அவன் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டான், அவன் கொளுத்திக் கொண்டான். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் பல்வேறு இருக்கின்றன. என்னிடம் தகவல் இருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்றால், நேரம் இல்லை. ஒரு Postman by name Mohan attached to Teynampet Post office burnt himself to death on Sunday because of false implication in a Police case அவன் செய்த தவறு 2 ஆயிரம் மதிப்புள்ள ஒரு டி.டி. 'அன்ரிஜிஸ்ட்டர்ட்' போஸ்ட்டிலே வந்திருக்கிறது. தவறுதலாக அதை ஒருவனிடம் தந்துவிட்டான், அவன் அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் 'என்கேஷ்'—பணமாக்கி விட்டான். பிறகு, எனது 'டிராப்ட்' போய் சேரவில்லை என்று 'செண்டர்' ஒரு கம்பளைன்ட் கொடுக்கிறார். அந்த கம்பளைன்டை எடுத்துக் கொண்டு, போலீஸ் நடவடிக்கையின் மூலமாக வந்த விளைவு தான் இந்த மோகன் தற்கொலை செய்துகொண்டதற்கான காரணம். ஏனென்றால், இந்தக் காவல் துறையானது முறையாக அவனை அழைத்தோ, அல்லது சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்தோ அல்லது பணத்தை வாங்கியவனை அழைத்தோ விசாரணைசெய்து கேட்டிருப்பார்களேயானால் அவன் உணர்ச்சிவயப்பட்டுருக்க மாட்டான்; அவமானத்துக்கு ஆளாகிவிட்டோமே, கேவலப்படுத்தப்பட்டு விட்டோமே, திருடன் ஆக்கப்பட்டுவிட்டோமே என்ற வேதனை, இல்லையென்றால் அவன் செத்திருக்கமாட்டான் (குறுக்கீடு). இப்போதைய தகவல் அவன் அடித்துக் கொல்லப் பட்டிருக்கிறான். ஆக அந்தப் போலீஸுடைய (குறுக்கீடு). . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தகவல் என்ன ஒரு நிமிடத்திற்குள்ளே திரும்ப வந்து விட்டதா? தற்கொலை என்று இப்போது தான் சொன்னார். இப்போது 2 வினாடிக்குள்ளே எப்படி தகவல் வந்தது? புரிய வில்லை.

1986 மே 5]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிக்கையிலே இருக்கக்கூடிய செய்தியை வைத்து, நம்பி, அது சரியாக இல்லை என்ற அபிப்பிராயத்திலே பேசுகிறார்கள். மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த வேறு சிலரும் அந்த 'ஸ்பாட்'க்குச் சென்று, மனித உரிமைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காலிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அவரையே திசைதிருப்புகின்ற வகையிலே, அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினரே சொல்வது சரியல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, சரியான தகவலைத் தருகிறோம்; அவ்வளவுதான்; முரண்பாடு அல்ல. தற்கொலை அல்ல, அடித்துக் கொல்லப் பட்டதற்கு போதுமான, நம்பத்தகுந்த காரணங்கள் இருக்கின்றன என்ற ஒரு கருத்தை, சமீபமாகக் கிடைத்த ஒரு புதியத் தகவலை கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம். (குறுக்கீடு). . . .

திரு. வி. பி. சிந்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, யார் இந்தச் சபையை நடத்துவதென்று. . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து நீங்கள் அமருங்கள்; திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுமட்டுமல்ல, திருட்டு எந்தமாதிரி யெல்லாம் நடைபெறுகின்றது? அது நம்முடைய இன்எஃபி சியன்ஸி தான். ஏனென்றால் காவல் துறை இருக்கக்கூடிய இடத்திலேயே காவல்துறை யூனிபார்மை போட்டுக் கொண்டு போய் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே விருத்தாசலத்திலே இதுமாதிரி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. எப்படியென்றால், அந்திராவைச் சேர்ந்த அப்பனும் பிள்ளையும் மதுரைபோய் நகைகளை விற்று பணத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். விருத்தாசலத்திலே, போலீஸ் உடையோடு சென்று, ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலே அவர்

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1986 மே 5]

களை பிடித்து அவர்களிடமிருந்த பணத்தைக் கொள்ளையடித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ரயில்வே ஸ்டேஷனிலும் காவல்துறையினர் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது, அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த அதிகாரிகள்தானா என்று அங்குள்ள காவல்துறை அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாதா? ஆக காவல்துறை பொறுப்பற்ற முறையிலே நடந்துகொள்கின்ற காரணத்தால்தான் இதுபோன்ற வருந்தத்தக்க சம்பவங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நான் இப்போது குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து, கோரிக்கைகளுக்கு வருகிறேன். முதலில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு தனிகுவாட்டர்ஸ் வேண்டும். போலீஸ் குவாட்டர்ஸில் தண்ணீர் இல்லை. நாம் ஏது சப்ளை செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; குடிதண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே கூட குடிதண்ணீர் இல்லை. சூப்பைக் கூளங்கள் ரொம்பிப்போய் கிடக்கின்றன. பிஸ்டிங் எல்லாம் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை ரிப்பேர் செய்வதும் கிடையாது. அந்தக் சூப்பைகளையெல்லாம் எடுங்கள் என்று லோக்கல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனிடம் சொன்னால், இல்லை, இல்லை. அது பி.டபிள்யூ.டி.க்குச் சொந்தமான இடமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆக, இதுபோன்ற குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் போலீஸ்காரர்களுையெல்லாம் 24 மணி நேரம் 'மொபிலைஸ்' பண்ணுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய படி, வேஜஸ் வழங்கப்படுவதில்லை. 24 மணி நேரம் காவல் துறையிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 7.50 காசு வழங்குவது என்ன முறை? மூன்று வேளை சோற்றுக்கு அது கொடுக்கப்படுகிறதா? இட்டிலி ஐந்து பைசாவா விற்கிறதா? காபி என்ன 15 பைசாவா விற்கிறதா? ஆக இது முறையல்ல. இதற்குப் பதிலாக One day wages should be paid. இன்னும் சொல்லப் போனால், ஒவ்வாடையாகக் கூட கொடுக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அந்த பேமெண்ட்கூட அடுத்த மாத சம்பளத்துடன் வருகிறதா என்றால் அதுவும் கிடையாது. 4, 5 மாதங்கள் கழித்துதான் வருகிறது. அவன் அதுவரைக்கும்

1986 மே 5] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

என்ன பண்ணுவான்? கடன்பட்டு, அதற்குவேறு வீட்டி கட்டிக் கொண்டிருப்பான். ஆக இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நீக்க வேண்டும். நாங்கள் சொன்னதைப்போல துணியாகவோ, பணமாகவோ தருவதுதான் நல்லது. இராணுவத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய பிள்ளைகளை எல்லாம் குவாட்டர்லிலிருந்து அழகாக பள்ளிக்கூடத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. ஆனால் போலீஸ்காரன் பிள்ளை, தொங்க தொங்க ஓடுவான். போலீஸிலே எத்தனையோ வண்டிகள் வாங்குகிறார்கள். இப்போதுகூட வண்டி வாங்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தந்த பகுதிக்கு ஒரு வண்டி என்று வைத்து அந்த பிள்ளைகளை கொண்டு போய் பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் சொல்லுகிறேன். ஏன் என்றால் அப்போது தான் பொறுப்பு வரும். நம்முடைய அரசு நம்முடைய பிள்ளைகளை பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறது. நம்முடைய பிள்ளைகளை படிக்க வைப்பதற்கு இந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் செய்து தருகிறது. நம்முடைய அரசு என்று நினைத்து இதற்காக பாடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நீங்கள் உருவாக்கவேண்டும் இது போன்ற காரியங்களில் எல்லாம். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

(முற்பகல் 11-20)

அரசு விடுமுறை இல்லையாம். அவன்—போலீஸ்காரன்—மனிதன் இல்லையா? மற்ற டிபார்ட்மெண்டில் அரசு விடுமுறை இருக்கும்போது அவர்களுக்கு மட்டும் இல்லை என்றால் என்ன நியாயம்? தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது எந்த அரசில் இல்லாமல் இருந்தாலும் சரி, அதை இந்த அரசு செய்யவேண்டும், நீங்கள் தான் நல்ல அரசாங்கம் என்று சொல்லுகிறீர்களே.

அது மட்டும் அல்ல, கோவையிலிருந்து இங்கே போஸ்ட்டிங், திருநெல்வேலியிலிருந்து இங்கே போஸ்ட்டிங் போடுகிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை, 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தங்களுடைய பெற்றோர்களையோ, உற்றார் உறவினர்களையோ பார்க்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தில் காசு கொடுத்து போக வேண்டும் என்றால், இப்போது ரயில் ஃபேரூம், பஸ் ஃபேரூம் கட்டுப்படியாவது இல்லை. இதை

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1986 மே 5]

பரிசீலனை செய்து இலவசமாக அந்த காவல் துறையினருக்கு பாஸ் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன் மாதிரி கூட இருக்கிறது. நான் அறிந்த மட்டில் கேரளாவிலும், கர்நாடகாவிலும் இந்த முறை இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். மற்ற துறைகளில் பின்பற்றாவிட்டாலும் கூட இந்த துறையிலாவது கேரளாவையும், கர்நாடகாவையும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓய்வு பெற்றவர்களுடைய பிள்ளைகள் படித்து வருகிறார்கள். வேலை கிடைக்கவில்லை — இப்போது யாருக்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை—அவன் ரிட்டையர் ஆகிவிட்டால் அந்த குடும்பத்தில் எல்லோரும் வேலை இல்லாதவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் துறையிலிருந்து ஓய்வு பெறுகின்றவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேலையில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூட ஓய்வு பெற்றவன்தான். சென்டிசல் கவர்மென்டிலிருந்து நான் ரிசைன் செய்து விட்டு 15 நாள் கழித்து போனேன். 24 ஆயிரத்து சொச்சம் பணத்தை உடனே கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் நம்முடைய காவல் துறையில் 6 மாதம், 7 மாதம் ஆனாலும் கூட ரிட்டையர் ஆன பிறகு பணம் தரவில்லை. அதை எக்ஸ்பிடைட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலே ஒரு வினோதம் என்ன என்று சொன்னால் நமக்கு கொஞ்சம் ஸ்டேஷனரி கிடைக்கிறது. அந்த காவல் துறைக்கு ஸ்டேஷனரியே கிடையாது. 3 மாதத்திற்கு குத்துவதற்கு 15 பின் கொடுக்கிறார்கள். அது போதுமா? 3 மாதத்திற்கு 15 பின் தரப்படுகிறது. இங்கே நாம் புகார் தரப்போனால் நம்மிடம் பேப்பர் கேட்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான இந்த சாதாரண வேலைகளை கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரி இருப்பதால் எந்த மனிதனுக்கும் வெக்ஸ் தான் வரச் செய்யும், அதிருப்தி தான் வரச்செய்யும், கோபம் தான் வரச் செய்யும். இதுபோன்ற சாதாரண குறைபாடுகள் களையப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுவும் இல்லாமல் எப்.ஐ.ஆர். தயார் செய்வதற்கு சின்ன கேஸ், பெரிய கேஸ் போன்றவைகளுக்கு தனித் தனியாக புத்தகங்கள் தேவை. அப்படி இல்லாமல் ஒட்டு மொத்தமாக போடுவதாக அறிகிறோம். அது முறை அல்ல,

1986 மே 5]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

சரி அல்ல, என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் **Sophisticated method** ஆக இந்த துறை இன்னும் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமானால் — எல்லா துறைகளிலும் ஒரு தப்பைச் செய்கிறோம். இன்று காலையில் நானும் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும் மதுரையிலிருந்து வண்டியில் வந்தோம். மாம்பலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் குப்பையும் கூளமுமாக இருக்கின்றன. அவ்வளவு குப்பை கூளங்களை வைத்துக்கொண்டு நாம் **Sophisticated method** ஐப் பற்றி பேசுகிறோம்.

இங்கே 'litter free zone' என்ற இடத்தில் பேப்பர்களை மிஷின் எடுத்துக் கொண்டு போகிறது. இங்கே மட்டும் பேப்பர்களை கார்ப்பசேஷனின் இன்ஜின் மோட்டார் வண்டிகள் எடுத்துக் கொண்டு போகிறது. ஆனால் அங்கே எல்லாம் குப்பையும் கூளமும் ரொம்பிப் போய் கொசுத் தொல்லை தாங்க முடியாத அளவுக்கு மாம்பலத்தில் இருக்கும் மக்கள் எல்லாம் இரவு எல்லாம் விழித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒரு கேவலமான நிலை இருக்கிறது. அதைப்போலத் தான் இந்த இலாக்கா குப்பையும் கூளமுமான சாதாரண விவகாரங்களை எல்லாம் வைத்து விட்டு **Sophisticated method** -ஐ நாங்கள் அடாப்ட் செய்கிறோம். **Skull Evidence** எடுப்பதில் இத்தனை சாதனை, 'F.I.R.' போடுவதில் இத்தனை சாதனை, இந்த மாதிரி **Sophisticated method** -ஐ எல்லாம் அடாப்ட் செய்ய இன்ஜின் மிஷன் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது முறை அல்ல, சரி அல்ல. அதுவும் தேவை, சாதாரண இந்த குப்பை கூளங்களாக உள்ள குறைபாடுகளை அகற்ற வேண்டும். ஆகவே இதுபோன்ற விவகாரங்கள் எல்லாம் ஏற்படுமானால் இவைகள் எல்லாம் முறையாக இல்லாத காரணத்தால் அடுத்து வருகின்ற நிதி ஆண்டில் முறையாக சீராக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் இப்போது எதிர்க்கிறேன். அடுத்த நிதி ஆண்டில் அது குறித்து பார்த்துவிட்டு அது குறித்து கருத்து கூறுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. தெ. பெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவருடைய காவல்துறை, தீயணைக்கும் துறையினுடைய

[திரு. தெ. பெருமாள்]

[1986 மே 5]

மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பை தந்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய காவல் துறையினர் எந்த அளவிற்கு சீரும் சிறப்புமாக, செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எந்த அளவிற்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் குற்றங்கள் கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள்.

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகக் காவல் துறையினரை—மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிலே இருந்த பஞ்சாபிலே நடைபெற்ற ஒரு இனக் கலவரத்தின்போது, இங்கு இருக்கின்ற சிறப்புக் காவல் துறையினரை—அழைத்து, அங்கே திறம்படச் செயல்பட்டார்கள் என்று மத்திய அரசே பாராட்டுகின்ற அளவிற்கு தமிழக காவல் துறையினர் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே பேசப்படுகின்ற குற்றங்கள் விசாரிக்கப் படுகின்றபோது சில நேரங்களில் சில தவறுகள் நடைபெறுவது இயற்கை தான். இங்கே எனக்கு முன் பேசிய அருமை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள், அவர்களுக்குண்டான பாரணியிலே இந்த காவல் துறையினர் சில நேரங்களில் சில குற்றங்களை கண்டு பிடிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறினார்கள்.

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் முகமூடிக் கொள்ளைத் திருடர்கள் கொள்ளையடித்து நாட்டை குரையாடுகின்ற நிலைமையில், இங்கே அந்தக் கொள்ளையர்களை திறம்பட, தீவிரமாக அடக்கி, இன்றையதினம் மக்கள் மத்தியில், இந்த பய உணர்வு இல்லாத அளவிற்கு காவல்துறை செயல்படுகின்றது என்பதை நிச்சயமாக நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், எந்த இடத்தில் ஜாதிக் கலவரங்கள் மூண்டாலும் சரி, எங்கு மதக் கலவாங்கள் மூண்டாலும் சரி, அங்கே சென்று உடனடியாக தமிழகக் காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்து, முன்னெச்சரிக்கையாக வந்து, அதனை அடக்கி இன்றையதினம் திறம்பட செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1986 மே 5]

[திரு. தெ. பெருமாள்]

அதமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் எந்த அளவிற்கு வன் முறைகள் எங்கெங்கு நடைபெறுகிறதோ, அங்கெல்லாம் சென்று அதை ஒடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கடைய நல்லூர் தொகுதியில் எப்போதுமே ராதிக் கலவரங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய காட்சியை நாம் காண முடியும். இப்படிப்பட்ட சாதிக் கலவரங்களை தூண்டிவிடுகின்றவர்களை அடக்கி, நல்ல முறையில் செம்மையாக, இன்றையதினம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், காவல்துறை அதிகாரிகள். அந்த அளவிற்கு, பாராட்டக் கூடிய அளவிற்கு இன்றையதினம், இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இயங்கி, காவல் துறையினர் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

சில நேரங்களில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று இங்கே சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்தன என்றும் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே நாம் காவல்துறையினருடைய இடத்தில் இருந்து பார்த்தால், உண்மையிலே எந்த அளவிற்கு மனச் சங்கடம் ஏற்படும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலையில்தான் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டையும் காப்பாற்ற வேண்டும், நாட்டு மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும். அந்த அளவில்தான், நாட்டு மக்கள் அவர்கள் மீது ஒரு வெறி, கோபம் இருக்கக் கூடிய நிலையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அதனை அடக்க பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். முதலில் தடியடி செய்கிறார்கள். தடியடிக்குப் பிறகு துப்பாக்கியை எடுக்கின்ற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை காவல் துறையினருக்கு ஏற்படுகிறது. அதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற நாம் தான் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். கலவரங்களைத் தூண்டி விடுவதில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் உள்ள அந்தந்த இடங்களில் அதனை வலுவானவிற்கு தடுத்து நிறுத்துவோமானால், நிச்சயமாக குற்றங்கள் பெருகாது. அதற்கு காவல் துறையினருக்கு நாம் உறுதுணையாக இருப்போம். அந்த அளவிற்கு பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய நாம் ஈடுபட வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், தீயணைப்புப் படை ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீயணைக்கும் படைக்குரிய வண்டிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் ஊரில் எப்போதுமே சாசிக் கலவரங்கள் அதிகபட்சமாக வருகிற நிலை இருக்கிறது.

[திரு. தெ. பெருமாள்]

[1986 மே 5]

காரணத்தினால் தீப்பிடிக்கும் சம்பவங்கள் ஏற்படுகிறபோது அதற்காக தண்ணீர் டாங்குகள் உள்ள தீயணைப்பு வண்டிகள் தேவைப்படுகின்றன. கடையநல்லூரிலே இருக்கிற அந்த வண்டி பாலையங்கோட்டை பொருட்காட்சிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு விட்டது. நான் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் மூலமாக மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதிக்கு டாங்கு உள்ள வண்டியினைத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

என்னுடைய கடையநல்லூர் தொகுதியிலே சொக்கம்பட்டி என்ற கிராமத்திலே ஒரு ஒ.பி. காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அந்தக் காவல் நிலையத்தை குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கக்கூடிய முறையிலே தனிக் காவல் நிலையமாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு இந்த அளவுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கின்றது. எனது தொகுதியிலே உள்ள அச்சன்புதூரில் ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அந்தக் காவல் நிலையம் இன்றைக்கு வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே உள்ள காவல் நிலையத்திற்கும், காவல் ஆய்வாளருக்கும், காவலர்களுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக புதிதாக ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் காவல் நிலையத்தினைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பொதுமக்களைப் பாதுகாக்கின்ற பணியை நம்முடைய காவல் துறை நன்கு நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு திறம்பட பணிபுரிகிற காவல் துறையினருக்கு அவர்களுடைய பிள்ளைகள் படிப்பதற்காக அவர்களுடைய குடும்பங்களிலே இருக்கின்ற பெண்கள் சிறு சிறு தொழில்களைச் செய்யக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்காக கட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அவர்

1986 மே 5]

[திரு. தெ. பெருமாள்]

களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை அதன் மூலமாக உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால்தான் லஞ்சத்தை ஒழிக்கமுடியும். காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நியாயமாக நடந்தாலும்கூட யாரோ ஒருவர் செய்கிற காரியத்தினாலே காவல் துறையை லஞ்சம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை, பொது மக்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது. அதைப் போக்குவதற்காக அவர்களுடைய குடும்பங்களிலே உள்ளவர்களை உழைப்பிலே ஈடுபடச் செய்து லஞ்சம் என்ற பெயர் ஏற்படாத அளவுக்கு செயல்பட வேண்டும். அரசு செய்கிற பல திட்டங்களில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காவல் துறையினர் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர் பேசியதைப்போல் 24 மணி நேரமும் இந்த நாட்டுக்காக, இந்த நாட்டு மக்களுக்காக, இந்த நாட்டு மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அல்லும் பகலும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நல்லபல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு வார்த்தை சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கடையநல்லூரைப் பொறுத்தவரையிலே அதுபெரிய நகரம். அடிக்கடி அங்கே மதக் கலவாங்கள் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை உருவாகக் கூடிய இடம். அங்கே சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் ஒன்று அமைத்துதரவேண்டும்.

அதோடு ஒவ்வொரு சர்க்கிளுக்கும் ஒரு ஜீப் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஒருவர் வந்து காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்து விட்டுச் சென்று விடுகிறார். காவல் துறை ஆய்வாளர் தான் எப்படி அந்த இடத்திற்குச் செல்வது என்று தனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். புகார் கொடுத்தவரிடமே பணம் பெற்று வண்டியை ஏற்பாடு செய்து அந்த இடத்திற்குச் செல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த லஞ்சம் என்று மற்றவர்கள் கூற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்குவதற்காக ஒவ்வொரு சர்க்கிளுக்கும் ஒரு ஜீப்பை கண்டிப்பாக அரசு ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுகின்ற வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன். அண்ணா நாமம் வாழ்க. நன்றி, வணக்கம்.

[1986 மே 5]

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தினுடைய தன்னொரில்லாத தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

புரட்சித் தலைவரவர்கள் பொறுப்பேற்ற பின்பு, இந்த ஆண்டு உலகத்தினுடைய கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினுடைய தலைவர் போப்பாண்டவர் அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்திற்கு வந்தபொழுது சென்னையிலே இலட்சக்கணக்கான பொது மக்கள் கூடிய அந்த நேரத்தில் எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் இல்லாத வகையில் அவரை வரவேற்று, அவர் நாட்டுக்குச் செல்கின்ற வகையில் ஒரு சீரிய, ஒழுங்கான பாதுகாப்பை இந்தத் தமிழகத்தினுடைய காவல் துறை கொடுத்து அபலநாட்டிலிருந்து வந்த போப்பாண்டவர் அவர்களுக்கடப் பாராட்டுகின்ற வகையில் நல்லதொரு பாதுகாப்பை நம்முடைய காவல் துறை அளித்துது என்பது உலகத்திலேயே பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, நடைபெற்ற உள்ளாட்சித் தேர்தலில் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்ற அந்த நேரத்தில், கிராமப்புறங்களிலேயெல்லாம் சட்டம்-ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில், எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறாவண்ணம் உள்ளாட்சித் தேர்தலில் பெருமை சேர்த்த நம்முடைய தமிழகக் காவல் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிப் பெருமக்கள் உரிய பாதுகாப்பை நல்கி, அந்தத் தேர்தலை முடித்துக் கொடுத்தார்கள்.

அதேபோன்று, பல்வேறு மாநிலங்களிலே முகமூடிக் கொள்ளையர்கள் அதிகமாக இருந்து பொது மக்களுடைய சொத்துக்களை அபகரிப்பது போன்ற காரியங்கள் நடந்தன. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற இந்தக் காவல் துறை, சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவிற்கு அதிகமான சம்பவங்கள் நடைபெறாவண்ணம் உரிய பாதுகாப்பைக்

1986 மே 5] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

கொடுத்து, காவல் துறையைச் சார்ந்த நண்பர்கள் உன்னிப்பாக இருந்து பொது மக்களைக் காத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கின்றபொழுது உள்ளபடியே புரட்சித் தலைவரவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற காவல் துறையை நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

அதேபோன்று, பன்னெடுங்காலமாகத் திருப்பத்தூரிலும், தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் நச்சலைட்டுகளின் தொல்லைகள் மக்கள் தூங்க முடியாத அளவிற்கு இருந்தது. கட்சி மார்ச்சரியம் அற்ற பொது மக்களெல்லாம் இரவு முழுவதும் தூங்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்த காலமெல்லாம் போய் இப்பொழுது எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் நம்மைக் காக்கும் கடவுள் என்று நினைத்து, புரட்சித் தலைவருடைய படத்தை ஒவ்வொருவருடைய வீட்டிலேயும்—வடாற்காடு மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களெல்லாம் காவல் தெய்வம் என்று கருதி அவருடைய படத்தை வீட்டிலே வைத்து வணங்குகின்ற வகையில் எங்கள் பகுதியில் நச்சலைட்டுகளை ஒழித்து, அவர்களைக் காத்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய காவல் துறையைப் பொறுத்த அளவில் இந்த அவையின் மூலம் தான் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டில் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய அளவில் வெள்ளம் வந்தது. அதனால் பொது மக்களெல்லாம் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் நம்முடைய தமிழகத்துக் காவல் துறையைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் உரிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு உதவக்கூடிய வாய்ப்பைப் கொடுத்தார்கள். கீழ்ப் பகுதியிலே தாழ்வான பகுதியிலே இருந்தவர்களைப் போட்டுகளின் மூலமாக மேல்பக்கம் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பைக் கொடுத்து, தண்ணீர் வடிகின்ற வரையில், தங்கள் உயிரைக்கூட மதிக்காத வண்ணம் நம்முடைய காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஆணையர் அன்பிற்குரிய தேவாரம் அவர்கள் தலைமையில் சென்னையிலே உரிய பாதுகாப்பைக் கொடுத்தார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் வெள்ளத்தில் சிக்காத வண்ணம், அந்த மக்களுடைய உயிருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்த நம்முடைய காவல் துறையை நாம் பாராட்டி ஆக வேண்டும்.

[திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

[1986 மே 5]

நம்முடைய காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் உலகத்திலே இன்றைக்கு நல்ல மாரியாதை இருந்தபோதிலும், இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் டெல்லியிலே உள்ள உச்சநீதிமன்றத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பணியில் தமிழ்நாட்டுக் காவல்துறையைச் சார்ந்த காவலர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள் என்கின்ற பொழுது இந்தியாவில் தலைசிறந்த மாநிலமாக இந்தத் தமிழக மாநிலக் காவல் துறை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதுமட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாட்டில் சேலத்தில் விஜயகுமார் என்பவர் புரட்சித் தலைவரின் காவல்துறையில் இருந்தார். இன்றைக்கு மத்தியிலே ஆளுகின்ற இளைய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய செக்யூரிட்டி ஆபீசர் என்று சொல்லக் கூடிய பாதுகாவலராகத் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த காவல் துறை அதிகாரி சென்றிருக்கிறார் என்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டு காவல் துறையின் மீது மத்திய அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கத்தை ஆளுகின்ற மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அவர்களும் எந்த அளவுக்கு அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள், நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மானியத்திலே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1985-ம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய தமிழ்நாட்டு காவல்துறை அதிகாரி பெருமக்கள் எல்லாம் சீராகவும், செம்மையாகவும், திறம்படவும் உழைத்து இருக்கிறார்கள், என்பதை மெச்சுகின்ற வகையில் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் மரியாதைக்குரிய ஜெயில் சிங் அவர்கள் குடியரசுத் தலைவர் பதக்கத்தை இந்த ஆண்டு 22 அதிகாரி பெருமக்களுக்கு தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டின் மீது மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு மரியாதை வைத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் 10 ஆண்டு காலம் ஒரு காவல்துறை அதிகாரி ஒழுங்காக பணியாற்றுகிறார் என்றால் அவர்களுக்கு முதலமைச்சர் பதக்கம் என்கின்ற பதக்கத்தை வழங்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை 1982-ல் கொண்டு வந்தார்கள். இது எதற்காக என்றால், அதிகாரி பெருமக்கள் 10 ஆண்டுக்காலம் சிறப்பாகவும், ஒழுங்காகவும் நடந்தால் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த ஆண்டில் 1,359 காவல் துறை நண்பர்கள்

1986 மே 5]

[திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

முதலமைச்சருடைய பதக்கத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் காவல் துறை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

காந்தியார் சொன்னார், தீண்டாமை ஒழிப்பு என்று. ஆனால் இன்றைய காந்தி, இரண்டாம் காந்தி, எங்கள் காந்தி, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 22 மாவட்டங்களில், ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும், ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு துணை இன்ஸ்பெக்டர், 2 ஹெட்கான்ஸ்டபிள், 4 கான்ஸ்டபிள் ஆகியவர்களை வைத்து மாவட்டத்தினுடைய தலைமை காவல் அதிகாரி தலைமையின் கீழ், பல இனத்தவர்கள், ஹரிஜன மக்களைத் துன்புறுத்தக் கூடாது, அப்படி துன்புறுத்தினால் உடனே அவர்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடு எங்கள் காந்தியாக இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய ஆட்சியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் 10 போக்குவரத்து உதவி நிலையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தென்பகுதியிலே உள்ள அத்தனை பேரும் திண்டுக்கல் வழியாக சென்னைக்கு வந்தாகவேண்டி இருப்பதால், பல்வேறு இடங்களில் போக்குவரத்து நெரிசல் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஆக்சிடென்ட் ஏற்படுகிறது. வண்டிகள் ரிப்பேராகி நிற்கிறது. எனவே சிறுநட்டு, கொள்ளைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ட்ராபிக் ஜாமாகிறது என்று சொன்னால் அதனை ஒழுங்குபடுத்தி, சென்னைக்கு உடனே வந்தாக வேண்டும் என்ற உணர்வோடு, நமக்காக, நாட்டு மக்களுக்காக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத் திற்கு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு வந்தாக வேண்டியிருப்பதால்—10 போக்குவரத்து உதவி நிலையங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியை பொன் எழுத்திலே பொறித்தாக வேண்டும். காரணம் என்ன என்றால், இன்றைக்கு நாதியற்று இருந்த தமிழ் சமுதாயத்திற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தஞ்சாவூரிலே ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் உலகத்தில் உள்ள அத்தனை தமிழர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தங்களுடைய உணர்வுகளை

[திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

[1986 மே 5]

பகிர்ந்துகொள்வதற்காக, நம்முடைய தங்கத் தலைவர் 5 கோடி தமிழ் மக்களுடைய பாதுகாவலர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுரையிலே ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கியது தமிழகத்தின் வரலாற்றிலே பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அந்த விழாவிலே காவல் துறையின் சார்பாக, தமிழ் படித்த ஒரு புலவரை, ஒரு அறிஞரை, அன்பிற்குரிய ஸ்ரீபால் அவர்களைக் கலந்துகொள்ள வைத்து, இந்தத் தமிழ்த் துறையிலே காவலருக்குரிய இடத்தைக் கொடுத்து, காவலருக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார். இதன் மூலமாக காவல் துறை ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், நம்முடைய இதய தெய்வம் அவர்கள்தான் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது உள்ளபடியே காவல் துறையைச் சேர்ந்த நண்பர்கள். . . (சுறுக்கீடு) . . . எனவே அந்த அளவுக்குக் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மரியாதை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1984-ல் 35,887 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 23,517 வழக்குகள். ஆக சென்ற ஆண்டு 65.5 விழுக்காடு வழக்குகள் காவல் துறையைச் சேர்ந்த நண்பர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1985 ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில் குறைவாகத்தான் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவை 35,277 வழக்குகள். அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 24,622 வழக்குகள். ஆக 69.8 விழுக்காடு என்ற வகையில் இந்த முறை அதிகமாகக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள் காவல் துறை நண்பர்கள். அவர்கள் சீராகவும், சிறப்பாகவும் செயலாற்றி அதனைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல. காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால்—இங்கே இருக்கிற அரசியல் வாதிகள் கூடப் பேசினார்கள். காவலர்கள் வருகிறார்கள், தடியடி நடத்துகிறார்கள், துப்பாக்கியால் சுடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சும்மாவா இருக்க முடியும்? அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு லத்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; கண்ணீர்ப்புகைக் குண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; துப்பாக்கி

1986 மே 5] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பிரச்சினை வருகிறபோது அதாவது இரண்டு கோஷ்டிகள் மோதுகிறார்கள் என்று சொன்னால் காவல் துறையினர் லத்தியை வைத்துக்கொண்டு கசாப்புக் கடைக்காரன் காரணத்தைச் சொல்வது போல் பிரச்சாரமா செய்துகொண்டு இருக்க முடியும்? பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் அவை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

காவல் துறையினரைப் பொறுத்தவரையில் எப்போதுமே அவர்கள் மக்களின் தோழர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ரவுடிகளுக்குத் தோழனாக இருக்க முடியாது. ரவுடிகளை ஒழிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் சமூக நீதியை நிலைநாட்ட அவர்களுக்கு. (குறுக்கீடு) எனவே அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு காவல் துறையைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றாடப் பத்திரிகையைப் பார்க்கிறபோது (குறுக்கீடு) ஆபாச சுவரொட்டிகள் வெளியிடுவது போன்ற பல காரியங்கள் இன்றைக்கு நடப்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் இவற்றைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இவையெல்லாம் சிவில் பேட்டர்ஸ், ஆகவே “Defamation suit” போட்டு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்படித் தோர்ட்டுக்குப் போனால் 5 ஆண்டு காலம் ஆகிவிடுகிறது. அதன் காரணத்தால் தவறுகள் செய்ய காரணமாக அது அமைகிறது. இவற்றை எல்லாம் ஐ.பி.சி. 292-(ஏ)-ன் கீழ் கொண்டு வந்து தண்டிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் தண்டராமப்பட்டில் தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டுமென்று சென்ற முறை கூட நான் பேசியிருக்கிறேன். எனது பகுதி மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கிற பகுதி. எனவே அங்கே தீயணைப்பு நிலையம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் தினந்தோறும் பத்திரிகை பார்க்கிறோம். அதிலே ரியல் எஸ்டேட் என்று விளம்பரம் வருகிறது. . . . (மணியடிக்கப் பெற்றது)

[1986 மே 5]

*திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணை நாயகர் அவர்களே, காவல் துறை மற்றும் தீயணைப்புத் துறை மானியங்களின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பளித்த எங்களுடைய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பாக அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியங்களின் மீது கருத்துக்களை வழங்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் மிகச் சிறப்பான செயல்களைச் செய்வதில் வல்லவர்கள்; நல்லவர்கள். இது உலகம் அறிந்த ஒன்று தான். ஆனால் இன்றையதினம் தமிழக மக்கள் காவல் துறையின் மீது எவ்வளவு அருவருப்பான எண்ணத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உள்ளபடியே உணர்ந்துதான் ஆகவேண்டும். காரணம் நம்பிக்கைக்கு நானாயமாக இருக்க வேண்டியவர்கள் நம்பிக்கையே இழக்கின்ற அளவுக்கு சில காரியங்களைச் செய்கிற நிலை ஏற்படுகிறபோது, அவர்கள் மீது நம்பிக்கையை இழந்து விடுகிற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால் நம்முடைய சென்னை இராயபுரத்திலே அதன் சரகத்திற்கு உட்பட்டு 4 என்ற எண் கொண்ட ஒரு காவல் நிலையத்தை 18-1-1986 அன்று புதியதாக திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி திறந்து வைக்கப்பட்ட காவல் நிலையத்திற்கு ஒரு ஆய்வாளர், ஒரு சார்பு ஆய்வாளர் மற்றும் சில காவலர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்று அரசாங்கம் தன்னுடைய காவல் துறையின் மூலம், அரசு ஆணையின் மூலம் இன்னமும் தெரிவிக்கவே இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு அங்கே என்ன வேலை செய்வது என்று புரியவே இல்லை. அவர்கள் அங்கே தினமும் பஞ்சாயத்துத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 18-1-1986 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்ட அந்தக் காவல் நிலையத்தில் பணியாற்றப்பவர்களுக்கு என்ன வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற உத்தரவுகளைப் போட்டு, ஏரியாக்களைப் பிரிக்காது இருக்கின்ற நிலை உள்ள காரணத்தால், அங்குள்ள ஆய்வாளர்களுக்கும் காவலர்களுக்கும் ஊதியம் வீணாகத்தான் வழங்கப்படுகிறது என்பதை நான் இதன்

1986 மே 5]

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

மூலம் மாண்புமிகு அமைச்சருடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவர்கள் அதை நன்றாக விசாரிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைவிட வேடிக்கை என்னவென்று சொன்னால் அந்தக் காவல் நிலையத்தின் மூலம் எந்த வழக்கும் போட முடியாது. அவர்கள் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்தால் கூட வழக்கு போடும் அதிகாரம் இன்னும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி ஒரு காவல் நிலையம் இருப்பது முறைதானா என்று கேட்டுக் கொண்டு, சென்னை இராயபுரத்திலே 4 என்ற எண் கொண்ட காவல் நிலையத்தின் நிலைமை அப்படி இருக்கிறது, அதனை மாற்ற வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரின் தனிக் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மேலும் நம்முடைய காவல் துறையினுடைய சட்டம் 1962 ஆம் ஆண்டிலே போடப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தைத்தான் நாம் இன்னமும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சில மைனா சேஞ்சஸ் தவிர, சிற்சில சிறிய மாற்றங்களைத் தவிர, வேறு பெரிய மாற்றங்கள் எதையும் நாம் உண்டாக்கவில்லை. இனியாவது இந்தக் காவல் துறையிலே மிகப் பெரிய மாற்றங்களை உண்டாக்கிக் காட்டி, மக்களாட்சியிலே மக்களுடைய உணர்வுக்கு மதிப்பளித்துச் செய்கின்ற வகையிலே இந்தக் காவல் துறையை உருவாக்கியாக வேண்டும். மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கடந்த 6 ஆண்டு காலமாக சார்பு ஆய்வாளர்களை தெர்ந் தெடுக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு நம்முடைய அரசின் சார்பில் கொடுக்கப்படவே இல்லை. அதைப் பெற வேண்டும். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் கூட போலீஸ் மெடல் பேரேடு என்ற விழா நடக்கும்போது அதிலே இது குறித்து உரையாற்றினார்கள். இந்தக் காவல் துறைக்கு சார்பு ஆய்வாளர்களை உடனே காலதாமதம் இன்றி எடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு வேண்டுகோளையும் அவர் விடுத்திருக்கிறார். மேலும் நம்முடைய காவல் துறையில், தலைமைக் காவலர்களாகப் பணியாற்றி வருகின்றவர்கள் 6 ஆண்டு காலமாக, 7 ஆண்டு காலமாக, பதினா ல் உயர்வு என்பதே இல்லாத வகையிலே, தகுதி இருந்தும், பதவி உயர்வுத் தகுதி கொடுக்கப்படாமல் அப்படியே இருப்பதை பார்க்கிறோம்.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1986 மே 8]

அதற்காக கிட்டத்தட்ட 100 ரிட் மனுக்களுக்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய காவல் துறையின் உயர் அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் யார் யார் எல்லாம் மூத்த நிலையிலே சீனியாரிட்டி லிஸ்டிலே இருக்கிறார்கள் என்று டிபார்ட்மெண்டினுடைய பேனலை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசுக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதிலே இருந்து தகுதியானவர்களை உயர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கின்ற உரிமையும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் சில நேரங்களில் காவல் துறை ஆய்வாளர்கள் அல்லது மற்ற காவலர்கள் விடுப்பு எடுத்துச் செல்லுகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் மேலும் 21 நாட்களுக்கு வேலைக்கு வராமல் இருந்து விட்டால், டெஸ்ட்டட் என்ற முறையிலே அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அப்படி நீக்கப்பட்டவர்கள் ஏராளமாக தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள். அப்படி நீக்கப்பட்டவர்களை எல்லாம் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு இரக்கச் சிந்தனையோடு நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு சட்டத்தை ஒரு அரசு ஆணையின் மூலம் பிறப்பித்தார்கள். அந்த அரசு ஆணை எண் 1382/81. அந்த ஆணையின்கீழ் பொது மன்னிப்பு என்ற நிலைமையிலே அவர்களையெல்லாம் மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்க்கலாம் என்ற நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். ஆனால் அதிலே 40 வயதிற்குள் உள்ளவர்கள் என்று ஒரு திருத்தத்தையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். அதனால் 40 வயதிற்கு மேல் 41 இருக்கலாம்; 45-ம் இருக்கலாம்; ஆனால் அவர்களுக்கு காவல் துறையில் இன்னமும் 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் இருக்கின்ற நிலைமையில், இன்னமும் அந்தத் துறைக்கு உழைக்கலாம் என்று அவர்கள் நம்பிக்கையோடு இருக்கிற நிலைமையில், இப்படி வயது வரம்பு குறிப்பிட்டதால் அவர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு வர முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. விடுப்பில் சென்றவர்கள் ஏதோ வர முடியாத சூழ்நிலையில் அப்படி 21 நாட்களுக்கு வராமல் இருந்திருப்பார்களே தவிர வேறு இருக்காது. ஆகவே அவர்களை மன்னித்து மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள அரசு ஆணை மூலம் நம்முடைய அரசு ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும். இராணுவத்திலே கூட இப்படி டெஸ்ட்டட் என்று சொல்லி விடுப்பில் இருந்து

1986 மே-5]

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

திரும்பி வராதவர்களை வேலைக்கு சேர்க்காமல் இருப்பதுண்டு. ஆனால் அவர்களே இப்போது சிலருக்கு மன்னிப்பு தந்து தகுந்த காரணங்களின் அடிப்படையில் வேலைக்கு சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் தந்தது போல, காவல் துறையிலே உள்ள சிறப்பு அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, சிறப்பு ஆய்வாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆய்வாளர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, ஏற்கெனவே பிறப்பித்திருக்கிற அரசு ஆணை எண் 1382/81-இல் திருத்தம் செய்து, இன்னமும் 19 ஆண்டுக் காலம், 15 ஆண்டு காலம் என்று சர்வீஸ் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிற, அந்தக் காவலர்களுக்கு, ஆய்வாளர்களுக்கு, சிறப்பு ஆய்வாளர்களுக்கு, ஒரு விளம்பரத்தின் மூலம் அல்லது அரசே அவர்களை யார் யார் என்று தெரிந்து நேரிடையாக தாக்கீதுகளை அனுப்பி, அவர்களுக்கு நல்ல தகவல்களைத் தந்து மீண்டும் வேலைக்கு சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் நான் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தால் செய்திகள் முடிந்தவுடனே, 'காணாமல் போனவர்கள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு அறிவிப்பைச் செய்கிறார்கள். அதில் 5 வயதிலிருந்து 15 வயது வரையில் இருக்கிற காணாமல் போன குழந்தைகளைப் பற்றி தெரிவிக்கிறார்கள். நம்முடைய காவல் துறை அதிகாரிகள் தினம் தினம் இந்தச் செய்தியைப் பார்க்கிறார்கள். காணாமல் போன குழந்தைகள் என்ன ஆகின்றன? அவர்களைக் கண்பிடிக்க தனிப் படையை நம்முடைய அரசு காவல் துறையில் பணித்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் காவல் கைதிகளை அடித்து மரணமுற்றனர் அல்லது துன்புறுத்தப்பட்டனர் என்ற செய்தி எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலும் தொடர்ந்து வருகிறதே, இந்த நிலையை நம்முடைய அரசு ஆராய்ந்திருக்கிறதா? அல்லது அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறார்களா? இதற்குக் காரணம் அடிப்படைக் கோளாறு தான். வெள்ளையர்

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1986 மே 5]

காலத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக இந்தியர்களை அடிமைகளாக நினைத்து ஏற்படுத்திய சட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருக்கின்றன. அவற்றின் குறைகளைக் களைய வேண்டுமென்பதை அரசு அறிய வேண்டும்.

காவல் துறையின் மீது கூறப்படும் குறைபாடுகள், பிணைய கைதிகளாக அழைத்துச் செல்லப்படுபவர்களை பதிவேடுகளில் காட்டாமல், தன்னிச்சையாகக் கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள். இதனால் கலகம் சர்வசாதாரணமாக அந்தப் பகுதியில் எழுகிறது. இதைத் தடுத்தே தீர வேண்டுமென்ற உணர்வு எல்லா அரசியல் தலைவர்களுக்கும் இருந்தாலும், இதுகுறித்து சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லாம் என்று கருதுகிறேன். என்ன ஆலோசனைகள் என்றால், காவல் நிலையத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும் சென்று லாக்கப்பில் குறிப்பேடுகளில் பதியப் பெற்றவர்கள் தான் இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய வேண்டும். இதைச் சரியாக செய்திருக்கிறார்களா, அல்லது அத்துமீறல்கள் நடந்திருக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் ஒரு கண்காணிப்புக் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தக் கண்காணிப்புக் குழுவில் நம்முடைய தேர்தல் ஆணையாளர் அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சிகளின் ஒட்டுமொத்த உறுப்பினர்களை அதிலே சேர்த்து, மேலும் வழக்கறிஞர்கள், பொறியியல் வல்லுநர்கள், மருத்துவர்கள், பொது மக்கள் சார்பாக நல்ல அறிஞர்கள் போன்றவர்களை நியமிக்க வேண்டும். அந்தக் குழுக்களின் மூலம் பிணையக் கைதிகளின் துன்பங்களை உணரக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும். பிணையக் கைதிகளை, குறிப்புகளில் நல்ல முறையில் பதியச் செய்தால் தவறுகளையும், பல்வேறு கட்சிகளில் ஏற்படுகிற குழப்பங்களையும் தடுக்க முடியும்.

அடுத்து, நகை மற்றும் சாமான்கள் திருட்டு ஏற்பட்டு விடுமானால் குற்றம் சொல்பவர் சந்தேகப்படுபவர்களைப் பற்றி சொல்லிவிடுவார்கள். அப்படி சந்தேகப்படுபவர் கிடைக்கவில்லை என்றால் காவல் துறையில் அவர்களின் தாய், தந்தை, சகோதரி, மனையாள் போன்றவர்களை அழைத்து வந்து துன்பப்படுத்துகிற கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். சந்தேகப்படுபவர்கள் கிடைக்கிற வரையில் காத்திருந்து, அவர்கள் எப்படி தப்பித்துச் சென்றார்கள் என்பதை அறிந்து, அதன் மூலம் அவர்களைக்

1986 மே 5] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய விட்டிலிருந்து தாய், தந்தை, மனையாள் பொன்றவர்களைப் பிடித்து வந்து துன்புறுத்துகிற நிலை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குற்றவாளிகளைப் பிடித்தால் 24 மணி நேரத்திற்குள் நீதிமன்றத்தில் நடுவர் முன் நிறுத்த வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிச் செய்வதில்லை. அவர்களைக் கைது செய்தும் கூட அந்தக் குறிப்புகளில் கொண்டு வருவதில்லை. அப்படிக் கொண்டு வரப்படாமல் நாள் கணக்கில் காவல் நிலையங்களில் இருப்பவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டி அவர்களின் உறவினர்கள் எல்லாம் ஹேபியஸ் கார்ப்பஸ் என்ற ரீதி மனுவை ஏராளமான பொருள் செலவில் தாக்கல் செய்கிறார்கள். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் காவல் துறையின் இந்தப் போக்கைக் கண்டித்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் குறித்து நிர்வாக ரீதியிலே என்ன தண்டனை தருகிறீர்கள்? நிர்வாக ரீதியிலே தண்டனை தருவதற்கு அரசுக்காவல் துணைக்கு அறிவித்திருக்கிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

தனி மனிதனுடைய சுதந்திரத்தை கிள்ளுக் கீரையாக நினைக்கிற துறையாக காவல் துறை இருக்கிறது என்பதை நாம் மனப்பூர்வமாக உணர்ந்தாக வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்ட ஒரு அதிகாரிக்கு நம்முடைய அரசு கூட அண்ணா விருதை வழங்கியுள்ளது. இந்த விருதைத் தந்தது தவறு என்று ஒரு நபர் அங்கே மீண்டும் ஒரு வழக்கைத் தொடுத்திருக்கிறார். ஒரு வழக்கில் புலன் விசாரணை முடிந்த பிறகு குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்வது என்பது அறிவுபூர்வமான செயல். அந்த முறையில் குற்றப் பத்திரிகை, சார்ஜ் ஷீட் போடாததால் உண்மையான குற்றவாளி தப்பித்து விடுகின்றார். இந்தக் குறிப்பின் 11 ஆம் பக்கத்தில் கூட ஒன்றைச் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1985 ஆம் ஆண்டில் இந்த வழக்கு தொடுப்புப் பணிகளில், 665 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டத்தில், 22 வழக்குகளில் தான் தண்டனை முடிவு அடைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது, சார்ஜ் ஷீட் போடுவதற்கு என்று தனிப்பட்ட

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1986 மே 5]

ஒரு துறையை 'டைரக்டரேட் ஆப் பிராடிசியூசன்' என்ற ஒரு துறையைப் போட்டு, அவர்கள் மூலமாக இந்த சார்ஜ் சீட்டுகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய உணர்வினை நம்முடைய அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

காரணம் என்ன என்றால், சில வாரங்களுக்கு முன்பாக ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் திருப்பதிக்குச் சென்றார்கள். சென்றுவருகின்றபோது அந்தப் பேருந்தில் ஒரு பிக்பாக்கெட்காரன் அவர்களுடைய பணத்தை எடுத்து விடுகிறான். அவனைப் பிடித்து கையும் களவுமாக சென்னையில் உள்ள ஏஸ்பிள்ளேட் காவல் நிலையத்தில் ஒப்படைக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இந்த பிக்பாக்கெட்டைப் பிடித்து சோழவரம் காவல் நிலையத்திற்கு உட்பட்ட இடமாகும். ஆகவே அங்கே செல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது சட்டப்படி தவறு என்பது அந்தக் காவல் துறைக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதுபோன்ற குறைபாடுகளை யார் கொடுத்தாலும் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த காவல் நிலையத்தில் இருப்பவர்கள் பதிவு செய்து, ஆராய்ந்து விசாரணையை நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே மேலும் நம்முடைய காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இறந்துவிட்டால், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு, உறவினர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதை ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தித் தர வேண்டும். மேலும் இறந்தவர்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தர வேண்டும். காவல் துறையில் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மேல் படிப்பு படிக்கச் செல்ல விரும்புகின்றவர்களுக்கான செலவை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல வசதியான வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும். மேலும் கழிவு அறைகள் நல்ல முறையில் இல்லை. அதையும் செய்து தர வேண்டும்.

1986 மே 5] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

மேலும் காவல் துறையினுடைய மானியக் குறிப்புகளில் பல்வேறு விவரங்களை, வெற்றிகளைப் பெற்றிருக்கிற செய்திகளை எல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர் பொருத்தகையார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய திருவொற்றியூரிலே கிட்டத்தட்ட 33 கொலைகள் நிகழ்ந்து இருக்கின்றன, நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு. ஆனால் இதுவரையில் யார் யார் தண்டிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்றால், ஒருவரும் தண்டிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இவைகளை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கின்ற பல்வேறு காவல் நிலையங்களில், உதராமாக்க மாதவரம் மூலக்கடையை எடுத்துக் கொண்டால், 4, 5 காவலர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இப்படி 4, 5 காவலர்கள் இருந்தால் அவர்களை வைத்து வேலை செய்ய முடியுமா? எனவே காவல் துறையில் உள்ள காவலர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதேநேரத்தில் மணலியிலும் இப்படித்தான். திருவொற்றியூரிலும் இப்படித்தான். கத்திவாக்கத்திலும் இப்படித்தான். மாதவரம் பால் பண்ணையிலும் இப்படித்தான். ஆகவே இந்தக் காவல் துறையில் பணிபுரிகின்ற காவலர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்க வேண்டும். நான் முன்பு கூட வேண்டுகோள் விடுத்து இருக்கிறேன். என்னுடைய திருவொற்றியூர் பகுதியையும், மற்றும் புழல் வட்டத்தையும் சென்னையில் உள்ள காவல் துறையிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று. அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் கத்திவாக்கத்தை விட்டுவிட்டார்கள். எனவே இந்த கத்திவாக்கத்தையும் சென்னையிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய தாய்மார்களை ஆடவர்கள் இன்பம் பொருட்களுக்காக பேணுகிறார்கள். அவர்களுடைய வரதட்சணைப் பொருட்களுக்காக கணவன்மார்கள் பல நேரங்களில் கொலை செய்கின்ற செய்திகள் தினமும் பத்திரிகையில் வருகின்றன. ஆகவே இந்த வரதட்சணைக் கொடுமையில் இருந்து பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்கு ஐ.பி.எஸ்.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

[1986 மே 5]

படித்த பெண்கள் தலைமையிலே ஒரு தனிப் படை ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் காவல் துறையில் உள்ள பெண்களுக்கு ஒரு பேண்ட்டும், சர்ட்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் இதை விடுத்து, நல்ல காக்கிப் புடவையை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு உடையிலே ஒரு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இந்தப் பெண்மனிகளுடைய உடல் பாகங்கள் நலிவு அடையாமல் இருப்பதற்காக, இந்த இயற்கைச் சூழ்நிலையை நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இன்றைய சூழ்நிலையில் போலிச் சாமியார்களும் வரதட்சணைக் கொடுமைகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனால் அதேநேரத்தில் ஒரு வாலிபன் பல்வேறு பெண்களை திருமணம் செய்து கொண்டு, பல பெண்களை ஏமாற்றி, விடுகிறான், பொருட்களை ஏமாற்றிவிடுகிறான், வஞ்சித்து விடுகிறான், வாழ்க்கையை ஏமாற்றிவிடுகிறான், கற்பைச் குறையாடிவிடுகிறான். இந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் முறியடிக்க வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு பல்வேறு தண்டனைகளைக் கொடுப்பதற்கு பல்வேறு ஆதாரங்கள் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (மனியடிக்கப் பெற்றது.)

திரு. அ. பாலுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காவல் துறை, தீ அணைப்பு மானியங்களில் பேச வாய்ப்பு கிட்டியதை பெரும்பேறாக எண்ணி, என் எண்ணத்திலே எழுகின்ற கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைக்க விழைகிறேன்.

சுதந்திரம் பெற்ற பின்பு இந்த நாட்டை காங்கிரஸ் கட்சி பல ஆண்டு காலமாக ஆண்டது. அதைப் போன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் 7½ ஆண்டுக் காலம் தமிழகத்தை ஆண்டது. ஆனால் அப்போது இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருந்த காவலர்களின் கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டதா? அல்லது காவலர்

1986 மே 5]

[திரு. அ. பாலுசாமி]

களின் கவலையைப் போக்க முடிந்ததா என்றால் இல்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் 1977 ஆம் ஆண்டு இந்தப் புண்ணிய கொலு மண்டபத்தில் முதல்வராக பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் காவலர்களின் குழி விழுந்த கண், தளர்ந்த நடை, ஒட்டிய வயிறு, அடுப்பெரியா வீடு என்றெல்லாம் ஒன்றாகி வாட்டி வதைத்த வறுமையை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்து காவல் துறையினரின் இன்னல்களைப் போக்கி, அவர்களது தண்ணீரைத் துடைத்து, அவர்கள் கவலையின்றி தங்களுடைய கடமையை ஆற்றுவதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்தார் என்பதை உங்களிடத்திலே நான் மெத்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் எதிர்க்கட்சியினர், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்கின்ற காரணத்தினால் வரிக்கு வரி குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக, மற்ற சட்டிக்காரர்கள் அலசி ஆராய்ந்தால் இது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்த கல்வி; முறையும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு வருகின்ற இன்னல்களை ஏற்பதற்காக மனப் பக்குவம் பெற்றால்தான் ஜனநாயக ஸ்தாபகத்திற்கு உகந்தது என்று மக்கள் எண்ணுவார்கள் என்று தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள காவல் துறை, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தமிழகத்தில் தான் சட்டம் ஒழுங்கை கட்டிக் காக்கின்றது. ஆனால் சட்டம் ஒழுங்கு காவல் துறையால் கட்டிக் காக்கப்படுகிறது என்பதை நான் விமர்சனம் செய்வதற்கும் பாராட்டுவதற்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இதற்கு முன்னாலே ஆட்சி செய்தவர்கள் இவர்களுடைய துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு எண்ணிப் பார்த்ததுண்டா என்றால், இல்லை. ஆனால் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சி பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், வெளிநாட்டு காவல் துறை எவ்வாறு எலக்ட்ரானிக்ஸ் எக்யூப்மெண்ட்ஸ்-களையும் மற்றும் கம்ப்யூட்டர்களையும் அவர்கள் உபயோகித்து நல்ல காவல் துறையாக திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றதோ அதுபோன்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள், தமிழக காவல் துறைக்கு அங்க எக்யூப்மெண்ட்ஸ்-களையும், கம்ப்யூட்டர்களையும் வாங்கிக் கொடுத்து உலகப்

[திரு. அ. பாலசாமி]

[1986 மே 5]

புகழ் பெற்ற ஃபெடரல் போலீசைப் போன்றும், ஸ்காட்லாண்ட் போலீசைப் போன்றும் தமிழகக் காவல் துறையை மேலும் உலகம் போற்றத்தக்க வகையில் இன்று அமைத்துக் கொண்டு சீரோடும் செம்மையாகவும் இருப்பதற்கு கண்காணித்து வருகிறார் என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேநேரத்திலே, காவல் துறை எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்று பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். ஒரு நாட்டின் எல்லையை இராணுவம் எவ்வாறு கட்டிக் காக்கின்றதோ, அதுபோன்று காவல் துறையும், இந்த மக்களுக்கு நல்ல ஒழுக்கத்தையும், சட்டத்தையும் கற்றுத் தரும் ஆசிரியனாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் புரட்சித் தலைவருடைய அவா என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், காவல் துறையினரை மக்கள் தங்களின் சகோதரர்களாக பாவித்து, உடன் பிறந்தவர்களாக பாவித்து செயல்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்கேற்ப, காவல் துறையினர் அறிஞர் அண்ணாவின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கழனியிலே களை இருப்பதுபோல, தில்விலே களங்கம் இருப்பதைப் போல ஒருசில காவலரின் கடமையில் களங்கம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. ஆனால் இதையும் போக்கிட தலைமைக் காவல் துறை நடவடிக்கை எடுத்த வேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐப்பான் போன்ற நாடுகளில் 100 பேருக்கு ஒரு போலீஸ் இருக்கிறார் அனால் அந்த விகிதாச்சாரம் தமிழ் நாட்டில் இல்லையென்றாலும், தமிழகத்தில், காவல் துறை, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காவல் துறை சட்டம் ஒழுங்கை, சீராகவும், செம்மையாகவும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. அனால் இந்தியாவின் தலைநகரான, வட மாநிலத்தில் உள்ள டெல்லி நகரத்தை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டார்களென்றால், அங்கே ஆண்கள்கூட பட்டப் பகலிலே நடமாட முடியாத நிலை இருக்கிறது. அங்களே பட்டப் பகலில் நடமாட முடியவில்லை என்றால், பெண்களுக்கு எந்த நிலைமை என்பதை சற்று சிங்கிக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களை வேண்டி விரும்பிக்

1986 மே 5]

[திரு. அ. பானுசாமி]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இதுபோன்ற நிலை இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள், இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

வட மாநிலத்தில் திடீர் திடீரென்று, கொலைகளும், கொள்ளைகளும் நடைபெறுவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதுபோன்ற நிலைமைகள் பல மாநிலங்களிலும் இருக்கின்றன. தமிழகத்திலும் இதுபோன்ற பல கொள்ளைக் கூட்டங்கள் திடீர் திடீரென்று தோன்றினாலும், தோன்றுகின்ற அதே நேரத்தில் அவர்களை கிள்ளி எறிந்துவிடக் கூடிய காவல் துறையினர் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்றார்கள். அந்த வட மாநிலத்தில், மத்திய

(மிற்பகல் 12-10)

பிரதேசத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள். அந்த மாநிலத்தை ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் முதலமைச்சர் கூட அங்கே கொலை, கொள்ளை நடத்தி வந்த அந்த புலான் தேவி போன்ற ஒரு பெண்ணை பிடிக்காமல் பயந்து இருந்து வந்ததை நாம் அறிந்து இருக்கிறோம். அந்த கொலை, கொள்ளையை நடத்தி வந்த அந்த புலான்தேவியை பிடித்தார்களா அல்லது அடக்கினார்களா என்றால் இல்லை. ஆனால் அந்த பெண் புலான்தேவியே வந்து அந்த முதலமைச்சரிடம் சரணாகதி அடைந்தாள் என்பதை நாம் எல்லாம் அறிந்து இருக்கிறோம். இப்படி இருக்கிறது என்றால், அந்த நாட்டில் எவ்வாறு காவல் துறை சட்டம், ஒழுங்கை கட்டிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

அதேபோல் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கருணை உள்ளம் கொண்டவர். அவரை எல்லோரும் போற்றுவதற்கு காரணம், புரட்சித் தலைவர் எந்தவிதமான கொலை பாதகச் செயலும் செய்யாதவர். மேலும் இல்லை என்று வருபவர் களுக்கு விரைந்து அள்ளிக் கொடுக்கும் அருள் நெஞ்சம் கொண்டவர், ஏழை எளியவர்களுக்கு எந்த சட்டத்தை தீட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அந்தச் சட்டத்தை

[திரு. அ. பாலுசாமி]

[1986 மே 5]

தீட்டுவதற்கு ஒரு ஒப்பற்ற தளநாயகராக இருந்தவர் தான் புரட்சித் தலைவர் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த காலத்தில் 18 ஆண்டு காலம் இந்த நாட்டை காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்தது. அதேபோல் 7½ ஆண்டு காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சி செய்தது. ஆனால் தமிழக மக்கள் அத்தனை பேரும், இந்த சட்ட மன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் பெண்களை மாலை 6 மணிக்கு மேல் கைதி ஆக்கி காவல் நிலையத்தில் வைக்கக் கூடாது என்ற சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும் என்று அத்தனை ஆண்டுகளாக இந்த காவல் துறை மானியத்தில் எடுத்து வைத்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி பீடத்தில் ஏறினார்கள். அப்போது இந்த சட்டத்தில் காவல் துறை மானியத்தில் வரிவாக போசப்படுகிறது. அப்படி போசப்படுகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர், மற்றவர்கள் எல்லாம் கூறிகிறார்கள். பெண்களை மாலை 6 மணிக்கு மேல் கைதியாக்கி காவல் நிலையத்தில் மூடக்கூடாது, அங்கே பெண்களுக்கு பலவிதமான சங்கடங்கள் நேரிடுகின்றன. ஆகவே இதை போக்கிட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் கூறினார்கள். உடனே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த ஆண்டே இந்த சட்டத்தை தமிழகத்தில் நிறைவேற்றிய ஒரே ஒரு தளநாயகர் புரட்சித் தலைவர் என்பதை நான் உங்களுக்கு மெத்த டனிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஏழை எளியவர்கள் வாகனமான சைக்கிளில் 2 பேர் போகக் கூடாது. அப்படி 2 பேர் போனால் காவல் துறையினர் பிடித்து அவர்களை பல கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கி துன்புறுத்தினார்கள். அதுபோல புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மானிய கோரிக்கை வருகின்ற நேரத்தில் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும், மற்ற கட்சி உறுப்பினர்களும் ஏழை எளியவர்கள் செல்லக்கூடிய சைக்கிளில் 2 பேர் போனால் காவல் துறையினர் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள், அவர்களை சார்ஜ் செய்கிறார்கள், அந்த பணத்தைக் கட்டுவதற்கு கூட அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆக சைக்கிளில் 2 பேர் போகலாம் என்று நீங்கள் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று

1986 மே 5]

[திரு. அ. பாலுசாமி]

புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் அந்த கருத்தை எடுத்து வைக்கிறார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உடனே அந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நிறைவேற்றினார்கள் என்பதை உங்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதை எதற்கு கூறுகிறேன் என்றால், இங்கே பல பேர்கள் பேசினார்கள், இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி யசோதா அம்மைபார் இங்கே கூறினார்கள். தமிழ் நாட்டில் கொலை விகிதாச்சாரம் 1985-86 ஆம் ஆண்டு பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இதுபோன்று மற்ற மாநிலங்களில் கொலை விகிதாச்சாரத்தை குறிப்பிட்டு, இருந்திருப்பார்களானால் இந்த மாநிலத்திற்கும் அந்த மாநிலத்திற்கும் எத்தனை விகிதாச்சாரம் குறைந்து இருக்கிறது என்பது தெரியும்.

இங்கே மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லும்போது காவல் நிலையங்களில் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ரைட்டர் போன்றவர்கள் உட்காருவதற்கு சேர் இருக்கிறது என்றும், மற்றவர்கள் போனால் உட்காருவதற்கு சேர் இல்லை என்றும் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இதுபோன்று சேர் இல்லை என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த காவல் துறை அலுவலகத்திற்கு சென்றால் அந்த எஸ்.ஐ. அவர்களை எழுந்து நிற்க வைத்து, அவர்கள் அதில் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே 1962 ஆம் ஆண்டை கொஞ்சம் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்போது கலைஞர் அவர்கள் எதிரிக் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். அப்போது ஒரு கவிதை தருகிறார், அதில் ஒரு தொகுப்பை இங்கே நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘நாடாளு மந்திரிக்கு நலியாமல் வாழ்வதற்கு, ஓடாக தேய்த்திட்ட அப்பாவிப் புத்திரனே குருவி கூடாட விட்டுக்குள்ளே குலவுகின்ற குலவிளக்கே, கொசுக் கடிக்கு அஞ்சாமல் கோவை மலர்கண் வளராய், காக்கிச் சட்டை போட்டுக்கிட்டு, சிவப்பு தொட்டி மாட்டிக்கிட்டு, நாட்டை காக்கும் லீரனுக்கு உன்னைப் போல் நானும் வந்து பிறந்து விட்டால் காவி உடை வேண்டாமா’

[திரு. அ. பாலுசாமி]

[1986 மே 5]

என்று பாடியவர் யார் என்றால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள். தமிழகத்தின் தளபதி என்று எல்லோரும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள் பாடினார்கள். ஆனால் அவர் இந்த நாட்டை 7½ ஆண்டு காலம் ஆண்டார். அந்தக் காவல் துறையினர் போட்டிருந்த காக்கிச் சட்டையை கழட்டுகின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களா? ஆனால் புரட்சித் தலைவர் தமிழகத்தின் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னர் அந்த காக்கிச் சட்டையைக் கழற்றி டெரிக்காட்டன் சட்டையை போடுவதற்குச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். தான் என்பதை சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோன்று தான் சிவப்புத் தொப்பியை மாற்றிக்கூட, நாட்டைக் காக்கும் வீரனுக்கு உன்னைப் போல்... (குறுக்கீடு)

திரு. ஆ. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் டெரிக்காட்டன் சட்டை போட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது தி.மு.க. ஆட்சியில் தான் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பாலுசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் தி.மு.க. ஆட்சியில் கொண்டு வந்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் காக்கிச் சட்டையை கழற்றியது அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த சிவப்புத் தொப்பியை மாட்டிவிட்டு, அந்த வீரனுக்குப் பிறந்துவிட்டால், அந்த சிவப்புக் காவியுடை வேண்டுமடா என்று பாடிய நிலையில், அந்த சிவப்புத் தொப்பியைத் தூக்கி எறியச் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர் தான்.

அதுபோன்று காவல் துறையினரை நல்ல முறையில் குடியமர்த்தி, அவர்களுடைய குழந்தைகளை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கு மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர்களுக்கு வீடு கட்டும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதன் மூலமாக, காவல் துறையினரின் குழந்தைகள் கொசுத் தொல்லைகள் எதுவும் இல்லாமல் நல்ல முறையில் வளர்வதற்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உங்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. அ. பாலசாமி]

நான் உங்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்காக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் என்ன சம்பவம் நடந்தது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கே உதயகுமார் என்ற மாணவன், இந்த டாக்டர் பட்டம் கலைஞருக்கு எதற்காக கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு வினாவை கிளப்பினார். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால் அந்த வினாவை கிளப்பியதற்காக, அன்று காவல் துறையை கைப்பொம்மையாக ஆட்டி வைத்தார் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள். அன்று அந்த உதயகுமார் என்னும் மாணவன் கொலை செய்யப்பட்டான். கொலை செய்யப் பட்டவன் உதயகுமார் தான் என்று அந்த விசாரணையில் புலனாக்கப்படுகிறது. உதயகுமார் ஏன் மகன்தான் என்று அவனுடைய தாய் தந்தையர் முதலிலே சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கொல்லப்பட்ட உதயகுமார் ஏன் மகன் இல்லை என்று அவர்களை செல்ல வைப்பதற்கு அன்றைய காவல் துறையை கலைஞர் அவர்கள் கைப்பாவையாக ஆட்டி வைத்தார்கள் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

அதுபோன்று கிளைவ் ஓராஸ்டல் சம்பவம். இதுபோன்று எண்ணற்றவைகளை என்னால் எடுத்து வைக்க முடியும் என்பதை உங்களுக்கு தெரிவிக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோன்று இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். துப்பக்கிச் சூடுகள் காதைத் துளைக்கின்றன எங்களுடைய ஆட்சியிலே என்று. கொலைக் குற்றங்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பது அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் என்று சொன்னார்கள். வழக்குகள் போடப்பட்டு, குற்றங்களை அதிகமாகக் கண்டுபிடித்து, தண்டித்து இருப்பது, அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் தான். காவல் துறையிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களோ அல்லது அமைச்சர்களோ, யாரும் ஓடுபடவில்லை. ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சி செய்கின்ற காலத்தில், மாவட்டச் செயலாளர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் போல் செய்ப்பட்டார். வட்டச் செயலாளர்கள்தான் அன்று டி.எஸ்.பி. யாகவும், மாவட்ட துண்காணிப்பாளர் போலவும்,

[திரு. அ. பாலசாமி]

[1986 மே 5]

போலீஸ் அதிகாரிகள் போலவும் செயல்பட்டார்கள், என்றால், அன்றே அந்த நிலையில், எந்த அளவிற்கு தமிழகத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு கட்டிக் காக்கப்பட்டது என்பதை சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காவல் துறையின் கடந்த காலக் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்றால் பல கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முடியும். வத்தலக்குண்டில் 1972 ஆம் ஆண்டு இடைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அங்கே வெற்றி பெறுவதற்கு தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அ.இ.அண்ணா தி.மு.க.வும் வெற்றி பெறுவதற்காக வத்தலக் குண்டிலே ஆறுமுகம் என்பவர் வாக்குச் சேகரிக்கிறார். வாக்குச் சேகரிக்கச் செல்கிற நேரத்திலே தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்களால் கோலை செய்யப்படுகிறார். ஆனால் அந்த ஆறுமுகத்தின் மனைவி நிறைமாத கர்ப்பினி, அந்த ஆறுமுகத்தைப் பார்க்க கூட செல்ல முடியவில்லை. காவல் துறை அலுவலகத்தில் அமர்ந்து கொண்டு.

(பிற்பகல் 12.30)

திரு. சு. பாலன் : இந்த கேஸ் நடத்தப் பெற்று குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்பாகிவிட்டது. ஏன் அதை மன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்?

திரு. அ. பாலசாமி : அன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் ஆறுமுகத்தைக் கொலை செய்த புகார் மனுவை அ.இ.அண்ணா தி.மு.க. கொடுக்கச் செல்கிறது, அந்தக் காவல் நிலையத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அமர்ந்து கொண்டு புகார் மனுவை வாங்கக்கூடாது என்று தடுத்து வருகிறார்கள். இதுபோன்று எண்ணற்றவைகளை என்னால் எடுத்து வைக்க முடியும்.

விவசாயிகள் பிரச்சினை, ஒரே நாளில் எத்தனை விவசாயிகள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்? 17 விவசாயிகளை சுட்டுப் பொசுக்கினார்கள். இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்குவேன் என்று கூறினார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இத்தனை ஆண்டுகாலம் இருந்தார்கள், இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்கு வேன் என்று சொன்னார்களா? இரும்புக் கரம் நீளும் என்று சொன்னார்களா? எத்தனையோ போராட்டங்களை தி.மு.க.

1986 மே 5]

[திரு. அ. பாலுசாமி]

தூண்டியது சட்டம் ஒழுங்கைக் குலைக்க வேண்டுமென்பதற்காக, ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர்களுையெல்லாம் அழைத்து அவர்கள் என்ன என்ன கோரிக்கைகள் வைத்தார்களோ அவைகளை நிறைவேற்றினார்கள்.

தீயணைப்புபற்றி ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். நிலக்கோட்டை, தாலுகா தலைமையிடமாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே என்னுடைய ஊரான வாடிப்பட்டி தாலுகாவிலே உள்ள குருவித்துறை என்ற இடத்திலே வருடத்திற்கு பல கேஸ்கள் வருகின்றன. ஆகவே அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் ஒதுக்கிக்கொடுத்த மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறிய திளாரிபிகேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறபோது அண்ணா காஞ்சி மாவட்டம் என்று சொன்னார்கள். அதுபோன்ற மாவட்டம் நம் மாநிலத்தில் இல்லை. யாரோ ஒரு சிலர் அவர்களுக்கு என்று மட்டும் பெயரை வைத்துக்கொண்டால் இந்த அவைக்குறிப்பில் அப்படி இருக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செங்கற்பட்டு மாவட்டம் என்று தான் அது இருக்கும். அவைக்குறிப்பில் அதைத் திருத்தச் சொல்கிறேன். திண்டுக்கல்லைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டிருக்கும் மாவட்டம்தான் அண்ணா மாவட்டம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு மாவட்டம் இல்லை, அதைச் சொன்ன திரு. பொன்னுரங்கம் இந்த அவையில் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் இருக்கிறேன்.

திரு. சு. பாலன்: நாங்கள் அழைக்கிறோம் அண்ணா மாவட்டம் என்று.

[1986 மே 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விட்டிலேதான் அப்படி அழைக்கலாம். சபையிலே அப்படி அழைக்க முடியாது ஜி.ஓ. இருக்கிறது. அதற்கு அதிகாரம் எல்லாம் வேண்டும்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதிபமைச்சர் அவர்கள் காவல்துறை, தீயணைப்பு மானியக் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைமீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். தமிழகத்தின் போலீஸ் துறை உண்மையிலேயே இந்தியாவிலே ஒரு பாராட்டுப் பெற்ற துறை என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் கிடையாது. ஆனால் இந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடிய சில குறையாடுகளையும் சொல்வது எதிர்காலத்திலே நன்மையாக அமையும் என்ற நோக்கத்தில் சொல்ல விழைகிறேன். போலீஸ் துறை என்ற பெயரால் பல இடங்களில் போலீசார் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பொதுமக்களுக்கும், போலீஸ்காரர்களுக்கும் இடையே உறவு முறையில் வேகமாக பகைமை வளர்ந்து வருகிறது; கிராமங்களிலேயும், நகரங்களிலேயும் இப்படிப்பட்ட பகைமை வளர்ந்து வருகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் உயர்ந்த போலீஸ் அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு, அந்தப் பகைமையைக் குறைத்து, பொதுமக்களைப் பாதுகாக்கின்ற துறையாக இந்தக் காவல்துறையை வளர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒன்று.

இரண்டாவதாக, போலீசுக்கு ஆள் எடுக்கிறார்கள். 300 ஆட்களை எடுக்க வேண்டுமென்றால், வேலையில்லாத தினட்டாட்டத்தின் காரணமாக 30,000 பேர்கள் அங்கே வருகை தருகிறார்கள். இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் வருகின்ற காட்சியாக இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் 30,000-க்கும் மேற்பட்ட அளவில் வருகின்ற பொழுது, அந்த இளைஞர்களை எப்படி ஒழுங்குப்படுத்துவது, எப்படி வரிசைப்படுத்துவது என்பதைப் பற்றிக் கடைப்பிடிப்பதற்குப் பதிலாக ஒரே அவியலாகக் குவித்து, இறுதியில் கட்டுக்கடங்காமல் லத்தி சார்ஜ் செய்து, அடித்து, பல இளைஞர்கள் மண்டை உடைந்து, கால் உடைந்து ஊருக்குத் திரும்புகின்ற காட்சி நடைபெறுகிறது. சென்ற ஆண்டில் நமது சென்னையிலே நடந்து, அதுபற்றிப் பேசப்பட்டது. சமீபத்தில் திருச்சிலேயும் இதே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்க

1986 மே 5]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

சிறுது. எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் ஏற்படா வண்ணம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். வருகின்ற இளைஞர்களை இந்தக் குழப்பத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். 300 பேர்கள் தேவை என்றால் அதற்குத் தகுந்தாற்போல்தான் அழைப்பும் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர இப்படித் தமிழகம் முழுவதும் உள்ளவர்களுக்கு அழைப்பு கொடுத்து, 30,000 பேர்கள் வந்து, அவர்கள் தங்குவதற்கோ, திரும்பி ஊருக்குப் போவதற்கோ பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல. இதை எதிர் காலத்திலே ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அன்டர்செபிரிப்டி வழக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், குற்றம் செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது இது ஒரு வியாபாரம் போல் மாற்றப்படுகிறது. யாராவது ஒரு மனு போட்டால் அதை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கே ஏதோ செய்து அவர்களை ஜாமீனில் விட்டு விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட தேதியைச் சொல்லி அன்றைக்கு அவர்களை வரச்சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். பத்து ஈரங்கிகள் நடக்கும்; பிறகு அங்கே சமாதானம் நடக்கும், எனவே, நான் கேட்பதெல்லாம், எந்தப் பகுதியிலே தவறு நடந்தாலும் உரியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் துறைக்கு அழகே தவிர, சமாதானம் பேசி, அதனால் வரும் தவறுகளின் காரணமாக காவல்துறைக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகரங்களிலேயும், கிராமங்களிலேயும் வழக்குகள் போகின்றன. யார் வழக்கு கொடுத்தாலும் சட்டப்படி, வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டு, இரகீது கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கொஞ்ச காலம் அந்த முறையைக் கையாண்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பெரும்பகுதியில் அந்த முறை கடைப்பிடிக்கப்படு வதில்லை. வழக்கு வாங்குவதில் இரண்டு குரூப்புகள் இருக் கின்றன. ஏட் இருப்பார், இன்னொரு பக்கம் ரைட்டர் இருப்பார். இவர் முன்னால் வாங்குவதா, அவர் முன்னால் வாங்குவதா என்ற பிரச்சனை நடக்கும். பிறகுகூட அதை வாங்குகிறார்களே தவிர, அதைப் பதிவு செய்வதில்லை. இரகீது கொடுப்பதும் இல்லை. இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1986 மே 5]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஒருவன் திருடி விட்டான் என்ற புகார் வந்தால், அவனை 3 நாட்கள் வரையில் தேடுவார்கள், அதற்குள் அவன் கிடைக்கவில்லை என்றால், அவனுடைய மனைவி, அவனுடைய குழந்தைகள், அவனுடைய அம்மா, அப்பா ஆகிய எல்லோரையும் கொண்டு போய் ஸ்டேஷனில் வைத்துவிடுகிறார்கள். ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், அந்தப் பெற்றோர்களிடம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், உங்கள் மகனைக் கொண்டு வந்து ஒப்படையுங்கள் உங்களை விட்டு விடுகிறோம் என்று இந்த நிலையில் நடப்பது நல்லது அல்ல. எனவே, யார் தவறு செய்தாலும் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து தண்டிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் தவிர, குடும்பத்தையே அலைய விடுவது நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகை திருட்டுக்களைப் பொறுத்தவரையில் பார்த்தால், பலயிடங்களில் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்கும் திருட்டுப் போகிறது; பத்து ரூபாய்க்கும் திருட்டுப் போகிறது. ஆனால் திருட்டுப் போகும் இந்த நகைகளெல்லாம் உண்மையிலேயே அந்த நகை முழுமையும் கிடைப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சிலயிடங்களிலே முழுமையாகக் கிடைக்கின்றன; சிலயிடங்களிலே கோர்ட்டில் போய் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போனால் பாதி கிடைக்கிறது, பாதி கிடைக்கவில்லை. இது என்ன என்று கேட்டால், நாங்கள் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையில், திருட்டு கொடுத்தவர்களுக்கு முழுமையாக அவைகள் கிடைப்பதில்லை. இது முழுமையாகக் கிடைக்க, ஏதாவது நகை கிடைத்தவுடன், இது ஒரு பவுன் தோடு, இது அரை பவுன் மோதிரம் என்று அப்படியே அச்சிட்டு அந்தத் திருட்டுக் கொடுத்தவர்களுக்கு ஒரு கடுதாசி கொடுத்து விட வேண்டும். அந்தக் கடுதாசியை வைத்து அவர் கோர்ட்டிலே பெறவேண்டும். அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதைப்போல, விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப்புறங்களிலே சட்டக்கூலி கேட்கிறார்கள். சட்டக் கூலியே தஞ்சை மாவட்டம் தவிர வேறு எந்த மாவட்டத்திலேயும் கிடைக்கிறதே இல்லை. 8, 10 ரூபாய் கிடைப்பதில்லை, 5, 4 ரூபாய் என்றுதான் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலேயெல்லாம் கிடைக்கிறது. ஆனால், சட்டக்கூலி வாங்கிக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, இப்படிச் கூலி கேட்கிற அவர்களுக்குப் பாதகமாக, நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் காவல்துறை பலயிடங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் போக்க வேண்டும். அந்தப் பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்; அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெண்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்து போலீஸ் நிலையத்திலே வைக்கக்கூடாது என்று சட்டம்கூட இருக்கிறது. ஆனால் அதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா? கடைப்பிடிப்பது கிடையாது. பலயிடங்களில் பார்த்தால் பெண்கள் காவல் நிலையத்திலேயே கற்பழிக்கப் பட்டார்கள் என்று பத்திரிகையிலே வருகிறது. இப்படிப் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. நான் மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் சொல்லவில்லை. இதை யெல்லாம், தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வதோடு, தவறு செய்கிறவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சூப்ப்கோணத்தில் கல்லூரியிலே ஒரு மாணவன் தகராறு காரணமாக காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. கேட்டால், தற்கொலை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கொலை நடந்து மறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எப்படி தற்கொலை செய்ய முடியும்? எப்படி கயிறு கட்டி சாக முடியும்? இப்படி போலீஸ் நிலையத்தில் வைக்கப் பட்ட அந்த கைதியை அடித்து கொன்றதுடன், அவன் துக்கு போட்டுக் கொண்டான் என்று கூறுவது சரியில்லை.

[திரு. பொ. உத்திரபதி]

[1986 மே 5]

(பிற்பகல் 12-30)

சீர்காழி தாலுக்காவில் ஒரு முஸ்லீம் அம்மையார் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். அதிலே ஒரு ஹரிஜன மூர்த்தி கைது செய்யப்படுகிறார். அவர் அடிக்கப்பட்டு செத்ததற்கு தஞ்சை மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள் மருத்துவமனையில் அவன் இறந்துவிட்டதாக சொன்ன பிறகு அவனுடைய தந்தையிடம் அவனை ஊருக்கு கொண்டு போக வேண்டுமானால் ரூ. 2,000 செலவாகும் என்று கூறி அங்கேயே புதைத்துவிட்டார்கள். இன்னும் விசாரணையில் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி காரியம் நடக்கக்கூடாது. உண்மையை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாயவரம் டி.எஸ்.பி. எல்லைக்குள் பல வழக்குகள் மறைக்கப் படுகின்றன. சமீபத்தில் ஒரு கொலை நடந்து மறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இவற்றை பெரிய அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம், இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர் நீதிமன்றத்தில் 3 குற்றவாளிகள் வழக்கு மன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டனர். இது நடைமுறையிலே இருக்கின்ற விஷயம். போலீஸ்காரர்கள் அந்த கோர்ட்டில் புகுந்து அந்த 3-ல் ஒருவர் ஜெயராமன் என்பவரை அடித்து இழுத்துப் போகிறார்கள். வழியில் இருந்த அவருடைய தங்கை ஜெயலட்சுமியை 2442 ரூபாய் உள்ள தனியார் வேனில் கடத்திச் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்ற வேண்டும். இது கோர்ட்டை அவமதிப்பது ஆகாதா என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

அடுத்து வேதாரணியத்தில் கருப்பம்புலம் என்பது ஒரு பெரிய ஆதிக்க சக்தி உள்ள இடம். எங்கள் கட்சிக்காரர் சா. கி. முருகையன் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் நின்றார்கள். சிதம்பரம் மகன் பால்கர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், அந்த ஹரிஜன குடும்பத்தை அடித்து, அவர்கள் மீது வழக்கு போடுகிறார். வழக்கை எடுக்கவில்லை. நான் போய் வழக்கை எடுக்கச் சொன்னேன். வேதாரணியம் காவல் துறையும் டி.எஸ்.பி. சொல்கிறார். அந்த ஊரிலே யாரும் சாட்சிக்கு வரமாட்டார்கள். சாட்சிக்கு வந்தால் அந்த ஊரிலே

1986 மே 5]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

யாரும் இருக்க முடியாது. சாட்சி இல்லாமல் நான் எப்படி வழக்கு போட முடியும் என்றார். நான் 'நீங்கள் வழக்கு போடுங்கள்', என்று சொல்கிறேன். இதற்கு பிறகு அவரிடமிருந்து 7 ஆடுகள், 10 மூட்டை நெல், ஒரு செனை மாடு, 45 குறுநிலம் சவுக்கு மரம் எல்லாம் வெட்டியாகிவிட்டது. இதுவரையில் 7 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். பாக்கி பேர் மீது நடவடிக்கை இல்லை. தமிழகத்தில் பேர் பெற்ற இடம் கருப்பம்புலம். அதிகக் சக்திகளுக்கு காவல் துறையினர் தலை வணங்காமல் நியாயத்திற்கு ஏழை எளியவர்கள் பக்கம் நிற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாதிக்கப்பட்ட சிதம்பரம் பொருள்களை மீட்டுக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து பட்டுக்கோட்டை தாலுக்கா கரிசைக்காடு. ஒரு ஹரிஜனப் பையனும் வேறு ஜாதி இந்துப் பெண்ணும் போய் ரிஜிஸ்டர் மேரேஜ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இதற்காக பெரும்பகுதி பேர் திரண்டு ஊரில் அவர்களை விரட்டி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் காவல் துறையில் நடவடிக்கை இல்லை. காவல் துறையின் கை கட்டப் பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக விசாரிக்க வேண்டும்.

அடுத்த கோரிக்கை. முத்துப்பேட்டை சர்க்கிள் அலுவலகம் பொறுப்பில் 7 காவல் நிலையங்கள் உள்ளன. முத்துப்பேட்டை சர்க்கிள் நிலையத்தை பிரித்து கோட்டூரில் ஒரு சர்க்கிள் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொரடாச்சேரி, வடபாதிமங்கலம், கூத்தா நல்லூர் காவல் நிலையங்கள் டி.எஸ்.பி. அலுவலகம் கீழ் தஞ்சை திருத்துறைப்பூண்டி உள்ளது. சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கொரடாச்சேரி மேல தஞ்சை உட்பட்ட பகுதியில் இருக்கிறார். எனவே இந்த காவல் நிலையத்தை மேல தஞ்சையுடன் மன்னார்குடி டி.எஸ்.பி. யுடன் இணைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது பொது மக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1986 மே 5]

அடுத்து தியணைப்பு நிலையம். இப்போது இருக்கின்ற வண்டிகள் எல்லாம் பெரும்பகுதி பைப் சரியாக இல்லை என்பதால் ஸ்டார்ட் பண்ண மாட்டேன் என்கிறது. மன்னார்குடியில் பல ரிப்பேர் இருக்கிறது. சீர்படுத்தணும் என்றால் கவரன்மெண்ட் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்கிறார்கள். எப்போது கவரன்மெண்ட் அனுமதி வாங்குவது, எப்போது எரிகின்ற வீட்டை அணைப்பது? எனவே உடனே அனுமதி வழங்கி சீர்செய்ய வேண்டும். திருத்துறைப்பூண்டிக்கு தியணைப்பு நிலையம் கேட்டிருந்தேன். இடம் கேட்டார்கள். இடமும் வாங்கி கொடுத்திருக்கிறோம். பொது மக்கள் மூலமாக, சர்வ கட்சி, ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் எல்லோரும் சேர்ந்து கமிட்டி போட்டு இடமெல்லாம் வாங்கி கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த மாதக் கடைசியில் வண்டி கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி தெரிவித்து இந்த மாதத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து 700 காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு கட்டாய ஓய்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த மனுக்களை எல்லாம் மனிதாபிமான அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினர் சில கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனமாகக் கேட்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். காவல் துறையினருக்கு 20 நாட்கள் இருந்த விடுப்பு இப்போது 12 நாட்களாகக் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இரவும் பகலுமாக அவர்கள் மனைவி, குழந்தைகளைப் பிரிந்து விட்டு பொதுச் சேவையில் ஈடுபடுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு 20 நாட்கள் அந்த லீவை வழங்க வேண்டும்.

உணவுப்பண்டங்கள் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் 24 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. அது இப்போது 12 கிலோவாகக் குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் 24 கிலோ அவர்களுக்கு வழங்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதேபோல் காவல் துறையில் உள்ளவர்களின் குடும்பத்தில்

1986 மே 5]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

உள்ளவர்களுக்குத் தகுதி அடிப்படையில் வேலை கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

காவலர்களுக்கு 20 யூனிட் மின்சாரம் இலவசமாகக் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அது வழங்கப்படவில்லை. இன்மேலாவது அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அதனை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உதவி ஆய்வாளர்களுக்கு மேலே இருக்கும் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் வாகனம் வைத்துக்கொள்ள பெட்ரோல் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் காவலர்களுக்கும், தலைமைக் காவலர்களுக்கும் அது வழங்கப்படவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மழைக் காலத்தில் காவலர்களுக்குக் கோட் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது கடுமையான மழை வருகிறது. கடுமையான வெள்ளம் வருகிறது; புயல் வருகிறது. அப்போது காவல் துறையினரை அந்த இடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். சாதாரண டிராஸ்லோடு அவர்கள் அங்கே போய் பணியாற்ற முடியாது. எனவே அவர்கள் அனைவருக்கும் மழைக் கோட் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இதே சட்டமன்றத்தில் அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கொடுப்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. அதையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 20 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆனால் அவர்களுக்குத் தகுதி அடிப்படையில் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பெரிய அதிகாரிகளுக்கு யார் தேவைப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இந்த 20 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆனால் பதவி உயர்வு வழங்கப்படுவதாகத்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1986 மே 5]

தகவல் இருக்கிறது. எனவே உண்மையிலே 20 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கு அந்த சர்வீஸ் அடிப்படையில் அதைக் கொடுக்க வேண்டும்.

சென்னை மாநகரில் முக்கியமான அலுவல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் காவலர்களுக்கு இப்போது 24 மணி நேரத்திற்கு 6 ரூபாய்தான் படி வழங்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு கோட்டையிலே வேலை செய்பவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அநேகமாக நாம் வருவதற்கு முன்பாகவே வருகிறார்கள். நாம் போன பிறகுதான் போகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு இவ்வாறு 6 ரூபாய் என்று வழங்குவதற்குப் பதிலாக ஒருநாள் ஊதியமாக வழங்குவதற்குரிய வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவலர்களுக்குச் சங்கம் வைக்க உரிமை கோரி பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். போராட்டம் எல்லாம் முன்பு நடந்திருக்கிறது. அதனால் பல காவலர்கள் கூட பாதிக்கப்பட்டார்கள். மேற்கு வங்கத்தில் காவல் துறையினருக்குச் சங்கம் வைக்க உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி அவர்கள் சங்கம் வைக்க அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக பல்வேறு உரிமைகளை அரசாங்கத்திடமிருந்து கோரிப் பெற உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பெரிய அதிகாரிகளுக்கு ஸ்பெஷல் ட்யூட்டி என்ற வகையில் காவலர்களை அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏன் இருக்க வேண்டும்? மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு கூட இதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு உதவிக்கு வேண்டுமானால் வேறு ஆட்களைப் போட்டுக் கொள்ளட்டும். அவர்கள் தான் அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்களே, தேவையானால் வேறு ஆட்களை அவர்கள் நியமித்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் காக்கிச் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு போய் பெரிய அதிகாரிக்கு கத்தரிக்காய், முருங்கைக்காய் வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட வகையில் பெரிய

1986 மே 5]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதிகாரிகள் அவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பெரிய அதிகாரிகளும் காக்கிச் சட்டைதான் போடுகிறார்கள், இவர்களும் காக்கிச் சட்டைதான் போடுகிறார்கள். அந்தக் காக்கிச் சட்டை என்பதற்குக் கூட மரியாதை இல்லாமல் இவ்வாறு பெரிய அதிகாரிகள் செய்யக் கூடாது. அந்தப் பெரிய அதிகாரிகளுக்குத் தேவை என்றால் 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் கொடுத்து வேறு சம்பள ஆட்களை வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது அரசாங்கத்தின் மூலமாகவே அவர்களுக்கு பியூன் போன்றவர்களை நியமித்துக் கொடுக்கலாம். காவல் துறையினருக்கு ஸ்பெஷல் டியூட்டி என்ற வகையில் அங்கே அனுப்பி பெரிய அதிகாரிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லக்கூடாது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதே சட்டமன்றத்தில் இதுபற்றிப் பேசப்பட்டு அமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு காவலர்களை பெரிய அதிகாரி வீட்டுக்கு அனுப்ப மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். எனவே அந்த ஸ்பெஷல் டியூட்டி என்பதை உடனடியாக எடுத்துவிட வேண்டும். அடுத்து காவலர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவற்றில் மழைக் காலத்தில் ரொம்பப் பேர் குடியிருக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எல்லா மழைத் தண்ணீரும் அப்படியே உள்ளேயே கொட்டுகிறது. ரிப்பேர் பண்ணுவதே கிடையாது. அந்த அடிப்படையில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக மண்ணடி காவல் குடியிருப்புகள் அப்படித்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் குடிதண்ணீரும் கிடையாது. மின்சாரமும் கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் கவனித்து அரசு முழுமையாக அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று அரசுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதேபோல காவல் துறையினரையும் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், மகாத்மா காந்தி என்றைக்கு நள்ளிரவில் ஒரு பெண் தன் தாய் வீட்டிலிருந்து எல்லா நகைகளும் போட்டுக் கொண்டு தன் வீட்டிற்கு பயம் இல்லாது போகக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உண்டாகிறதோ அன்றதான் முழுமையான சுதந்திரம் என்று சொன்னார்களே, அதுபோல என்றைக்கு தமிழகத்தில்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1986 மே 5]

ஒரு நல்ல பெண் அப்படி போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறதோ அன்றுதான் காவல் துறை தமிழகத்தில் சிறப்பாக செயல்படுகிறது என்று பொருள் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு இன்றைக்கு அப்படி நல்ல பெண்கள் நள்ளிரவில் வெளியே போக முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு உண்மையான குற்றவாளிகள் பணம் வைத்திருந்தால் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. காவல் துறையின் பெரிய அதிகாரிகளை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் பணம் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, யார் குற்றவாளிகளோ அவர்களைப் பிடித்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, பணம் படைத்தவர் என்பதால் தப்பிக்க விடக்கூடாது. இன்றைக்கும் கையில் 5 லட்சம் இருந்தால் ஒரு கொலையே செய்துவிட்டு தப்பித்து விடலாம் என்ற மனோபாவமே வளர்ந்து வருகிறது. இதைப் போக்க எதிர் காலத்திலாவது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், ஏழை எளிய மக்கள் போராதக் கூடிய நேரத்தில் காவல் துறையினர் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக முதலாளிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுப்பது, அந்த மக்களுக்கும் போலீசாருக்கும் இடையே ஒரு விரோத மனப்பான்மையான எண்ணம் வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, அதைத் தடுப்பதற்கு பெரிய அதிகாரிகளும், அமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு அரசின் போலீஸ் கொள்கை தவறானது என்பதைத் தெரிவித்து வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. கு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு காவல் துறை மற்றும் தமிழ்நாடு தீ அணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற அனுமதி தந்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

குறிப்பாக இன்றையதினம் பேசுகிற நேரத்தில், ஒவ்வொரு மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களும் காவல் துறையின் மீது குற்றங்களைச் சுமத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்திய வரலாற்றிலேயே தமிழக வரலாற்றிலேயே இதுவரை எத்தனையோ கட்சிகள் ஆட்சி நடத்தி வந்தாலும், காவல் துறையில் தலையீடே இல்லாத ஒரு ஆட்சி, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் இந்த ஆட்சியில்தான் என்பதை இந்த உலகம் அறியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே அவைக்கு நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுகின்ற அமைச்சர்களானாலும், சட்டமன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும், இந்தத் துறையின் நடவடிக்கைகளில் நாங்கள் தலையிடுவதே இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே அனைவரும் ஒத்துக் கொண்டேயாக வேண்டும். குறிப்பாக இதை பல காங்கிரஸ் நண்பர்களும் என்னிடத்திலே தமாஷாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே தான், காவல் துறையில் தலையீடு இல்லாத ஒரு அரசு நடந்து வருகிறது என்று மனம் திறந்து என்னிடத்திலே பாராட்டியிருக்கிறார்கள், அதை நான் காது கொடுத்துக் கேட்டிருக்கிறேன் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அந்த அடிப்படையில்தான் இன்று வரையில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது என்பதையும் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழக காவல் துறை என்றாலே இந்தியத் துணைகண்டம் முழுவதும் ஒரு தனி மதிப்பு, மரியாதை நிலவி வருவதை பல உறுப்பினர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறார்கள். விளக்கமாகப் பேசியும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு மரியாதை, மதிப்பு இருப்பதற்குக் காரணம் தமிழக காவல் துறையின் அதிகாரிகள் மீது அவர்கள் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கை தான் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்போதும் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்கள் தமிழக காவல் துறையினர் என்ற காரணத்தினாலே தான், மதிப்பிற்குரிய, மரியாதைக்குரிய பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் சொந்த பாதுகாப்பிற்காக தமிழக காவல் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் நியமிக்கப்

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

[1986 மே 5]

பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய துணை ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் அதேபோன்று தமிழக காவல் துறையின் அதிகாரிகள் தாம் பாதுகாவலர்களாக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாபிலே கலவரம் நடந்தபோது மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணை கண்டத்திலே வேறு எங்கு அடக்க முடியாத கலவரம் நடந்தாலும் அங்கே நம்பிக்கையோடு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்ற காவல் துறையினர், மைய அரசால் முழு நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற காவல் துறையினர், தமிழக அரசின் காவல் துறையினர் தாம் என்பதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல இன்றையதினம் காவல் துறையிலே இருக்கின்ற உயர் அதிகாரிகளை தேர்வு செய்கின்ற நேரத்தில் அரசின் ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்களின் எந்தவிதமான தலையிடும் இல்லாமல், தேர்வுக்கு வந்தவர்களை தகுதி அடிப்படையிலே, திறமை அடிப்படையிலே தேர்வு செய்யப்படுகின்ற ஒரு துறையாக அது தமிழகத்திலேதான் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல் துறையில் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களைப் பார்த்தால் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் இப்படி அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், கட்சி சம்பந்தப்படாதவர்களும் அதில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தேர்வு செய்கிறபோது தலையிடு இல்லாமல், தகுதியின் அடிப்படையில் அதிகாரிகள் தேர்வு செய்கிற ஒரு முறை தமிழகத்தில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே நடந்து வருகிற பல்வேறு தவறுகளை காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் சொன்னார்கள். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் கடத்தல் சக்தவர்த்தி என்று பெயர் பெற்ற சோப்ராஜ் சிறையிலிருந்து தப்பித்துச் சென்றான். பத்திரிகையில் பார்த்தோம், உலகம் முழுவதும் இதுபற்றி தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பவம் டெல்லி திறார் சிறைச்சாலையில் நடைபெற்றது. அந்தச் சிறைச்சாலையாருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறது என்பதை நயவுசெய்து அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

திருமதி டி. யசோதா : தலைவர் அவர்களே, டெல்லி சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்பித்து விட்ட பிறகு, அங்கே யிருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் திறமையாக செயல்பட்டு மறுபடியும் அவரை பிடித்து உள்ளே அடைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. கு. சின்னசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கேயிருந்து தப்பித்துச் சென்ற நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்பதைத் தான் குறிப்பிட்டேன். அடுத்து, காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அதனை நாடிச் செல்கிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தால், காவல் நிலையத்தில் ஏதாவது ஒரு சம்பவம் என்றால், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அங்கே போகிற நிலைமை இருக்கிறது. சில நேரங்களில் நாம் செல்கிற காரியம் நடக்கும். சில நேரங்களில் கோரிக்கை உண்மைக்குப் புறம்பானதாக இருந்தால் நடக்காமல் இருக்கும். ஆகவே கோரிக்கை நிறைவேற்றவில்லையே என்ற ஆத்திரத்தில் தான் இங்கே பேசி தீர்த்துக் கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தமிழகத்தில் இருக்கிற எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அவற்றை பாதுகாக்கிற பொறுப்பு காவல் துறைக்கு இருக்கிறது. மின்துறையில் மின்சாரத் திருட்டு நடைபெற்றால் அவர்கள் உடனே காவல் துறையைத்தான் நாடுகிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன்களை கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்களும் காவல் துறையைத் தான் நாடுகிறார்கள். அதேபோல வருவாய்த் துறையில் வரி வசூலிக்கிற நேரத்தில் காவல் துறையைத்தான் அவர்களும் நாடுகிறார்கள். இப்படி நடக்கிற ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின் போதும் ஏற்படுகிற விளைவுகளுக்கு காவல் துறை தான் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. வரி வசூல் செய்கிறபோது தகராறு அல்லது வேறு ஏதாவது சம்பவம் நடந்துவிட்டால் முதலாவதாக குற்றம் சாட்டப்படுகிற நிலையில் காவல் துறை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையான இன்றைக்கு தமிழக காவல் துறைக்கு இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

[1986 மே 5]

இன்றையதினம் ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் ஒரு ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் ஒரு டீசல் ஜீப் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது ஒரு வேன் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே சொல்கிறபோது சர்க்கிளுக்கு ஒரு வாகனம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றையதினம் மக்கள் தொகை அதிகமாகியிருக்கிறது. அதேபோல பிரச்சனைகளும் அதிகமாகி இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் காவல் நிலையத்திற்கு ஒரு ஜீப் அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விளக்கக் குறிப்பில், அரசு மேலும் ரூபாய் 350 இலட்சம் செலவில் 150 காவல் நிலையக் கட்டடங்களையும், ரூபாய் 331.71 இலட்சம் செலவில் 25 காவல் நிலையக் கட்டடங்களையும் கட்ட தீர்மானித்துள்ளது என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றை கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பெரியார் மாவட்டத்தில் கடத்தூர் என்ற ஊரில் ஒரு காவல் நிலையம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற காவல் நிலையம். அதற்கு சொந்த கட்டடம் கிடையாது. 1977 ஆம் ஆண்டில் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக ஆனதிலிருந்து நான் இதுகுறித்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதுவரையில் கட்டடம் கட்டப்படவில்லை. ஆகவே இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற கட்டடங்களில் அதுவும் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அந்த ஊர் சாதாரண கிராமம். குடியிருப்பதற்கு வீடு கூட கிடையாது. காவல் நிலையம் இப்போது இருப்பது சின்ன சிமென்ட் கொட்டகை போல இருக்கிறது. சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சற்று உயரமானவராக இருந்தாலும் தலையில் இடித்துக்கொள்கிற நிலைமை இருக்கிறது. வெயில் நேரங்களில் யாரும் உள்ளே உட்கார முடியாது. ஆகவே கடத்தூர் காவல் நிலையத்திற்கு சொந்தக் கட்டடம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

(பிற்பகல் 12-50)

அடுத்து, பெரியார் மாவட்டத்தில் இராயர்பாளையம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. இராயர்பாளையம் பகுதியில் திருடுவது என்பது இன்றைக்கு நேற்றல்ல, 50, 60 ஆண்டு காலமாக அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் திருட்டுத் தொழிலைத்தான் அதிகமாக செய்து வந்தார்கள். அந்தப் பகுதியில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறி இருந்தோம். அங்கே ஒரு புறக் காவல் நிலையம் இருந்ததை, இன்றைக்கு காவல் நிலையமாக மாற்றம் செய்து தந்தமைக்கு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மரியாதைக்குரிய இங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது இராயர்பாளையம் பகுதிக்கு நீங்கள் நேரடியாக வாருங்கள். நேரடியாக வந்து அவர்களோடு பேசி, அவர்களைத் திருத்துவதற்கு ஏதாவது முயற்சியை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்பு, அந்தப் பகுதியிலே கல்விக்கூடங்கள் ஏற்பட்டன. 1977 வரை அங்கே எந்த ஆரம்பக் கல்வி நிலையமும் கிடையாது. அதற்குப் பின்புதான் ஆரம்பக் கல்வி நிலையங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. அதற்குப் பின்புதான் சத்துணவுக் கூடம், பள்ளிக் கட்டிடம் எல்லாம் கட்டித் தரப்பட்டது. ஓரளவிற்கு அங்கே உள்ள மக்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் திருந்தி இருக்கிறார்கள். கல்வி அறிவு வளர்ச்சியை வளர்த்திருக்கிறார்கள். மரியாதைக்குரிய பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உதவியோடு, கடந்த ஆண்டு அங்கே மாணவர்கள் தங்கும் விடுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 10, 15 பேர்கள் தற்போது படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பகுதியில் இருந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் பல குற்றங்களைச் செய்து கொண்டு வந்தவர்கள், அந்தக் குற்றங்களை அவர்கள் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அந்தப் பெரும்பகுதி குற்றங்களை, கொள்ளைக்

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

[1986 மே 5]

குற்றங்களைச் செய்பவர்களுக்கு ஜாமீன் எடுப்பதற்கு வழக்கறிஞர்கள் தயவுசெய்து செல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தீயணைப்பு நிலையங்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே கொடுக்கிற நேரத்திலே கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள சத்தியமங்கலம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டமாக இருக்கின்ற காலத்திலேயே, அங்கே சத்தியமங்கலம் தனி தாலுக்காவாக பிரிக்கப்பட்டு அங்கே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் தொடங்கப்படவில்லை. கோபியிலேயிருந்து, தாளவாடி வரை செல்ல வேண்டும் என்றால், நிச்சயமாக அங்கே இருக்கின்ற, கோபியிலே இருக்கின்ற தீ அணைப்புத் துறையால் செல்வது என்பது நடைபெற முடியாத காரியம். ஆகவே கோவையிலே இருக்கின்ற சத்தியமங்கலம் என்பதை மாற்றி, பெரியார் மாவட்டத்தில் இருக்கிற சத்தியமங்கலத்திற்கு இந்த ஆண்டு தீ அணைப்பு நிலையம் ஒன்றினைத் தயவுசெய்து உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்தத் தீயணைப்புத் துறையிலே இருக்கின்ற அந்த வண்டிகள் எல்லாம் மிகவும் பழமையானவையாக இருக்கின்றன. அவைகளை மாற்றி, புது வண்டிகளாக அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த பழைய வண்டிகள் எல்லாம் போதும்போது பாதி வழியிலேயே நின்றுவிடுகின்றன. போதும்போது நின்றுவிட்டால், செல்ப போட்டால்கூட அதை எடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே இந்த வண்டிகளை எல்லாம் நல்ல கன்டிசனில் வைப்பதற்கு உரிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தக் காவல் துறையில் குற்றப் பிரிவு, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்குப் பிரிவு என்று இரண்டு பிரிவுகளாக வைத்திருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் பொது மக்கள் யாரிடத்திலே எந்த இடத்திலே எந்தப் புகாரை கொடுப்பது என்பதுகூட தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே காவல்

1986 மே 5]

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

நிலையத்தில் உள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் ஆகிய இரண்டு பேரும், 'லா அன்ட் ஆர்டர் மற்றும் கிரைம்' ஆகிய இரண்டு வேலையையும் ஒருவரே பார்க்கின்ற நிலைமை வர வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஜெயிலில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கைதிகளை அடைக்கிறார்கள். அவர்களை கோர்ட்டுக்கு விசாரணைக்காக அழைத்து வருகிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் காவல் துறையில் குறைவான ஆட்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே போதிய அளவிலே இல்லாத நிலைமையில் அவர்கள் வெளியிலே பந்தோபஸ்துக்குச் செல்லுகின்ற நேரத்திலே இவர்களை அழைத்துச் செல்ல ஆட்கள் இல்லை என்று சொல்லி, அழைத்து வருவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. இதனால் வாய்தாக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஜெயிலில் இருக்கின்ற குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றவாளிகளை அழைத்து வருவதற்கு தனியாக ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. காவல் துறையினர் இருக்கின்ற குடியிருப்பு களில் குடிநீர்ப் பிரச்சனை அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட இடங்களில் காவல் துறையின் மூலமாக ஆழ் குழாய் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல் குறிப்பாக போலீஸ்காரர்கள் ரிடையர் ஆகி விட்டால், அதற்குப் பிறகு, அவர்கள் குடும்பம் நடத்துவதற்கு அவர்களால் இயலவில்லை. ஆகவே கீழ்மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் ஓய்வு பெறுகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு, தங்களுடைய வாழ்வை நடத்துவதற்கு, வங்கிகளின் மூலம் கடன் உதவி செய்தால், அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நடத்த ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே அவர்கள் வங்கிகளின் மூலமாக கடன்கள் பெறுகின்ற திட்டத்தை காவல் துறையில் உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் ஓய்வு பெற்றால், அவர்கள் சரியாக குடும்பம் நடத்துவதற்கான நிலைமைகள் இல்லை என்பதை அறிந்து,

[திரு. வே. கு. சின்னசாமி]

[1986 மே 5]

காவல் துறையில் மிகவும் அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கொண்டு, ஓய்வு பெறுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு வங்கிகளின் மூலம் குறிப்பிட்ட தொகையைக் கடனாகக் கொடுத்து, அதன் மூலமாக அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் க. நல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான காவல் துறை மற்றும் தீ அணைப்புத் துறையின் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது, பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என் நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே காவல் துறையினுடைய விரதச் செயல்களையும், சிறப்புகளையும், அநீதிகளையும், அப்டீழியங்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எடுத்துக் கூறி இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, இங்கே முதல்வரின் சிறப்புப் பரிசுகளைப் பெற்ற சிறப்புமிக்க, தீரமிக்க, வீரமிக்க காவல் துறை அதிகாரிகளை என் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சிறப்புமிக்க தமிழகத்தினுடைய காவல் துறை இன்று சிறுகச் சிறுக சீரழிந்து கொண்டு வருவதை உண்மையிலேயே நாம் ஒத்துக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். சிறப்பு ஒரு பக்கம் இருக்கின்றபோது, சிறப்பின்மை இருப்பதையும் நாம் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப்பார்த்து அந்தச் சிறப்புக்கு மட்டும் வழி வகுக்கின்ற ஒரு நல்ல முடிவினை எடுத்தாக வேண்டுமென்ற ஒரு காரணத்தினாலேதான் நாம் இந்த மானியக் கோரிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறோம். இங்கே, இந்தக் காவல் துறை சிறப்பிழந்து வருவதற்கு மிக மிக முக்கியமான காரணமாகக் கருதப்படுவது இங்கே பல ஆண்டு காலமாக திறமை மிக்க, சிறப்புமிக்க காவலர்களை நியமிக்காதது ஒரு காரணமாக இருக்கக் கூடும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். ஆகவே தமிழக அரசு விரைவில் திறமை மிக்க, நேர்மையான தேர்வானைக் குழு ஒன்றை அமைத்து இங்கே சிறப்பான, சிறமை மிக்க காவலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த மக்களுடைய

1986 மே 5]

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதுடன், அவர்களுடைய மானத்தையும் காக்க வேண்டுமென்று. இந்த வேளையிலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே தீ அணைப்புத் துறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் அந்தத் துறையில் சிறப்பு மிக்கவர்கள், மிகவும் சிறப்பான முறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் உள்ளபடியே அவசரத்துக்கு உதவக்கூடிய ஒரு துடிப்பான, அவசரத்துக்கு உதவக்கூடிய ஒரு மனப்பக்குவம் பெற்ற தீ அணைப்பு வீரர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்ற வாகனமும் பிற வசதிகளும் சரி, அவைகள் சிறப்பான முறையிலே இல்லை என்பது இங்கே எல்லோருடைய கருத்தாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்தத் தீ அணைப்பு வாகனங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த வாகனங்களெல்லாம் மிக மிக வயதானதாகவும், அவைகள் தள்ளிவிட்டால்தான் ஸ்டார்ட் ஆக முடியும் என்ற நிலையிலும் இருக்கின்றன. உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டால் எனது பெரம்பலூர் தொகுதியில் இருக்கின்ற தீ அணைப்பு நிலையத்தில் இருக்கின்ற வாகனத்தைப் பார்க்கின்றபோது, அங்குள்ளவர்களுக்கு அவசரமாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று உள்ளத் துடிப்பு இருந்தபோதிலும் அந்த வாகனம் ஒத்துழைக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய முடியாமல் தவிர்க்கின்ற நிலைமையை நானும் நேரிலே பார்த்திருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

இங்கே சிறப்புகளைப் பற்றி நாம் அதிகம் பேசவேண்டும்தான். காவலர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். பரிசுகளை வழங்க வேண்டும். அதேநேரத்திலே, பொறுப்புமிக்க அதிகாரிகள் நமக்கெல்லாம் எல்லா வகையிலும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய இந்தக் காவல் துறை அதிகாரிகள் அவர்களுடைய கடமையை மறந்து, நீதியை அங்கே இழந்து, அவர்கள் பணத்துக்கு அடிமையாகி பல இடங்களிலெல்லாம் காவல் துறையினராலேயே இந்த அநீதிகள் இழைக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்து மக்களிடையே இங்கே நிலவி வருவதையும் நாம் மறுக்க முடியாது காவல் துறையில் தவறுகள் செய்வதற்கும், அநீதி வழி நடப்பதற்கும் இந்தச் சமுதாயம்தான் பொறுப்பு என்று மாண்புமிகு

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

[1986 மே 5]

உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சீரிட முறையில் இங்கே அமைத்துக் கொடுப்பதும் இந்த ஆட்சியின் கடமையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இங்கே ஒட்டுமொத்தமாக சமுதாயம் தான் பொறுப்பு என்று கூறுவதை விட சமுதாயத்தில் ஒரு சில நடுநிலை இல்லாதவர்கள், நீதி மனப்பான்மை இல்லாதவர்கள், ஒழுக்கம் கெட்டவர்கள் காவல் துறையை கையில் பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் எண்ணம் போல் நடப்பதற்கு காவல் துறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது தான் உண்மை. ஆகவே, இங்கே அவர்கள் செய்கிற தவறுக்கு சமுதாயத்தின் மீது மொத்தமாக கூறுவது அவ்வளவு சாலச் சிறந்ததாக இருக்க முடியாது. இங்கே கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, முகமுடிக் கொள்ளை, வரதட்சிணைக் கொடுமை என்று ஒவ்வொன்றாக கூறிக் கொண்டு இருப்பதை விட எனது பெரம்பலூர் தொகுதியில் இருக்கின்ற பெரம்பர் காவல் நிலையம், அரும்பாலூர் காவல் நிலையம், மங்களமேடு காவல் நிலையம் இதுபோன்ற காவல் நிலையங்களில் நடைபெறுகின்ற, உண்மையில் நடந்த ஒரு சில உதாரணங்களை வைத்துக் கொண்டு இந்த காவல் துறையை எவ்வாறு சரி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு நாம் வரலாம் என்று இங்கே ஒரு சில உதாரணங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பெரம்பலூரில் காவல் நிலையம் இருக்கிறது.

*

*

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நேரடியாகத் தெரிந்து, புரிந்த தன்மையில் இருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே கொண்டு வரலாம். இந்த வழக்குகளுக்கு உள்ளே போகாமல் அவர்கள் அந்த குறைபாடுகளைக் கொண்டு வந்து சொல்லலாம். காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது குறைபாடுகளை, அவர்கள் குற்றங்களை இழைத்தால் அந்த குற்றங்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் அவர்கள் இப்படி எல்லாம் செய்தார்கள் என்றால் நாளைக்கு இல்லை என்று வந்து விட்டால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1986 மே 5] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இங்கே பேசியதை வைத்து யாரும் வழக்கு தொடுக்க முடியாது. இதுவே பத்திரிகையில் வருமானால், வெளியிலே சொல்லப் படுமானால் அதை வைத்து வழக்கு தொடுக்க உரிமை உண்டு. ஆக அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களைக் கேட்டால் இவர்கள் இல்லை என்று சொல்லி விசாரிக்கப் போகும்போது எதுவும் இல்லை என்று ஆகிவிட்டால் அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசிய பேச்சை வைத்து எந்த வழக்கும் யாரும் எழுப்ப முடியாது. ஆக அப்படிப்பட்ட தன்மையில் நாமே நம்முடைய கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பிறருடைய தன்மையும் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கும் ஆனால் வெளியே வழக்கு தொடுக்க, நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு ஆயுத்தமாக இருக்கும். அதை எல்லாம் எழுதி கொடுக்கலாம். அதைப்பற்றி நாம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அந்த குறைகளை, குற்றங்களைச் சொல்லலாம். சொன்னதாக தெரிகிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அந்த இடத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இல்லாதபோது இப்படி செங்கிரார், போகிரார் என்று சொல்லுவது எல்லாம் பொருந்தி வராது. இது நல்லது அல்ல. ஆகவே அந்தப் பகுதியை நீக்கி விடலாம். மற்றவற்றைச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

* *

அதை எல்லாம் நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

டாக்டர் க. நல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சம்பவங்களைப் பற்றி எல்லாம் அங்கே பாதிக்கப்பட்ட தம்பதிகள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாநில காவல் துறை தலைவர் அவர்களுக்கும், மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர் அவர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் எனக்கும் புகார் மனுக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவம் நடந்தது 21-1-1986. இன்றுவரை அதற்கு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இதை நான் ஏன் இந்த மன்றத் திலே கூற விரும்பினேன் என்றால், அவர்கள் அனுப்பிய புகார் மனுக்கள் எல்லாம் அந்த காவல் நிலையங்களுக்குச் சென்றாலும்,

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

[1986 மே 5]

அங்கு இருக்கிற காவல் துறை அதிகாரிகள்தான் விசாரணை செய்கிறார்கள். அவரே விசாரணை செய்கிறபோது அவர்கள் அந்தத் தம்பதியினரைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள், நீங்கள் என்ன புகார்கள் அனுப்பினாலும், அவைகளை எல்லாம் நாங்கள் தான் விசாரிப்போம். உங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் தொல்லைகளைக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே இன்றைக்கு நாங்கள் கொடுக்கிற வெள்ளைப் பேப்பரில் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்துவிட்டால், பிரச்சினை முடிந்தது, என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது, அந்தத் தம்பதியினர்கள் முதலமைச்சருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இதுபற்றி புகார் மனுவை அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் புகார் மனுவை உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகின்றேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதுபற்றி சொல்லிவிட்டதன் காரணமாக, அவரிடத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற அந்த புகார் மனுவை, பேரவைக் கூட்டம் முடிந்ததற்குப் பிறகு தருவார்களேயானால், அதன் மீது உன்னுறை செயலாளர் மூலமாக, உயர் அதிகாரிகள் மூலமாக, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று இந்த அவையில் உறுதிமொழி தருகிறேன்.

டாக்டர் க. நல்லமுத்து : நன்றி. இங்கே கற்பழிப்பு பற்றி முன்பே கூறிவிட்டேன். நான் கொலைகள் பற்றி கூற விரும்பவில்லை. இங்கே திருட்டைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். திருட்டிலே பல வகை உண்டு. பிக் பாக்கெட்டும் திருடு தான். வீட்டிலே கன்னம் வைத்துத் திருடுவதும் திருடு தான். வங்கிகளில் கொள்ளையடிப்பதும் திருடுதான்.

என்னுடைய பொம்பலார் தொகுதியிலே ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா இருக்கிறது அந்த வங்கியிலே பல கையாடல்கள் நடைபெற்றிருப்பதாக எனக்கு நிறைய புகார் மனுக்கள் வந்தன. வந்த மனுக்களையெல்லாம் 'தஞ் ப்ராப்பர் சேனல்' மூலமாக

1986 மே 5]

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

எந்த அளவிற்கு அனுப்ப முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு அனுப்பச் செய்தேன். அங்கே பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, காவல் துறை அதிகாரிகளிடம் மிகவும் பணிவோடு, இவற்றுக்கு எல்லாம் தயவுசெய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் அவர்கள் நான் கொடுத்த ஒரு சில புகார் மனுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே ஒரு புகார் மனு 23-3-1985-ல் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு டி.ஆர். போட்டது 29-11-1985. என்.ஆர்.ஐ. அக்கௌண்ட்டை மொஹமட் ஷரீப் என்பவர் வைத்திருந்தார். என்.ஆர்.ஐ. அக்கௌண்டி இருந்து ரூ. 28,000 களவாடப்பட்டு, கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மொஹமட் ஷரீப் மூலமாக ஒரு கம்பிளெயின்ட் கொடுக்கப் பட்டது. அந்த கம்பிளெயின்ட் மீது இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் எடுப்பார்களா என்ற நம்பிக்கையை இழந்து விடுகிற நிலைமையிருக்கிறது. அந்த வங்கியில் இதுபோன்ற நிறைய கையாடல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அங்கு வாகுர் என்ற பகுதியிலே இருக்கின்ற கீழ்ப்புலியூர் கிராமத்திலே சிலோன் அகதிகள் மத்திய அரசின் மூலமாக வங்கிக் கடன்கள் பெற்று, குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். 40, 50 பேர்கள் அதே வங்கியிலே தங்களுடைய சொந்த சேமிப்பாக ரூ. 10,000, ரூ. 15,000 என்ற அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்திலே அவர்கள் தேவைக்காக, விவசாயத்திற்கு அல்லது சொந்த செலவினங்களுக்காக எடுக்கின்றபோது அங்கே அவர் கையெழுத்து போட்டதுபோல் ஃபோரஜரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி நானே புகார் மனு அகே போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் அதற்கும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஏழை மக்கள், எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். இலங்கையிலிருந்து அகதி மக்களாக வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த போலீஸ் நிலையத்தின் மூலம் எந்தவித உதவியும் இல்லை. இதற்கு மனப்பிருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். நானும் அவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற முறையில் தான் இதைச் சொல்கிறேன். எனவே இதைக் குற்றச்சாட்டாக எடுத்துக் கொண்டுவிட வேண்டாம். உணர்வு பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

[1986 மே 5]

அதேபோன்று எத்தனையோ உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். கஷ்டப்படுகிற ஒரு ஹரிஜன் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டான். அந்த வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட வழக்கில் இன்னும் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையில், வழக்கு தொடர முடியாத நிலையிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-10)

அரும்பாலூர் போலீஸ் நிலையத்தில் நடந்ததைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். அரும்பாலூர் காவல் நிலையம் இனிமேலாவது சிறப்பாக செயல்பட வேண்டுமென்று நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இங்கே கூறுகிறேன். அரும்பாலூர் காவல் நிலையத்தில் கடந்த ஜனவரி மாதம் ஒரு முஸ்லீம் பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு போலீஸ் நிலையத்திற்கு எதிர்புறமே கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கு இதுநாள் வரையில் எந்தவிதமான வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. அது மூடி மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே அரும்பாலூர் காவல் நிலையத்தில் ஒரு சவரத் தொழிலாளர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கும் எந்தவிதமான வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

அருந்ததி இனத்தைச் சேர்ந்த அ. மெட்டீர் பெண் டிராக்டரால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அந்த சம்பவத்தைப் பற்றி மங்களமேடு காவல் நிலையத்தில் கம்பளெய்ன்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மங்களமேடு ஆய்வாளர் அதை விசாரிக்கிறார். ஒரு பண்ணையார் வீட்டுக்கு அவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் விசாரிக்கிறார். அந்தப் பெண் செத்துப் போயிற்று. 10 ஆயிரம் பணம் வாங்கிக் கொள் என்று காம்ப்ரமைஸ் செய்கிறார். இப்படியெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்களுக்குப் பாதுகாப்பே இல்லை. அரும்பாலூர் காவல் நிலையத்தில் ஒரு அரசியல் பின்னணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த வாரம் தமிழ்ச் செல்வன் என்ற பள்ளி மாணவனை அங்கே இருக்கின்ற அசிரியர்கள் அவன் உயர்சாதிப் பெண்ணைக் காதலித்தான் என்ற குற்றத்திற்காக அடித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். இதை யெல்லாம் பார்க்கின்ற போது நலிவுற்ற மக்களுக்கு எந்தவிதமான

1986 மே 5]

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

பாதுகாப்பும் இல்லை என்று சொல்வதைவிட அவர்களாலே மிகப் பெரிய தொல்லைகள் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அது இனிமேலும் நீடிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

மங்களமேடு சர்க்களைச் சேர்ந்த எசன் என்ற கிராமத்தில் அரிசனப் பெண் விறகு வெட்டச் செல்கிறார். விறகு வெட்டச் செல்கிறபோது ஒரு லாரி அடித்து செத்து விடுகிறார். அந்த லாரியின் பெயர் என்ன, நம்பர் என்ன, கலர் என்ன என்பதை அங்கே இருந்தவர்கள் குறித்து வைத்துக் கொண்டு அதை யெல்லாம் காவல் நிலையத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1985 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இது நடந்தது. ஆனால் இன்று வரை அந்த லாரியின் சொந்தக்காரர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக இறந்துபட்ட அரிசனப் பெண்ணினுடைய மகனை அழைத்துக் கொண்டு போய் அந்த லாரிச் சொந்தக்காரரிடம் விட்டு அவருக்கு மோடிவ் உண்டாக்கி பயமுறுத்தி வழக்கைப் பதிவு செய்ய முடியாத நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் இனிமேலாவது அந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரும்பாபூர் காவல் நிலையத்திலேயும் மங்களமேடு காவல் நிலையத்திலேயும் அந்தப் பகுதிகளிலே நடைபெறுகிற பல கொலைகள் மற்றவைகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். புகார் செய்யப்பட்டுப் பதிவு செய்யவில்லையா? அல்லது போலீசார் கொலை மற்றவைகளை யெல்லாம் கண்டுபிடித்து கொண்டு வந்து பதிவு செய்து அதன் மீது வழக்குத் தொடுத்தல் போன்றவைகளைச் செய்யவில்லையா? அவர்கள் பதிவு செய்யவில்லை என்று சொல்கிற அத்தகைய சூழ்நிலையில் மேல் அதிகாரிகள், காவல் துறை மாவட்ட அதிகாரிகள், மண்டல அதிகாரிகள் அளவிலே இருக்கிறார்கள் அந்தப் புகார்கள் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனவா? அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறதா? ஒரு குறிப்பிட்ட காவல் நிலையத்தில் இருக்கிறவர்கள் அசட்டையாகவோ அலட்சியமாகவோ வேண்டுமென்றோ பதிவு செய்யாமல் இருப்பார்களானால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற சூழ்நிலை மேல்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 5]

அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப் புகார்கள் செய்யப் பட்டதா என்ற விவரத்தை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் க. நல்லமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் புகார்கள் மீது எல்லாம் அந்தந்தக் காவல் நிலையங்களிலே அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக மேல் அதிகாரிகளுக்கும் அமைச்சர் பெரு மக்களுக்கும் புகார் மனுக்கள் எல்லாம் அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நண்பருடன் அந்த அருள்பாலூர் நகரத்திற்கு, நாங்களெல்லாம் வாகு சேகரிக்கச் சென்றோம். அந்த கான்டிடேட், எம்.எல்.ஏ. வாகிய நான் எல்லோரும் போனோம். அங்கே இரண்டு அரசியல் பிரமுகங்கள் எங்களை அந்த ஊரில் வாக்கு சேகரிக்க விடாமல் தடுத்து நிறுத்தி தாக்குவதற்கு முயற்சி செய்தார்கள். அவ்வாறு முயற்சி செய்த காரணத்தால் நாங்கள் முதலமைச்சர் உட்பட அனைவருக்கும் தந்தி கொடுத்திருக்கிறோம்; ரிட்டவாகவும் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். பல போராட்டங்களுக்கு இடையிலே அங்கே எஃப்.ஐ.ஆர். போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். ஆனால் அந்த எஃப்.ஐ.ஆர். பேரிலே இதுவரை ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால் இல்லை என்று நான் என் கூறுகிறேன் என்றால், மேற்கொண்டு அவர்கள் அதே தவறைச் செய்து எங்களுக்கு இன்னும் துன்பங்களை விளைவிக்கும் அந்த வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்கே இந்த நிலை என்றால் இங்கே சாதாரண மக்களுக்கு எவ்வாறு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை வினாவாக எழுப்ப விரும்புகிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. பாண்டிசங்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தமிழகத்தின் காவல் தெய்வம் தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் இப்பேரவை முன் வைத்திருக்கின்ற காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். “பேசவைக் காணாவிடத்து நெஞ்சாரவே புகழ்தல்” என்பதுதான் நண்பரைப் பற்றிப் புகழ்வதில் சிறந்த முறை என்று சொல்லுவார்கள்.

1986 மே 5]

[திரு. மு. பாண்டிரங்கன்]

நம்முடைய போலீஸ் நண்பர்கள் தமிழகமெங்கும் பரவியிருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மாமன்றத்திலே அவர்கள் செய்கின்ற நல்ல சேவைகளைப் புகழ வேண்டிய கடமை நமக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய காவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் நீண்ட நேடிய பெருமையுடையது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே மட்டுமல்லாமல், உலக நாடுகளிலே இருக்கின்ற காவல் துறைகளோடு ஒப்புமை கூறத்தக்க அளவிற்குச் சிறப்புமிக்க ஒன்றுதான் நம்முடைய காவல் துறை. கொலை வழக்கானாலும், கொள்ளை வழக்கானாலும், திருட்டு வழக்கானாலும், அடிதடி வழக்கானாலும் நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரிகள் இதுசம்பந்தமாகப் புலன் விசாரணை செய்து உடனுக்குடன் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து உரிய நடவடிக்கையெடுத்து குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை பெற்றுத் தருகிறார்கள்.

நான் தமிழ்நாடு காவல் துறை சம்பந்தமான ஆய்வுரையில் துருவி துருவிப் பார்த்தேன். சென்னையில் நடந்த கிரிமினல் குற்றங்கள்; தமிழகத்தில் பல மாவட்டங்களில் நடந்த கிரிமினல் குற்றங்கள், ஏன் பல தாலுக்காக்கள், கிராமங்கள் அளவிலே நடந்த குற்றங்கள் ஆகியவைகளை நம்முடைய திறமைமிக்க போலீசார் எவ்வாறெல்லாம் கண்டுபிடித்தார்கள் என்ற விவரங்கள் அதில் காணப்பட்டுள்ளன.

அதுமட்டுமல்லாமல் நம்முடைய அரசு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு, போலீஸ்காரர்களுக்கு எவ்வாறெல்லாம் உதவி செய்தது என்பது பற்றியும் மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். திருவண்ணாமலையில், நான் வசிக்கும் தெருவிலேயே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாஸ்கரன் என்ற ஒரு நபர், வேறொருவர் வீட்டிலே, ஆண் துணையில்லாத நிலைமையிலே ஒரு வயதான தாயாருடைய கழுத்தை சவரக் கத்தியால் அறுத்துக் கொன்று, அந்தத் தாயினுடைய கழுத்திலே இருந்த மொன் நகைகளையெல்லாம் களவாடிக் கொண்டு போய்விட்டார். போலீசார் இறந்தவருடைய கணவனையே முதலில் சந்தேகப்பட்டு அவரையும் விசாரிக்கத்

[திரு. மு. பாண்ட்ரங்கன்]

[1986 மே 5]

தவறவில்லை. பிறகு அந்தக் கத்தி வீட்டின் பின்னாலே உள்ள கிணற்றிலேயிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, திருவண்ணாமலையிலே உள்ள முடிதிருத்தும் நிலையங்களைச் சார்ந்த அத்தனை நபர்களையும் விசாரணை செய்த பின்னர் ஒரு சவரக் கடையிலே அந்தக் கத்தியைக் களவாடிய நபரைக் கண்டுபிடித்து, பெங்களூர் சென்றிருந்த அந்த நபரை மிக லாவண்யமாகப் பிடித்து அவர் மீது 302 ஐ.பி.சி.யின்படி வழக்கு தொடர்ந்து தாக்குத் தண்டனைக் கூடப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பு இங்கே இந்த அறிக்கையில் இல்லை என்றாலும் அதை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அதுமட்டுமல்லாமல் என்னுடைய தொகுதியாகிய கலசப்பாக்கம் தொகுதியிலே, வானூர் என்ற ஊரிலேயிருந்த சரோஜா என்ற ஒரு பெண் வேலூரிலே ரிசர்வ் போலீஸ் கான்ஸ்டபிளின் வலையிலே சிக்கி கொலையுண்ட செய்தியைக் கூட நாம் செய்தித்தாள்களின் வாயிலாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் படித்திருக்கிறோம். அந்த அம்மையார் கொலையுண்ட சம்பவத்தில் கூட மிகத் தந்திரமாகக் கண்டுபிடித்து, வேலூர் செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே 302 ஐ.பி.சி.யின் கீழ் வழக்கு தாக்கல் செய்து அதற்குக் கூட தண்டனை வாங்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறு குறிப்பு இந்த ஆய்வுரையிலே இல்லை என்றாலும் அதையும் இந்த மாமன்றத்தில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதி அதையும் சொல்கிறேன். ஆகவே, நம்முடைய போலீஸ் நண்பர்கள் எல்லாம் மிகத் திறமையானவர்கள். செயல் திறன் கொண்டவர்கள். கம்பிளெயின்ட் கொடுத்தால் தான் சாதாரணமாக வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. ஒரு போலீஸ் ஹெட் கான்ஸ்டபிள் வாரத்தில் ஒரு நாளாவது அந்த பகுதியில் உள்ள கிராமத்திற்கு சென்று அங்கு நடக்கின்ற குற்றங்கள் சம்பந்தமான விசாரணை செய்ய வேண்டிய அவசியம் உண்டாகி இருக்கிறது. ஆகவே, வாரத்திற்கு ஒரு முறையாவது சென்று வருவார்களானால் கிராமங்களில் உள்ள குற்றங்கள் குறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். ஏதாவது கிரிமினல்

1986 மே 5]

[திரு. மு. பாண்டிரங்கன்]

குற்றங்கள் நடக்குமானால் போலீஸ்காரர்களை ஆங்காங்கே நடக்கச் சொல்கிறோம். ஓடச் சொல்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பயம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதிதான் அதைச் செய்கிறோம். அந்த முறையிலே யாராவது ஹெட் கான்ஸ்டபிள் ஒருவரை வாரம் ஒரு முறை ஒரு கிராமத்திற்கு அனுப்பி வைத்தால் நல்ல பல்வி கிடைக்கும், குற்றமும் குறையும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செல்லும் போலீஸ் நண்பர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இல்லையெல் அவர்களுக்கு வேறுவிதமான எண்ணங்கள் வளர வாய்ப்பு இருக்கும். அவ்வாறு செல்பவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நல்ல முறையில் அவர்கள் செயலாற்றுவார்கள். மேலும் வாக்கி டாக்கிகளை பெரும் அளவு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் ஒரு வாக்கி டாக்கி வாங்கி கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி இன்னொரு போலீஸ் அதிகாரியுடன் தொடர்பு கொண்டு குற்றங்களை களைய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

தற்போது இருக்கும் துப்பாக்கிகள் எல்லாம் மிகப் பழைய முறையான துப்பாக்கிகள். ஆனால் இப்போது வெளிநாடுகளில் பார்த்தோமானால் பல விஞ்ஞான ரீதியிலே செய்யப்பட்ட துப்பாக்கிகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அது போன்ற துப்பாக்கிகளை வாங்கி நம்முடைய போலீஸ் நண்பர்களுக்கும் கொடுத்தால்தான் உரிய நேரத்தில் அவர்கள் தக்க முறையிலே பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும்.

அதுபோல ஜீப்புகளில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி வேறு போலீஸ் அதிகாரியுடன் பேசுவதற்கு போன் வசதிகளை செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு கொடுத்தால் தான் நம்முடைய போலீஸ் இன்னும் திறமையாக பணியாற்றக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இத்துறையிலே நாயை வைத்து கூட குற்றங்களை கண்டு பிடிக்கிறார்கள். பீயிற்சி பெற்ற சிறந்த நாய்களை இந்தத் துறை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வைத்து பராமரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உடனுக்குடன் அந்த நாய்களை குற்றம்

[திரு. மு. பாண்டரங்கன்]

[1986 மே 5]

நடந்த இடத்திற்கு கொண்டு போய் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வசதியாக இருக்கும். அந்த அளவிலே இந்த பயிற்சி பெற்ற நாய்களை அதிகரிக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகள் கணக்கில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும், அதற்கு கீழே உள்ள போலீஸ்காரர்களும் நிறைய இல்லை. இவர்களை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் நம்முடைய அரசுக்கு இருக்கிறது. அதையும் உருவாக்கத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல தமிழகத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பெர்சனல் செல் என்று ஒரு வீட் உருவாக்கித் தர வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்படும் பெர்சனல் வீங்கில் உள்ள போலீஸ் நண்பர்கள், மாவட்டங்களுக்கும், தாலிகாக்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் இங்கிருந்து நேரடியாகச் சென்று அங்குள்ள ஊர்த் தலைவர்கள், ஒன்றிய பெரும் தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அதுமட்டுமல்லாமல் போலீஸ் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், பொதுத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், நிதித் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் போன்றவர்கள் பற்றிய குறிப்பு எடுத்து நேரடியாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கொடுக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாதத்திற்கு ஒரு முறை அவ்வாறு அந்த போலீஸ் நண்பர்கள் நேரடியாக தகவல்கள் கொண்டு வந்து முதலமைச்சரிடம் கொடுத்தால், நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலை என்ன என்று தெரிந்து குற்றங்களை குறைக்க முதலமைச்சருக்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக 41 சி.ஆர்.பி.சி.யின் கீழ் சந்தேக கேஸ்களில் கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு வரும் ஏழை எளியவர்கள் மீது போலீஸ்காரர்கள் கேஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை விசாரித்து அவர்கள் அந்தப் பகுதியை சேர்ந்தவர்களா என்று கண்காணித்து கிராமவாசியாக இருந்தால் விட்டுவிட்டு, உண்மையாக அவர்கள் மீது குற்றம் இருக்குமானால், சந்தேகம் இருக்குமானால் அவர்கள் மீது

1986 மே 5] [திரு. மு. பாண்டிரங்கன்]

41 சி.ஆர்.பி.சி. யின் கீழ் கேஸ் போட வேண்டுமென்று அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று இங்குள்ள அதிகாரிகள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இரண்டு சாரார்கள் அடிதடிச் சண்டை போட்டுக் கொண்டால் சாதாரணமாக 160 ஐ.பி.சி. யின் படி வழக்கு கொடுக்கிறார்கள். அவர்களில் யார் அக்ரஸ்ஸார், யார் அக்ரஸ்ஸி என்பதைக் கண்டுபிடித்து அந்த அக்ரஸ்ஸார் மீது அதாவது யார் அதிகமாகத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் மீது வழக்கு போட வேண்டும். இருதரப்பார் சண்டை போட்டுக் கொண்டவர் என்றும், அவர்களில் மீனவர்கள் மீது மட்டும் போலீஸார் வழக்கு போட்டுள்ளார்கள் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் சற்று முன்பு கூறினார்கள். இதுபோன்ற கிரிமினல் குற்றங்களில் அக்ரஸ்ஸார் யார் என்றும் அக்ரஸ்ஸி யார் என்றும் பார்த்து அக்ரஸ்ஸார் மீது வழக்கு போட வேண்டும் என்பதுதான் சட்டம். அதன்படி போலீஸார் அக்ரஸ்ஸார் மீது, மீனவர்கள் மீது வழக்கு தொடர்ந்துள்ளார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தீயணைப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சிறு கருத்து சொல்லி அமைய முற்படுகிறேன். ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள தீயணைப்பு நிலையங்களிலுள்ள வண்டிகளில் பொருத்தப் பட்டுள்ள மோட்டார்கள் சில சமயங்களில் இயங்காமல் இருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு திருவண்ணாமலை கடைத் தெருவில் ஒரு பெரிய தீ விபத்து ஏற்பட்டது. மோட்டாரை இயக்கிப் பார்த்தார்கள். மோட்டார் சரிவர இயங்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு அண்மையிலே இருந்த வேலூருக்கும் மற்றும் பல இடங்களுக்கும் அதிகாரிகள் தொலைபேசி மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டு உரிய வாகனங்களை வரவழைத்து சிறந்த முறையில் அந்தத் தீயை அணைத்தார்கள். அவ்வாறு அணைக்கப்பட்டதன் காரணத்தால் ஒரே ஒரு கடைதான் தீக்கு இரையானது. மற்ற கடைகள் எல்லாம் காப்பாற்றப்பட்டன. இவ்வாறு இந்த இரு துறைகளிலும் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் மிகத் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

[திரு. மு. பாண்டிரங்கன்]

[1986 மே 5]

இந்த அளவில் இந்த இரு மானியக் கோரிக்கைகளையும் வரவேற்று இரு சாராரும்

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.”

என்ற வள்ளுவரின் குறளுக்கேற்ப துணிந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நான் சார்ந்துள்ள காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். தமிழகக் காவல் துறை மிகவும் சிறப்பான முறையில் செயல்படுவது கண்டு நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதேநேரத்தில் நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கும் பொது மக்களுடைய நலனுக்கும் காவல் துறையினர் பயன்பட்டு வருகிறார்கள். இன்றையதினம் நகரத்திலும், கிராமங்களிலும் திருட்டுத்தனம் மிகவும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பத்திரிகைச் செய்திகளைக் காலையிலே நாம் பார்க்கும்போது அடிக்கடி திருட்டுத்தனம் நடப்பது தெரிகிறது. கார்களிலும், மோட்டார் சைக்கிளிலும் சென்று தனியாகச் செல்லும் பெண்களிடம் தாலியையும், தகையையும் அபகரித்துச் செல்கிறார்கள். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் இன்று இருந்து வருகின்றன. இவற்றை உடனடியாக நீக்க நமது காவல் துறையினர் செயல்பட வேண்டும்.

கிராமங்களில் சின்னச்சின்ன பிரச்சினைகள் நடைபெறுவது வழக்கம். அப்படி நடைபெறுகிறபோது சில சம்பவங்கள் போலீஸ் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் அவர்களை அழைத்துப் பேசித் தீர்த்துவிடலாம். ஆனால் அங்கே பிரச்சினைகள் பேசப்படும்போது ஆட்களைப் பொறுத்து அதனைப் பெரிதுபடுத்தும் நிலைமை இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. இதுபோன்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்று நா ன்இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று

1986 மே 5] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

ஒரு திருட்டு வழக்கு சம்பந்தப்பட்டவரை காவல் துறையினர் தேடி வரும்போது அவர் கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரை அழைத்து வந்து காவல் நிலையத்தில் வைத்து சில சித்திரவதைகள் செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகள் இருந்து வருகின்றன. இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் இன்னும் நீடிக்கக் கூடாது என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.30)

அடுத்து, சந்தேகப்பட்டு யாரையாவது காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை உடனடியாக விசாரணை செய்யாமல் காவல் நிலையங்களிலேயே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசாரிக்கப்படாமல் கோர்ட்டிக்குக் கொண்டு வருகிற வரையில் சிட்டத்தட்ட 15 நாட்கள், 20 நாட்கள் அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியே சொல்ல முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. உண்மையிலேயே குற்றம் செய்யாதவர்கள் கூட இதற்கு ஆட்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல பெண்களை இரவு நேரங்களிலே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து வரக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தாலும் கூட இன்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இரவு நேரங்களில் பெண்கள் அழைத்து வரப்படுகிறார்கள். அதுபோன்ற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்று நான் மீண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருந்தாலும் கூட (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: வசதி குறைந்த ஏழைகளாக இருந்தால் அவர்கள் கொடுக்கின்ற கேஸ்களை எல்லாம் சரியாகக் கவனிப்பது கிடைப்பாது என்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே காவல் துறையினர் அதையும் நல்ல முறையில் விசாரிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

[1986 மே 5]

அது போல லாரிகளை இரவு நேரங்களில் குடிவெறியில் ஓட்டுகிறார்கள். இதனால் விபத்துக்கள் அதிகமாகின்றன. இரவு நேரங்களில் குறிப்பிட்ட நேரம் வரைதான் ஓட்ட வேண்டும் அதற்குப்பிறகு குறிப்பிட்ட இடத்திலே நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து ஒரு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு மேல் அவர்கள் ஓட்டினால் அவர்களுடைய லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் லாரிகளை ஓட்டுகின்றவர்கள் அந்த இருக்கைகளில் அமர்ந்து ஓட்டாது, கண்டக்டர்கள் போன்று கூட இருப்பவர்களை கொண்டு ஓட்டச் செய்வதால் அதன் காரணமாக பல விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு பல கோடிக்கணக்கில் நஷ்டமும் ஏற்பட்டு வருகிறது. அதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்றியாக வேண்டும். சில காவல் நிலையங்கள் ஊரிலிருந்து வெகு தூரங்களில் கிட்டத்தட்ட 25 மைல் தள்ளி உள்ளாக இருப்பதன் காரணமாக, ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் ஒரு மசல் ஜீப் ஒன்று வழங்கி பொது மக்களிடையே ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அந்தக் காவல் நிலையங்களுக்கு வண்டியை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல சிறிய சிறிய வழக்குகள் கூட பல கிராமங்களில் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யாத காரணத்தால் நீடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே உடனடியாக சில்லரை வழக்குகளுக்கு குற்றப் பத்திரிகையை தாக்கல் செய்து விசாரணைக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவலர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பயிற்சி பள்ளி ஒன்றை நெல்லை மாவட்டத்தில் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே கேட்டிருக்கிறேன். அதுவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயே நெல்லை மாவட்டத்தில் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அது போல என்னுடைய தொகுதியில் தட்டார்மடம் என்னுமிடத்தில் ஒரு காவல் நிலையம் வேண்டும் என்று 3 ஆண்டுகளாகவே கேட்டு வருகிறேன். அந்தப் பகுதி ஒரு பதட்டப்பகுதியாக இருப்பதன்

1986 மே 5] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

காரணமாக அங்கு ஒரு காவல் நிலையம் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோலவே பேய்க் குளம் பகுதியிலே ஒரு புறக் காவல் நிலையம் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாத்தான் குளத்தில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஐந்தாண்டுகளாக கேட்டு வந்ததன் காரணமாக ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை இப்போது அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோல என்னுடைய தொகுதியிலே நாசரேத் பகுதியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே என்னுடைய கோரிக்கையாக வைக்க விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியிலே கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக அங்கே தீயணைப்பு நிலையம் மிக மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே நாசரேத் பகுதியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. தமிழரசன்: மாண்புமிகு அவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியம், தீயணைப்புத் துறை ஆகியவைகள் குறித்து இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் காவல் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால் பொதுவாகவே காவல் துறையில் அதிகமான முறையில் தலையீடுகளே இல்லை என்பதற்காக மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே என்னுடைய பாராட்டுகளையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சமூக இயல் அறிஞன் சொல்கிறபோது, ஒரு நல்ல நாடு என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றால், அந்த நாட்டிலேயே நீதிமன்றங்களும் காவல் நிலையங்களும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னானாம். எந்த அளவுக்கு காவல் நிலையங்களும் நீதிமன்றங்களும் பெருகுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு அந்த நாட்டிலே அநீதிகளும், சமூகக் கொடுமைகளும் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று தான் அர்த்தம். ஆகவே நீதிமன்றங்களும் காவல் நிலையங்களும் இல்லாத நாடு தான் நல்ல நாடாக இருக்க முடியும் என்று ஒரு சமூக இயல் அறிஞன் சொன்னான். ஆனால்

[திரு. கு. தமிழரசன்]

[1986 மே 5]

இன்றைக்கு பெரும்பான்மையான கிராமப் பகுதிகளிலே அமைதியின்மை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மார்க்ஸ் மனித குல வரலாற்றைச் சொல்லுகிறபோது, மனித வரலாறு என்பது ஒரு வர்க்கப் போராட்டமாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார். ஆனால் இந்தியாளிலே மனித வரலாறு என்பது ஒரு இனப் போராட்டமாகத்தான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையை இன்றைக்குப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தினம் தினம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், மேட்டுக் குடியினருக்கும் ஏதேனும் ஒரு சச்சரவு, தகராறு, போராட்டம் என்கிற வகையில் கிராமப் புறங்களில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தான் இன்றைக்கு நம்முடைய காவல் துறை குறித்த மானியத்தை நாம் இங்கு விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சமூக நீதியின் அடிப்படையில் பிரச்சனைகளை நாம் அணுக வேண்டும். ஒரு அரசுக்கு நல்ல பெயர் வாங்கித் தருவதும், கெட்ட பெயர் வாங்கித் தருவதும் காவல் துறையின் கையில் தான் இருக்கிறது. ஏனென்றுச் சொன்னால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற பாமர மக்கள், படிப்பறிவு இல்லாதவர்கள், ஏழை எளிய சாதாரண தொழிலாளர்கள், அத்தனைபேரும் அரசாங்கம் என்பதே காவல் துறை என்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் சாதாரண பிரச்சனைகளுக்கு கூட காவல் துறையை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள். காவல் துறை தான் இந்த நாட்டின் அரசாங்கம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே காவல் துறை சீரோடு செயல்படுமானால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். எனவே அந்த வகையில் ஒருசில கருத்துக்களை எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பில் இங்கே வைக்க விழைகிறேன்.

இன்றைக்கு காவல் நிலையங்களில் பதிவு செய்கிற குற்றங்களில் குற்றம் சாட்டப்படுகிறவர்களோ, அல்லது குற்றம் சுமத்துகிறவர்களோ, அல்லது பிராது கொண்டு வருகிறவர்களோ ஏதேனும் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருக்கிற நிலைமை 50 விழுக்காட்டிற்கு மேல் இருக்கிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. காவல் துறை கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்களே காவல் துறையில் குற்றம்

1986 மே 5]

[திரு. கு. தமிழரசன்]

சாட்டப்பட்டவர்களாகவோ, பிராது கொண்டு வருபவர்களாகவோ இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே காவல் நிலையங்களில் இருக்கிற நிலைமையை இன்றைக்கு நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சாதாரணமாக நள்ளிரவில் ஒருவர் ஏழையாகவோ, சமூகத்தின் கீழ்த் தட்டில் இருப்பவர்களாகவோ இருந்தால் நகர்ப்புறங்களில் மருத்துவ மனைக்கு போய்விட்டு கூட திரும்ப முடியாது. சினிமா பார்த்துவிட்டு திரும்ப முடியாது. வழியிலே வருகிற போது இவன் குப்பத்துக் காரன் என்று சொல்லி சந்தேக கேஸ் போட்டு விடுவார்கள். அப்படி இரவில் மருத்துவமனைக்கு போய் விட்டு கூட வர முடியாத நிலை சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இருந்து நிலை சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் சாதிக் கொடுமைகள், இனக் கொடுமைகள் தலைவிரித்து ஆடுகின்றன. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலைமையில் மக்கள் குடியுரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் எந்த அளவிற்கு அமல் நடத்தப்படுகிறது என்று பார்த்தால், எவ்வளவு வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, அதிலே எவ்வளவு பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்களுக்கு தண்டனை தரப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. வழக்குகள் பதிவாகி இருக்கின்றனவே தவிர தண்டனை தரப்படவில்லை. அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி இங்கே பேசுகிற சில உறுப்பினர்கள் தவறாக குறிப்பிடுகிறார்கள். வேண்டுமென்றே பொய்யாக சொல்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அப்படி எங்கே யெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று ஏசினார்கள், ஏளனப் படுத்தினார்கள் என்று பொய்யான வழக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கைத் தந்திருந்தால் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன். உண்மையாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் குற்றம் சொல்லியும் கூட தண்டனை இல்லாமல் இருக்கிறதே தவிர யாரும் பொய்யாக ஜோடித்துச் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. கு. தமிழாசன்]

[1986 மே 5]

இன்றைக்குக்கூட கிராமப்புறங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் செருப்பு அணிய முடியவில்லை. பாதம் வரையில் வேஷ்டி அணிய முடியவில்லை. இன்னும் கேட்டால் சட்டை கூட போட முடியவில்லை. படித்துவிட்டு கிராமப்புறத்திற்குப் போனால், இவனைப் பார்த்தாயா, இவன் சுப்பன் மகன், இவனுக்கு வந்த வாழ்வைப் பார்த்தாய் இவன் அணிந்து கொண்டிருக்கிற சட்டையைப் பார்த்தாயா என்று கிண்டல் செய்கிற அளவில்தான் சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது அந்த மக்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், பாராட்டுகிற அளவிற்கு எந்த விஷயமும் இல்லை. மக்கள் குடியரிமைச் சட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம் தீண்டாமை ஒழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கொள்கைக் குறிப்பு சொல்கிறது. சென்னையில் கூட ஒரு திரைப்பட நடிகை பத்திரிகையில் பேட்டி கொடுக்கிற போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப்பற்றி ஏளனமாக பேசினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் மக்கள் குடியரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அந்தத் திரைப்பட நடிகை சுஜாதாவைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று எழுதித் தந்தோம். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் யாரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பத்திரிகையில் வந்ததற்கே, நாங்கள் எழுதித் தந்ததற்கே இப்படிப்பட்ட நிலைமையென்றால், கிராமங்களில் எப்படி இதற்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி பிரச்னைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

(பிற்பகல் 1-40)

பேரறிஞர் அம்பேத்கார் அவர்களின் சிலையை சென்னையில் அவர்களின் பிறந்த நாள் அன்று உடைத்தார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களை இழிவு படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகவே அந்த மாபெரும் தலைவரின் சிலையை உடைத்தார்கள். இதுவரையில் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. இங்கே தான் என்பதல்ல. கிராமங்களில் இதுபோன்ற ஏராளமானவை இருக்கின்றன. நானும் குடிநீர் வாரியத் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய உக்கம்சந்த் அவர்களும் அவருடைய ஊரிலே ஒரு அம்பேத்கார் மன்றத்தைத் தொடங்கி வைத்தோம். சில நாட்களுக்குள்ளாகவே ஒரு நள்ளிரவில் அந்த மன்றத்தைப் பிரித்தார்கள். அங்கேயிருந்த கோடியை அகற்றி, படத்தையெல்லாம் உடைத்தார்கள். காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்தார்கள். ஒன்றுமே நடபெற

1986 மே 5]

[திரு. கு. தமிழரசன்]

வில்லை. இப்படி பல்வேறு வகையிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமூகப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்குக் கூட இந்திய உணவுக் கழகத்திலே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட நல ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்களை காவல் துறை கைது செய்தது. இராயப்பேட்டை காவல் நிலையத்திற்கும் ஆயிரம் விளக்கு காவல் நிலையத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட ஊழியர்களுடைய தலைவர்கள், அவர்கள் தலைவர்களாக இருந்தபோதும் கூட லாக்கப்பிலே அடைக்கப்பட்டு, அவர்கள் வெறும் ஐட்டியோடு நிற்க வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் காவல் நிலையத்திலே போய் கேட்டேன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 'லாகப்பிலே அடைக்கும்போது வேறு எப்படி அடைப்பது என்று. அவர்கள் தலைவர்களாயிற்றே, படித்தவர்களாயிற்றே, மத்திய அரசிலே பணி புரிபவர்களாயிற்றே, அவர்களுக்கா இந்த நிலைமை என்று கேட்டால், யாராக இருந்தால் என்ன லாக்கப்பிலே அடைத்தால், நாங்கள் இப்படி ஐட்டியோடுதான் நிற்க வைப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் தலைவர்கள் கிடைக்காவிட்டல் அவர்களுடைய குடும்பத்திலே இருப்பவர்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து கைது செய்கிறார்கள். சங்கர் என்ற தலைவருக்குப் பதிலாக அவருடைய தம்பி மனோகசன் என்பவரைக் கொண்டு வந்து கைது செய்கிறார்கள். சங்கர் என்ற தலைவருக்குப் பதிலாக அவருடைய தம்பி பெரியசாமியைக் கொண்டு வந்து வந்து அடைத்தார்கள். செங்கோடன் என்ற தலைவருக்குப் அடைத்தார்கள். அவர்கள் வேறு கட்சியாக இருக்கலாம், வேறு கொள்கைகள் இருக்கலாம், ஆனால் போராடிக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்குப் பதிலாக அவர்களுடைய வீட்டிலே இருப்பவர்களைக் கொண்டு வந்து காவல் துறையிலே அடைக்கின்ற அளவிற்கு அவர்கள் இன்றைக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்கிறபோது நாங்கள் எல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு சாதாரண சின்ன விஷயங்களுக்கு எல்லாம் அவர்களைக் கைது செய்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தர வேண்டியது காவல் துறையினர்தான்.

[திரு. கு. தமிழரசன்]

[1986 மே 5]

என்னுடைய தொகுதியில் அண்ணா தி.மு.க. செயலாளர் ஒருவர், பெயர் ராஜப்பன் அவர் ஒரு கிளைக்கழகச் செயலாளர். அந்த ஊரிலே டுக்கியப் பிரமுகர், தாழ்த்தப்பட்டவர். 40 ஆண்டுகாலமாக ஒரு நிலத்தைப் பயிரிட்டு வந்தார். திடீரென ஒரு நாள்—குத்தகைச் சட்டத்தின்படி அவர் ஒப்பந்தம் செய்து பயிரிட்டு வந்தார்—அந்த முதலாளி காவல் துறையினரின் ஒத்துழைப்போடு அந்த கிராமத்திற்குச் சென்று அந்த குடிசைகளை எல்லாம் பிரித்து எறிந்துவிட்டு, அவரை அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றினார்கள். நான் புகார் செய்தேன். அவர் ஒரு கிளைக்கழகச் செயலாளர், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு போட்டி யிட்டவர், தாழ்த்தப்பட்டவர், 40 ஆண்டுகாலமாக உழைத்துக் கொண்டு இருப்பவர், வேண்டாம் என்று தடுத்து நிறுத்தினேன். ஆனால் ஒன்றும் பயனில்லை, ஒருநாள் இரவிலே அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியில் அனுப்பினார்கள். இப்படி ஏராளமான கொடுமைகள், எங்கு நோக்கினும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள். சாதாரண மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமுதாயத்திற்குச் செய்கின்ற கொடுமைகள் இன்னமும் கிராமப்புறங்களில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. பெரம்பலூரிலே ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவன் காதலித்ததற்காக அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் என்ற செய்தியை அருமைச் சகோதரர் சொன்னார். தென்காசியிலே உள்ள காவல் நிலையத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் தூக்கிலே தொங்கவிடப்பட்டான். இப்படி இம் என்றால் சிறைவாசம், என் என்றால் வனவாசம் என்று இருந்தால், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எப்படி இருக்க முடியும்? ஒன்றுமே இல்லாமல், அடுத்தவேளைச் சோற்றுக்கு வழியில்லாமல், இல்லாமல், அடுத்தவேளைச் சோற்றுக்கு வழியில்லாமல், அடுத்த வேளை கட்டுவதற்கு துணி இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு என்ன சமூகப் பாதுகாப்பு? எனவேதான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், பீகாரிலே தந்ததைப்போல, தமிழகத்திலேயும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு துப்பாக்கித் தாவேண்டும் என்று அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்தால்தான் அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பு கிடைக்கும்.

1986 மே 5]

[திரு. கு. தமிழரசன்]

காவல் துறையில் இட ஒதுக்கீடு ஒழுங்காகத் தரப்படுவதில்லை. இன்றைக்கு காவல் துறையில் எஸ்.ஐ.-க்கள் 18 விழுக்காடு இருந்தாக வேண்டும், ஆனால் 11 விழுக்காடுதான் இருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்கள் 18 விழுக்காடு இருக்க வேண்டும், ஆனால் 9 விழுக்காடுதான் இருக்கிறார்கள், டி.எஸ்.பி. 18 விழுக்காடு இருக்க வேண்டும். ஆனால் 4.3 விழுக்காடுதான் இருக்கிறார்கள். ஏ.டி.எஸ்.பி. இல்லவே இல்லை. ஆகவே நீங்கள் ஒரு குழுவை நியமித்து, இட ஒதுக்கீடு என்று எல்லாம் நீங்கள் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறபோது, இந்த அளவிற்குத்தான் காவல்துறையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு என்று சொன்னால், அந்த மக்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு தரமுடியும்? எனவே இவைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனக்கலவரம் பற்றி இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். திருச்சி தோட்டக்குறிச்சியைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த தோட்டக்குறிச்சியை நான் நேரிலே சென்று பார்த்தேன். அந்த ஊரே தீக்கிரையாகி இருக்கிறது. கோயிலிலே போய் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் வணங்கினார்கள், அவர்களைக் கிண்டல் செய்தார்கள், மேட்டுக் குடியினர் இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் புகார் செய்தார்கள். அன்று இரவே தோட்டக்குறிச்சி கிராமம் தீக்கிரையாகியது. கட்டுவதற்கு வேறு துணி இல்லாமல், கட்டிய துணிபோடு அந்த மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, வேதனையாக இருந்தது. அங்கே போலீஸ், காவலுக்கு இருந்தது. அவர்கள் காவலுக்கு எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று போய்ப் பார்த்தால், அவர்கள் குற்றம் சாட்டிய மேட்டுக் குடியினர் வீட்டிலே உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளிடம் கேட்டேன். ஏன் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இடத்திலே காவல் இல்லை, இங்கே நீங்கள் உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்களே என்று. எங்களுக்கு சாப்பாடு போடுவது யார், இந்தக் கிராமத்திலே உள்ள மேட்டுக்குடியினர் தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள், அதனால் நாங்கள் வேறு எங்கு தங்க முடியும் என்று பதில் சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இப்படிப்

[திரு. கு. தமிழரசன்]

[1986 மே 5]

பட்ட ஜாதிக் கலவரங்களினால் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டால், அவைகளை அரசே கட்டித் தரவேண்டும். ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தாலும், 500 ரூபாய் கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு நிவர்த்தி வந்துவிடப் போவதில்லை. எனவேதான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காட்டுமன்னார்குடியிலே துப்பாக்கிச் சூட்டை தவிர்த்து இருக்காலம். அங்கே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மேளம் அடிக்கக்கூடாது, அது இழிவுபடுத்துகிற செயல் என்ற கட்டாயத்தை வைத்திருந்தார்கள், ஒரு ஒப்பந்தத்தை வைத்திருந்தார்கள். வேண்டுமென்றே, தாழ்த்தப் பட்டவர்களை ஏளனப்படுத்த வேண்டும் என்று பக்கத்திலே உள்ள ஒரு மேளக்காரனை அழைத்து வந்து அங்கே மேளம் அடித்தார்கள். இது காவல்துறைக்கு தெரியாமல் இல்லை. அவர்கள் துண்டு அறிக்கை போட்டார்கள். இவன் வந்து மேளம் அடிக்கப் போகிறான் என்று போட்டார்கள். காவல்துறை தடுத்திருக்கலாம். தடுக்காமல் போனதால் துப்பாக்கிச்சூடு நடைபெற்றது. நாளைக்கு வேலைக்கு ஆர்டர் வாங்கியிருந்த ஒரு இளைஞன் அந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் மறைந்து போனான். இப்படி ஏராளமான நிலைமைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனவே நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்மீது ஒரு சமூக நீதியோடு காவல்துறை அணுக வேண்டும்.

விபச்சாரம் செய்கிறபோது காவல்துறையினரால் பெண்கள் மட்டுமே கைது செய்யப்படுகிறார்கள். ஆண்களுக்கு எந்த விதமான தண்டனையும் காவல் துறையினால் தரப்படுவதில்லை. கவிஞர் கண்ணதாசன் ஒரு வரியிலே சொல்வார் 'வண்டு வந்து தேன் குடித்தால் மலருக்குதான் தண்டனை' என்று. அப்படி காலம் காலமாக இந்தக் குற்றத்திலே பெண்கள் மட்டுமே கைது செய்யப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. நான் அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், விபச்சாரம் செய்கிறபோது ஆண்களையும் கைது செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒத்துழைப்பாக இருக்கின்ற ஆண்களுக்கும் தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 மே 5]

[திரு. கு. தமிழாசன்]

தீயணைப்புத் துறை பற்றி நிறைய சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில், அதுவும் கோடைக்காலம்; சாதாரண குடிசைகளில் வாழுகின்ற மக்கள் அஞ்சி அஞ்சி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்திலே நம்முடைய வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்படுமோ என்று அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போதிய அளவுக்கு அந்த இடங்களிலே தீயணைப்பு நிலையங்கள் இல்லை. என்னுடைய மாவட்டத்திலே 21 தொகுதிகள் இருக்கின்றன. 13 தீயணைப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதி 80 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் கூட இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால் கிராமப்புற மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்காது.

நான் இறுதியாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, மக்களிடையே சகோதரத்துவத்தையும், நீதியையும், அமைதியையும், தோழமையையும் நிலைநாட்ட வேண்டிய பெரும்பொறுப்பு காவல் துறைக்கு இருக்கிறது. எனவே காவல்துறை பொறுப்பாளர்களை நான் பணிவன்போடு வேண்டுகிறேன், சட்டக் கண்ணோட்டத் தோடு நீங்கள் பிரச்சனைகளை அணுக வேண்டாம்; அதிகாரக் கண்ணோட்டத்தோடு நீங்கள் பிரச்சனைகளை அணுக வேண்டாம். சமூக நீதியோடு, மனித நேயத்தோடு பிரச்சனைகளை அணுகி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நீங்கள் பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (6-5-1986) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.47 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.